FESTIVALUL NAȚIONAL „CÎNTAREA ROMÂNIEI“

Partid iubit, copiii țării îți mulțumesc!

Debutul anului școlar marchează și startul unor noi manifestări cultural-artistice care se desfășoară în cadrul celei de a II-a ediții a Festivalului Național «Cîntarea României». Recent, pe scena clubului muncitoresc din orașul Motru, formații ale pionierilor și șoimilor patriei din localitate au susținut spectacolul-omagiu intitulat «Partid iubit, îți mulțumesc copiii țării». Spectacol care s-a bucurat de caldă audiență din partea publicului — părinții și frații mai mari ai tinerilor artiști, cu toții fii ai acestui tînăr oraș al minerilor.

În județul Caraș-Severin, efervescența artistică din cadrul etapei de masă a Festivalului Național al educației politice și culturii socialiste «Cîntarea României» este elocventă și prin suita de spectacole organizate sub genericul «Fii de slavă, fiii țării». Astfel, pe scenele căminelor culturale din Mehadia, Petroșnița, Lupac, Ticvaniu Mare, Berzovia, pionierii au prezentat în fața țăranilor cooperatori emoționante programe artistice.

Dans oșenesc. Interpreți — doi dintre componenții ansamblului folcloric al Casei pionierilor și șoimilor patriei din Cisnădie, județul Sibiu.

Desen de CRISTINA ȘTEFANOVICI,
Piatra Neamț

«Omagiu eroilor» și-au intitulat pionierii programul artistic prezentat la monumentul ostașului român. (Foto — FLORIN VEZENDAN, Casa pionierilor și șoimilor patriei, Carei).

„ÎNVĂȚĂM, MUNCIM ȘI TRĂIM ÎN CHIP COMUNIST”

Pentru a urma exemplul de cutezanță și abnegație al celor ce se află în primele rînduri ale constructorilor societății noastre, comuniștii, pionierii fac tot mai des emoționante vizite la locul lor de muncă. Astfel, pionierii din clasele a VI-a și a VII-a de la Școala generală din comuna **Groși-Maramureș** au organizat o vizită la Filatura de bumbac din Baia Mare. Un grup de pionieri ai **Școlii generale nr. 148** din Capitală a făcut o vizită de documentare la Fabrica de încălțăminte «Carmen». Pionierii de la Școala generală nr. 1, **Plugari-Iași,** au avut o întîlnire cu tovarășul Vasile Prodan, primarul comunei, care le-a vorbit despre profundele semnificații ale politicii partidului nostru și despre chipul înaintat al omului nou, comunist

- Plini de grijă gospodărească pentru spațiile verzi din localitățile natale, pionierii dau ajutor la întreținerea și înfrumusețarea lor și-n aceste zile de toamnă, cum au dovedit recent pionierii din **Ploiești, Cîmpina, Vălenii de Munte** sau din **Timișoara, Lugoj, Sînnicolau Mare, Jimbolia** și din alte numeroase localități de pe cuprinsul țării.
- O recoltă bogată în roade ale hărniciei le realizează pionierii arădani. Iată cîteva date: pionierii din localitățile **Dorobanți, Olari, Peregu Mare, Țipar** și **Socodor** lucrează cu spor la întreținerea spațiilor verzi în grădini și pe loturile școlare. 70 de pionieri din comuna **Archiș** dețin un trofeu al muncii — 500 de ore de muncă patriotică realizate la construirea noii școli din localitate.
- «Din deșeuri, materie primă fabricilor noastre» — este genericul acțiunii de muncă patriotică a celor 800 de pionieri de la Școala generală nr. 3 din **Cîmpulung Moldovenesc,** care în aceste zile au participat la colectarea de deșeuri feroase.

„SÎNTEM NEPOȚI DE DACI ȘI DE ROMANI“

MAREA UNIRE

Sărbătorind împlinirea, în acest an, a șase decenii de la înfăptuirea statului național unitar român prin actul istoric de la 1 decembrie 1918, peste două sute cincizeci de pionieri și școlari din orașul Buzău au participat la o emoționantă manifestare care a avut loc la Casa pionierilor și șoimilor patriei.

Desfășurată sub forma unui dialog între profesori de istorie, de limba și literatura română și pionieri, seara literară intitulată **«Idealul unității naționale»** a reușit să prezinte școlarilor, întregii asistențe, Marea Unire, imperativ istoric al evoluției poporului nostru, unitar prin origine, structură și istorie. De asemenea, au fost evocate momente din luptele duse de întregul nostru popor pentru apărarea ființei naționale, a libertății și independenței, a dezvoltării sale unitare și de sine stătătoare.

În încheierea acestei seri literare, pionierii, membri ai cenaclului literar-muzical «Albatros», au prezentat un frumos spectacol intitulat «Pe acest pămînt dura-vom cetate comunistă».

SEMNAL

Dragi cititori!

Rubrica noastră, semnificativ intitulată **«Semnal»,** ține să-i atenționeze azi pe toți pionierii și școlarii care doresc să participe la **Concursul de creație literară «Tinere condeie»** că în luna octombrie începe etapa pe școală!

Așadar, tineri poeți și prozatori, pregătiți-vă condeiele!

„DACIADA“

START ÎN NOUL AN SPORTIV PIONIERESC

- **Sala sporturilor din Constanța** a găzduit și ea o frumoasă manifestare sportivă susținută cu prilejul primirii din județul Tulcea a ștafetei «Daciada». Aici au avut loc întreceri între reprezentativele de handbal ale Școlilor generale nr. 30 și 31 precum și o demonstrație a echipelor de gimnastică de la Liceul nr. 1 și Școala generală nr. 30. Tot în județul Constanța, pionierii din două localități sătești învecinate — Grădina și Rîmnic de Jos — și-au disputat întîietatea în cadrul meciurilor de fotbal, handbal și al unor probe de atletism. Competiția se înscrie sub genericul «Prietenii Daciadei» și stimulează o amplă participare din partea celor mai tineri iubitori ai sportului.

- **La Sfîntu Gheorghe, județul Covasna,** s-a desfășurat o bogată suită de întreceri cu prilejul deschiderii anului sportiv pionieresc și al închiderii celei de a II-a ediții a competiției naționale «Daciada». Sala sporturilor din localitate a găzduit un adevărat spectacol sportiv în care au fost cuprinși un număr de 150 pionieri și șoimi ai patriei.

Meciuri de fotbal, volei, probe de atletism, întreceri de tenis de cîmp și tenis de masă s-au disputat recent și între pionierii de la Școlile generale nr. 1 și 2 Buhuși, nr. 10 municipiul Gh. Gheorghiu-Dej și cei din comunele Dărmănești și Asău. Un bun prilej pentru participanți de a-și demonstra aptitudinile sportive, dar și de a lega strînse prietenii.

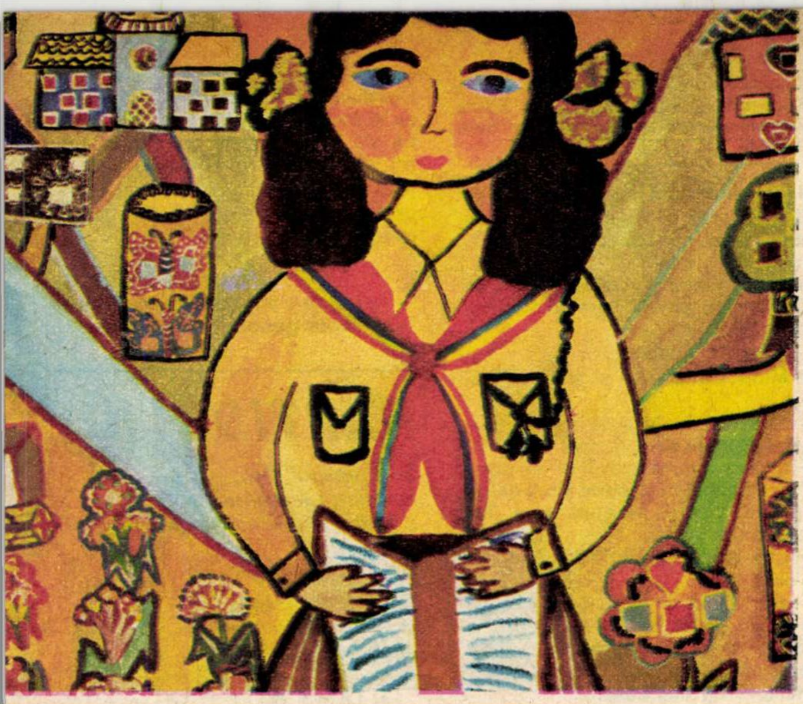

Desen de **LUMINIȚA PREDA**, Liliești-Băicoi, Prahova.

OMAGIU

El este visul tinerilor ani
și munca dîrză a maturității.
Mîna lui mîngîie copii bălani
și inima-i e cumpăna dreptății.
El este gîndul înțelept de-acum
și viitoru-l vede înainte,
tăind în vremea noastră țării drum
cu fapta și cu glasul lui fierbinte.
Visează viitorul și-l grăbește
cu-nfăptuiri ce n-au mai fost nicicînd.
Spre comunism poporul meu pășește,
Viteaz bărbat în fruntea lui avînd.

VASILE ZAMFIR

DISCIPLINA

O FORȚA CARE VINE DIN INTERIOR

Era seară, era frumos afară, erau copii, erau și colegele ei — în afară de Roxana, tot colegă la Școala generală nr. 166, care întîrziase. Ca de obicei, s-au împărțit în două echipe și au început să joace volei peste bara de bătut covoare din stînga blocului vecin.

În seara asta coborîse prima și avea o mare poftă de joacă. Repede-repede i-a venit și rîndul la serviciu. Prima minge — afară! Faptul — prea des întîmplîndu-i-se fiecăruia — n-a fost consemnat decît de reacția de satisfacție a «adversarelor». A doua minge, la fel. Nimic neobișnuit nici pînă acum. Un glas — nu-și mai amintește al cui — a mormăit însă ceva, nedeslușit. Atît a fost: un reproș nedeslușit — dar ea a simțit deodată că tremură. De rușine. De ce rușine? Pentru o atît de neobișnuită greșeală? Și de ce numai în **seara aceea** reproșul nedeslușit, pe care alte dăți nu l-ar fi luat în seamă, i-a trezit deodată un sentiment de vinovăție?

— Ce faci? Nu mai joci?

— Joc... Ba nu. Mă duc sus — și a arătat cu privirea spre geamurile apartamentului ei.

— Da' de ce te superi, ca nu ți-a zis nimeni nimic!

— Nu m-am supărat, însă... — și simțind că nu are la îndemînă explicația cuvenită s-a îndepărtat în grabă. A început să urce scările — dar, poate fiindcă n-o mai vedea nimeni, poate din altă pricină, a început să ezite. Abia acum și-a dat seama că nici ea nu are la îndemînă o explicație. Nu e în formă în seara asta? S-a trezit zîmbind. A mai urcat un etaj. Iat-o în fața ușii. În casă. Da, nu mai încape nici o îndoială; degeaba s-ar mai ascunde: presimțea, dar nu știa sigur, nu-i venea să creadă că acesta e motivul. Ea își făcuse lecțiile, ghiozdanul era pregătit, dar... Îl deschise și căută cu febrilitate caietul. Da. Asta era: varianta. O problemă bine înțeleasă nu e doar aceea care ajunge la mult doritul rezultat, cît mai ales aceea care și-a evidențiat căile de rezolvare. Variantele, adică. Chipul adevărat al rezolvării unei probleme este descris de variantele ei.

În sufragerie nu era nimeni. Deschise caietul și reluă problema. Așa era: o rezolvase pe calea cea mai ușoară. Dar mîine, la teză, s-ar putea să fie altfel. Calea aritmetică e uneori mai sigură. Mai grea, dar mai sigură.

— Ce e cu tine, nu ți-ai terminat lecțiile? o întrebă mama intrînd după un timp.

— Ba da, le-am terminat — răspunse ea, continuînd să lucreze. Simțea, răsuflînd ușurată, cum se despovărează treptat de ceva: o liniște tonică o cuprinse, și simți că uitase cu totul ceea ce se întîmplase jos. Ca și cum acolo nu se întîmplase nimic...

*

Da, pentru că de fapt totul se întîmplase în sinea ei. Senzația de neregulă, neobișnuită pentru psihicul unui școlar disciplinat, tulburase tot echilibrul: ca o picătură de cerneală ce strică, iradiind, limpezimea unei mari suprafețe de apă.

*

În principal, ce trebuie să facă elevul, pionierul **disciplinat?**

Să vină în fiecare zi la școală, să-și facă temele zilnic, să se poarte cum se cuvine în clasă... Toate acestea pot fi îndeplinite însă fie și numai prin grija părinților, a profesorilor. Adică printr-o grijă venită **din exterior.** Determinate însă **din interior** ele ar trebui să sune astfel: «să vină în fiecare zi la școală **cu convingerea că acesta e un fapt important**», să-și facă temele **cu plăcere,** să se poarte cum se cuvine în clasă **din dorința de-a folosi cît mai deplin lecția respectivă,** să învețe temeinic fiind **convins** că depune o muncă importantă, hotărîtoare pentru el și societate. Și atunci disciplina, expresie veche — care apare uneori cam rigidă — se umple de viață, trăgîndu-și seva din convingerile interioare: din respectul pentru munca, din maturitatea înțelegerii unei datorii patriotice fundamentale, din respectul și dragostea față de părinți, din bucuria de-a face ceea ce trebuie pentru a crește cu adevărat mare!

...Disciplina, această valorificare superioară a efortului propriu, acest mod de-a asculta de glasul necesității ca de tine însuți. Disciplina, această realitate modestă, neglijată adesea de cei care se bizuie exclusiv pe inteligența fără muncă sistematică sau pe efortul de moment, dar care în ultimă instanță constituie **cimentul oricărei construcții.**

Pentru că numai astfel, cu ordine, cu consecvență, cu precizie și sistem, se rezolvă o problemă, se învață o materie, se înalță o clădire, se străpunge un munte.

ILIE TRAIAN

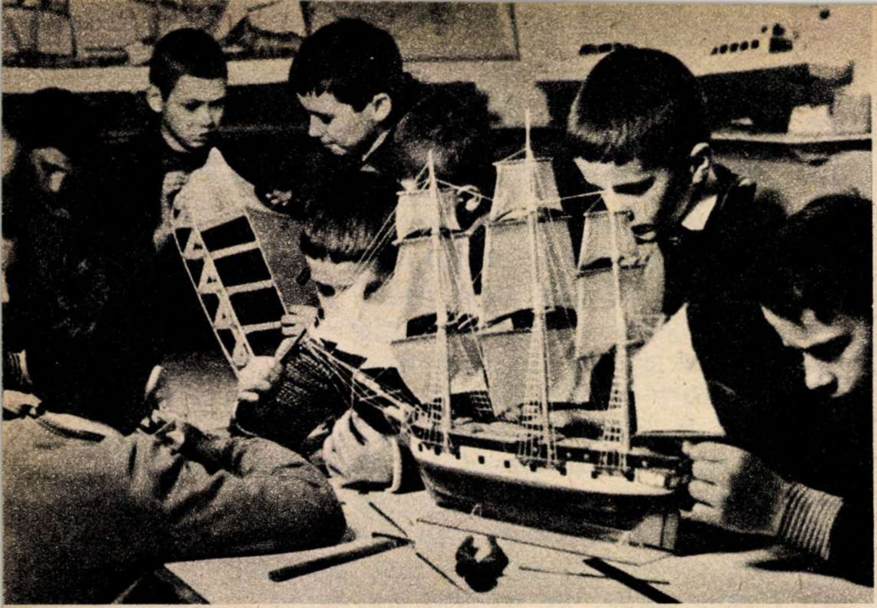

Spre viitor, toate pînzele-s sus!» Casa pionierilor și șoimilor patriei, Botoșani.

EDIȚIE SPECIALĂ Cutezătorii

BOTOȘANI

RITMURI ALE MUNCII

Sus, în ținutul Botoșanilor, din fruntea fiecărui părinte, din fruntea fiecărui copil, din fruntea și din spațiile muncii constructoare și rodnice, răsare Luceafărul. Cine are pasiunea cifrelor poate să-și închipuie ritmurile simfoniei și creației muncii izvorîte din pasiunea celor 63 265 pionieri cît are județul, ritmuri care cuceresc viitorul prin ferestrele deschise ale celor 2 345 cercuri tehnico-aplicative și științifice. La ora cînd scriem aceste rînduri toată această lume tînără dă glas pasiunii pentru cucerirea succeselor la învățătură, tot așa cum rodnicia meleagurilor eminesciene este și rodnicia muncii, a recoltărilor de toamnă întreprinse cu hărnicie de către pionierii întregului județ Botoșani. În același timp, din cîmpuri, din școli și din întreprinderi se aud cîntecele creației și muncii înscrise în Festivalul Național «Cîntarea României», se aud cîntecele pe care pionierii le intonează alături de toți comuniștii constructori ai Botoșanilor. Muncind, învățînd și trăind în chip comunist, pionierii județului Botoșani, ca de altfel pionierii întregii Românii, sînt mesagerii marelui nostru viitor comunist.

ORAȘ AL CONSTRUCTORILOR

Să poposim aici. Aici pe meleagurile tinereței fără bătrînețe și vieții fără de moarte. Aici unde a răsărit pentru prima dată «Luceafărul poeziei românești». Aici unde și-a petrecut copilăria Eminescu.

Să ne apropiem mai mult de acești oameni, de acești făuritori de istorie. E o zi ca oricare alta. Soarele și-a făcut apariția pe cerul proaspăt. Aerul dimineții îți umple pieptul încă somnoros. Pe șantiere, în fabrici, în școli se creează, se învață, se intră în tainele materiei.

Pădurile de beton se întind de-a lungul străzilor încîntîndu-ne prin măreția și supletea lor. Să ne oprim aici, pe șantierul numărul 1 din Botoșani. Un șantier mare, inundat cu fețe tinere și voioase.

În goana creionului, am surprins un tînăr muncitor utecist care nu are încă 19 ani.

— Cum te numești?

— Mihai Constantin și sînt din Flămînzi.

— Deci nu ai încă 19 ani și te-ai angajat! Cum te simți în noul colectiv?

— Sînt ca la mine acasă! M-am obișnuit cu oamenii. Sînt foarte înțelegători, iar pe noi, tinerii, ne ajută mult. Îmi place să muncesc.

— Cîte blocuri ai văzut înălțîndu-se sub ochii tăi?

— Am lucrat la patru blocuri turn, apoi la un spital cu 700 de locuri.

Rămîn și privesc șantierul... Unii încarcă, alții tencuiesc, alții vopsesc. Peste tot, toți muncesc!

DOINA ZAHARIA
clasa a VIII-a, Școala generală nr. 11, Botoșani

«Ștefane, Măria Ta, noi pe tine te-am urma»... Pionierii de la Școala generală Trușești, la monumentul marelui voievod moldovean.

ȘTEFAN CEL MARE

LUCEAFĂRUL DEASUPRA RODNICIEI NOASTRE

Deviza însuflețitoare a celui de al VII-lea Forum Național al Pionierilor, «Învățăm, muncim și trăim în chip comunist» i-a determinat pe toți pionierii din municipiul nostru să participe cu și mai multă tragere de inimă la înfrumusețarea școlilor și a orașului nostru.

Dezbaterile pe care le-am purtat în cadrul comandamentului municipal al pionierilor au scos în evidență faptul că pionierii din orașul nostru au înțeles că lucrul cel mai important este să acționăm, să antrenăm toți pionierii la recoltarea produselor agricole.

Procedînd în acest fel, rezultatele bune nu s-au lăsat așteptate, fiind o răsplată binemeritată a strădaniei noastre.

Aș vrea să evidențiez în mod deosebit pe pionierii de la Școlile generale nr. 7, 8, 10 precum și pe cei de la școala de artă care au desfășurat pînă acum aproximativ 1 500 ore de muncă patriotică.

Pionierii de la Școlile generale Costești și Curtești, deși mai mici și mai puțini (90 pionieri din clasele II-IV) s-au evidențiat în acțiunea de recoltare a legumelor și fructelor.

Cei peste 1 100 pionieri și șoimi ai patriei de la Școala generală nr. 12 au realizat angajamentul de muncă patriotică în proporție de 110%, pionierii de la Școala generală nr. 4 au realizat în totalitate angajamentul, iar unitățile din Școlile generale nr. 7, 11 Botoșani și din comuna Stăuceni se apropie de realizarea acestui angajament.

Sîntem mîndri că miile de flori din oraș au înflorit și datorită mîinilor harnice ale pionierilor.

Desprindem din buchetul hărniciei numele pionierilor: Lucian Bîrzoieș, Doina Oberofer, Ofelia Rusu, Ofelia Hoșman, Ovidiu Storceanu, Doina Tipa și mulți, mulți alții. În atenția noastră stă în continuare antrenarea tuturor pionierilor în organizarea unor acțiuni politico-educative și de muncă prin care să ne pregătim cît mai bine pentru muncă și viață.

MONICA AGAFIȚEI
pionier-comandant de unitate,
Școala generală nr. 8, Botoșani

PARTIDULUI

Sub steagul tău,
am simțit leagănul patriei
și primele cuvinte le-am
silabisit pe
Programele tale de
bunăstare; trăim
în libertatea
adusă de tine.

LILIANA GLISA, clasa a VI-a,
Școala generală nr. 1,
Cordăreni, județul Botoșani

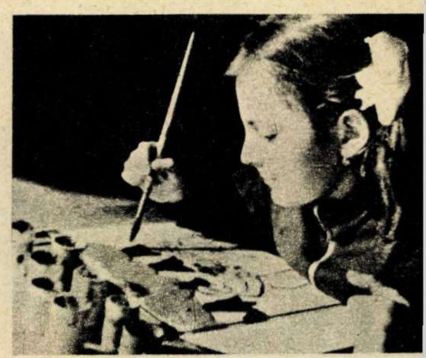

«Oare așa a început să picteze și Octav Băncilă?» — Casa pionierilor și șoimilor patriei, Botoșani.

TREAPTĂ CĂTRE VIITOR

Clinchetul clopoțelului ne-a chemat din nou în sălile de clasă, laboratoare, ateliere, biblioteci. Deschiderea acestui nou an școlar ne prilejuiește un bilanț rodnic; realizarea angajamentului de muncă patriotică a Organizației județene a pionierilor în proporție de 80%, colectarea în această vacanță a peste 30 000 kg de plante medicinale, amenajarea și întreținerea a peste 100 ha spații verzi și altele.

Printre fruntașii acestor acțiuni se numără pionierii din comunele Mihăileni, Nicșeni, Flămînzi, Bucecea, Cristești, Săveni, pionierii de la Școala generală nr. 5 Dorohoi, de la Școlile generale nr. 7 și 12 Botoșani.

Demonstrațiile de navomodele și aeromodele, de carturi, drumețiile și excursiile ne-au reunit pe toți purtătorii cravatei roșii cu tricolor din orașul Botoșani într-un fel de însuflețitoare bucurie de-a ne avînta în zborul pe aripile învățăturii din anul școlar care abia a început. Astfel, proiectele pe care le avem pentru viitor se înscriu în lumina chemării celui de-al VII-lea Forum Național al Pionierilor, exprimă dorința noastră de a obține în acest an școlar rezultate superioare în muncă și învățătură, și le vom obține, aducînd și prin aceasta o floare de prinos comuniștilor, părinților noștri, constructori harnici ai socialismului, făuritori ai României moderne.

LILI BOBU
pionier-locțiitor al președintelui C.N.O.P.
Școala generală nr. 1, Darabani

Semafor Cutezătorii

Pionieri și școlari!

Dragi corespondenți!

Iată-vă din nou în bănci, la școală, la învățătură! Pentru sporirea rodniciei muncii voastre în noul an școlar, revista «Cutezătorii» organizează noua ediție a **Concursului «Semafor-Cutezătorii»!**

Sîntem siguri că în multe unități de pionieri gazeta «Semafor» a și apărut! Pionierii redactori, sprinteni de condei, reporterii, poeții, prozatorii și desenatorii au și pregătit foiletoane, epigrame, cronici rimate, caricaturi si desene, interviuri, însemnări, dezbateri... Într-un cuvînt, au și realizat gazeta «Semafor» — tribună a democrației și autoconducerii pionierești.

Cunoscînd munca voastră interesantă, redacția revistei «Cutezătorii» este dornică să colaboreze cu toate redacțiile pionierești din țară. Trimiteți deci, cele mai bune materiale apărute la «Semaforul» din unitatea voastră pe adresa: Revista «Cutezătorii», Casa Scînteii, București — **Pentru «Semafor»!**

Concursul va fi dotat cu **numeroase premii individuale** și cu **un mare premiu colectiv** — pentru cea mai bună redacție «Semafor» — care va consta într-o excursie peste hotare prin B.T.T.

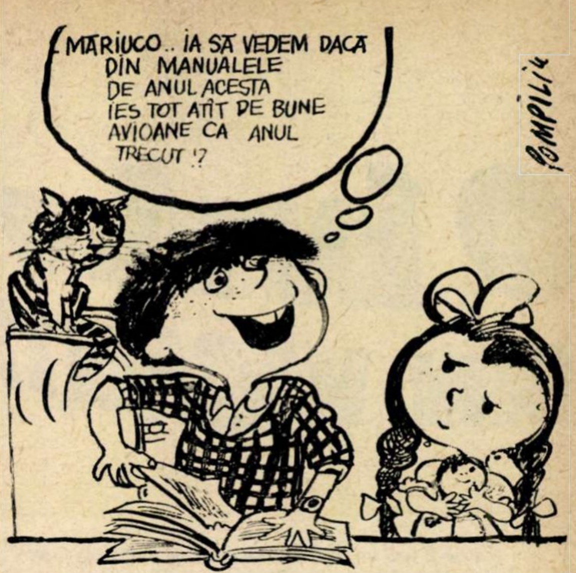
MARIUCO.. IA SĂ VEDEM DACĂ DIN MANUALELE DE ANUL ACESTA IES TOT ATÎT DE BUNE AVIOANE CA ANUL TRECUT !?

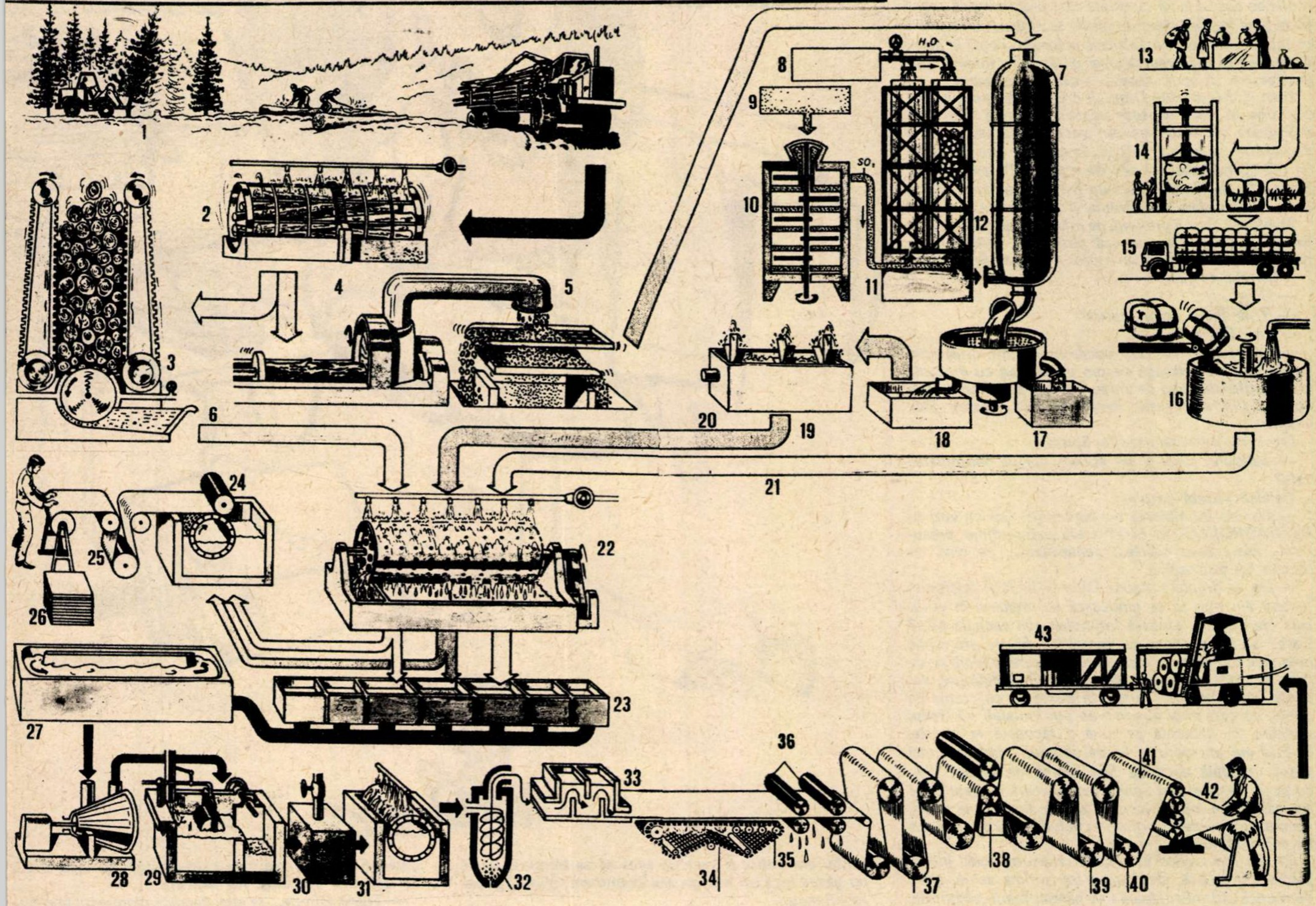

1. Cojire. 2. Spălare. 3. Defibrare. 4. Tocător. 5. Cernere. 6. Pastă mecanică. 7. Spălare. 8. Coloană de var. 9. Sulfură de fier. 10. Cuptor. 11. Spălare în bisulfit de calciu diluat. 12. Piatră de var. 13. Colectarea hîrtiei vechi. 14. Balotare prin presare. 15. Transport. 16. Dezintegrator. 17. Spălare a reziduurilor. 18. Filtrare. 19. Formarea pastei. 20. Pastă chimică. 21. Reciclarea hîrtiei vechi. 22. Epurator. 23. Dozarea compoziției hîrtiei. 24. Presă. 25. Uscare. 26. Plăci de celuloză. 27. Vană de omogenizare. 28. Rafinare. 29. Controlul concentrației fibrelor pe litru de apă. 30. Diluare. 31. Eliminarea impurităților mari. 32. Eliminare prin turbionare a impurităților mici. 33. Cutie de distribuire a pastei. 34. Țesătură metalică (eliminarea apei prin forța gravitației). 35. Cilindru aspirant. 36. Uscare prin presare. 37. Uscare prin căldură. 38. Presă de impregnare cu clei. 39. Uscare prin căldură. 40. Cilindru de răcire. 41. Netezirea suprafeței. 42. Bobinare. 43. Spre tipografie.

43 de momente din ciclul de fabricație al hîrtiei — o singură concluzie: PĂSTRAȚI CU GRIJĂ MANUALELE ȘCOLARE!

O ÎNTÎMPLARE DIN VACANȚA MARE

schiță de
CORNELIA ICHIM

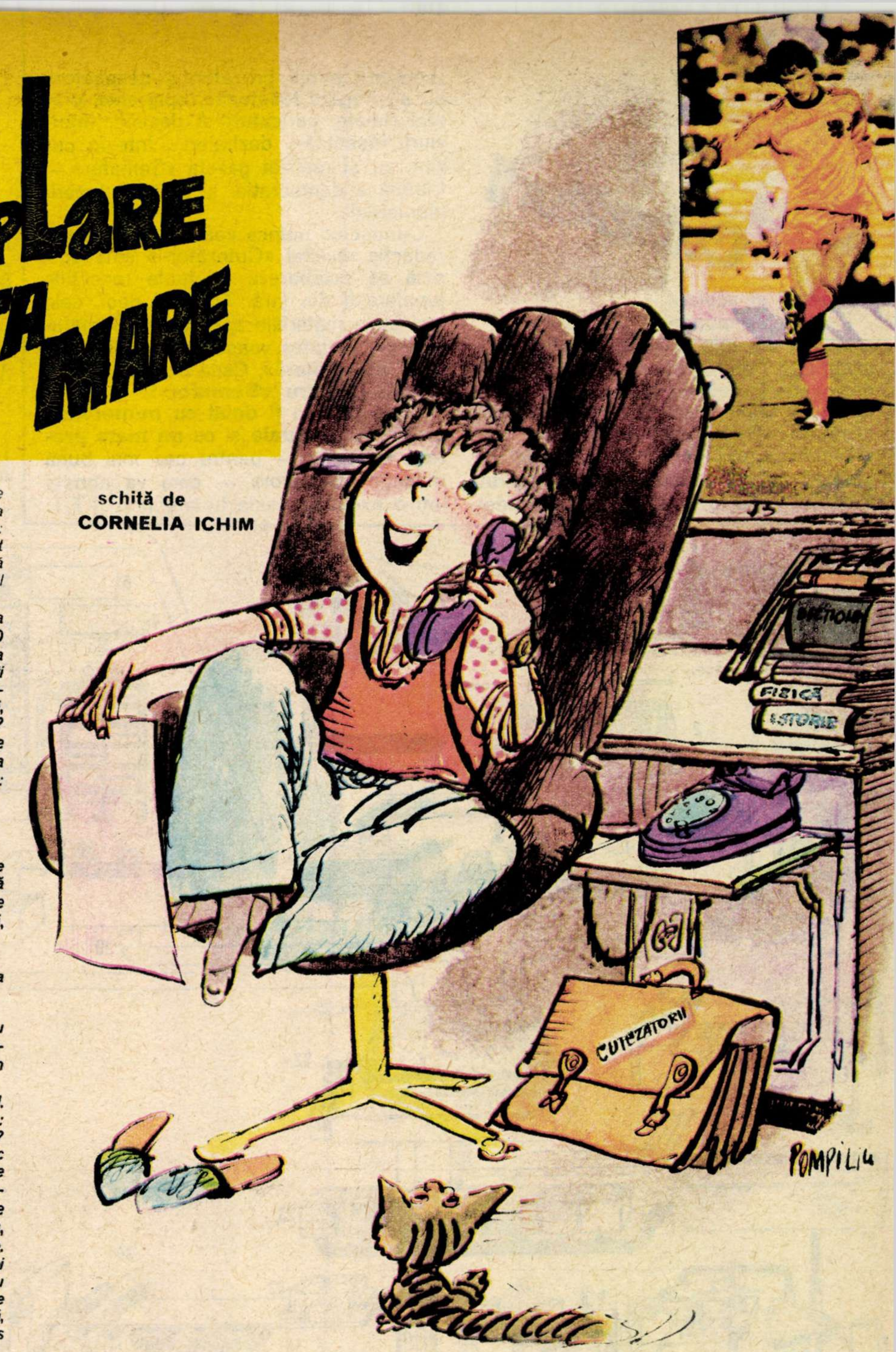

«Ca să-ți faci un bilanț al vacanței de vară este foarte greu pentru că-s prea multe de spus. Și, cînd sînt prea multe de spus e la fel ca atunci cînd n-ai nimic de spus: toate ți se îngrămădesc în minte, se amestecă, se învîrt ca într-un ochean cu pietricele colorate și pînă la urmă te trezești că ți-e greu să alegi un singur moment, să-l decupezi și să spui: «acesta e cel mai grozav!»

Cam la asta medita Dinu, cu creionul în gură, în fața foii albe pe care scrisese apăsat, cu litere mari: «O întîmplare extraordinară din vacanța mare». Singura certitudine la care ajunsese, la capătul unei jumătăți de oră **(jumătate de oră de vacanță!)** *era că profesorul lor de literatură era un om cu imaginație. Auzi, colo, o întîmplare extraordinară! Păi, de unde s-o ia?*

Telefonul zbîrnîi prelung, pe măsuța joasă din spatele fotoliului. Dinu făcu un salt pînă la el, privindu-l ca pe un lucru ce-i aduce un ajutor nesperat. Era Sandu:

— Dinule, ce faci?

— Bine...

— Ți-ai făcut compunerea?

— Nu. Dar tu?

— Nici eu! se mai auzi vocea lui Sandu, după care urmă o istorie întreagă despre un borcan cu dulceață și niște dîre de sirop de zmeură lăsate pe parchet și pe covorul din sufragerie, despre bunica, despre Sidi, despre...

Dar Dinu nu-l mai asculta. Spuse:

— Sandule, ce-ar fi să scriem despre întîmplarea asta?

Celălalt întrebă perplex:

— Despre întîmplarea cu borcanul? Dar ce vezi tu EXTRAORDINAR în asta? Ceva extraordinar presupune, așa... ceva aparte... nemaivăzut... Pe cînd un borcan cu dulceață...

— Da, ai dreptate, spuse Dinu și închise telefonul. Începu din nou să se gîndească cu creionul în gură: care era cea mai grozavă întîmplare din vacanța asta? Care? Să scrie istoria cu zmeiele? Ei, nu era nimic prea ieșit din comun, niște zmeie pe care le înalți peste case și peste copaci și peste oameni, în definitiv, vacanță fără zmeie nu există. Și povestea cu crema de ghete, cu care el și Sandu i-au pus mustăți lui Radu, noaptea, în excursia pe care o făcuseră la munte. Și ăsta era un lucru la fel de obișnuit, unde s-a mai văzut vreodată excursie fără cremă de ghete? Sau cu peștii pe care el și Sandu îi prinseseră în iazul unde era paznic un bătrîn, pe cînd acesta alergase la poștă, speriat de un mesaj primit — ticluit de ei doi și scris cu mîna stîngă?

Ce era mai curios era faptul că acum, toate întîmplările din tabără, focul uriaș din ultima seară, orele de muncă patriotică, toate i se păreau foarte obișnuite, pe cînd odinioară, adică atunci cînd le trăise, ele îi apăruseră mai mult decît grozave! Dar cînd te apuci să scrii, sub titlul subliniat cu trei linii, parcă ceva te oprește și-ți spune că întîmplarea cutare, cele cinci zile petrecute la cules de mușețel sau altele opt pe șantier, unde au dat ajutor la înălțarea noului local al școlii, acum erau lipsite de importanță. Trebuia găsit altceva, alt-ce-va... Dar ce? Mai erau cîteva ore și vacanța mare se termina, a doua zi aveau literatura, și profesorul avea să-i întrebe de compunere...

În casă mirosea a cerneluri colorate și a tuș, a caiete noi și a cremă, cu care își dăduse servieta din piele... În bibliotecă apăruse un orar, cu spații goale încă, bunicul îi tăiase sugativa și-i pusese etichete în învelitorile din plastic, mama îi umpluse penarul cu radiere colorate, cu creioane «Carioca» și cu pixuri.

Mai era puțin, și vacanța avea să se termine, iar el nu găsea încă cel mai grozav eveniment, și nu-l găsea nici Sandu.

Dinu se înfundă în fotoliul din catifea vișinie și rămase așa cîteva clipe: «Trebuie să-l găsesc, nu se poate să nu-l găsesc...»

Ușa se deschise și intră bunicul, în hainele lui de vară din in, cu o caschetă așezată cam într-o parte. Părea încă tînăr, dar de departe, pentru că de aproape i se vedeau ochii obosiți, sprîncenele și mustățile albe, mîinile slabe și ușor tremurătoare.

— Bunicule...

— Ce-i, Dinule?

— Bunicule, care-i cea mai nemaipomenită întîmplare din vacanța asta? (Avea încredere în gustul bunicului, care-i cunoștea toate aventurile, în calitatea lui de confident). Bunicul rămase cu privirea pe geam, părînd că zîmbește.

Dinu deschise repede caietul, hotărît să termine odată cu compunerea asta care-i răpise aproape o oră **(o oră din vacanța lui mare!).**

— Toate, Dinule... se auzi deodată răspunsul bunicului. Toate-s grozave, de asta ai să-ți dai seama mai tîrziu. Depinde doar de cum ai să le scrii. Pentru că toate-s la fel de extraordinare...

Dinu rămase cîteva clipe cu ochii în gol. Nu prea înțelegea logica asta a bunicului, dar din moment ce spunea el așa, înseamnă că așa era. Și, hotărît, se apucă să scrie, în vreme ce telefonul zbîrnîi din nou.

«Precis că e tot Sandu, își zise Dinu în gînd. Poate că și el l-a întrebat pe bunicul lui și acesta i-a răspuns la fel.»

Apoi, după o pauză de cîteva clipe:

«Toți bunicii sînt la fel!» — mormăi Dinu, ca un fel de concluzie generală.

Afară se înserase. Era ultima seară din vacanța mare!

Culesul merelor

E-o livadă lîngă sat,
Cu meri dulci; ca-n basm și vis
Pomii-au sufletul deschis
Și-au în ramuri rod bogat.

Le-am pus cîrje, să nu cadă
Osteniți de-atîta roadă.

Hai, copii, pînă diseară
Să-i scoatem de sub povară!

DIM. RACHICI

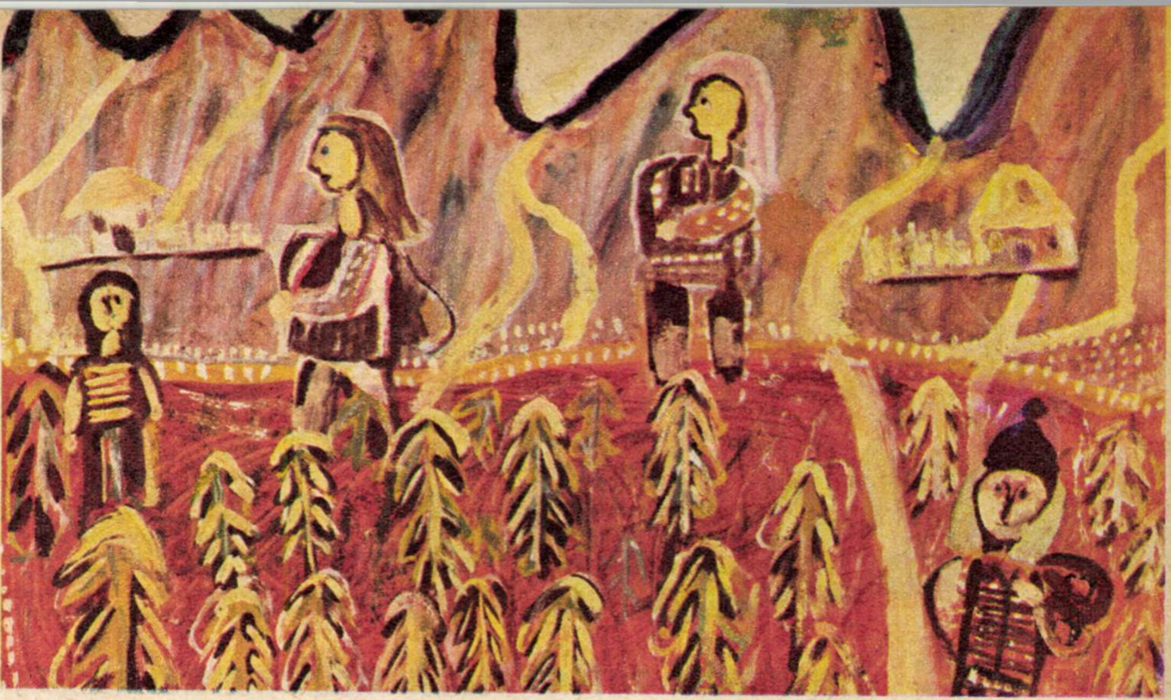

Desen de **SĂNDEL CULIGUȚ**, Vrata, Mehedinți.

Vitrina cărții

„NĂZUINȚE“

«NĂZUINȚE», volum recent apărut la Editura «Ion Creangă» e un evantai de notații, portrete și întîmplări scrise cu sensibilitate, cultivînd cu pasiune încrederea în bine și frumos. E cartea unui autor care redescoperă și repovestește lumea prin ochii copiilor și pentru ei.

Metoda e în fond profesorală, însă fiind scrisă curgător, limpede, dar și înflorat în același timp, cartea lui Silvestru Patița se apropie de sufletul tinerilor cititori, îi învață să se bucure și să gîndească la viitor, le spune o mulțime de lucruri de-a dreptul interesante despre căprioare, cocori, lăstari, speologie, floarea de mină, retorte, peisaje — dar în primul rînd despre chipuri și întîmplări ale copiilor.

Cu o bună tehnică a surprizei, în schița «Transfăgărășanul», de pildă, ne este evocată figura de adevăr și legendă a neobositului Badea Cârțan, supranumit în vreme «dacul de la Roma», după cum în altă schiță, «Cantata», e apropiată copiilor, printr-un portret indirect, figura marelui scriitor-cetățean care a fost Liviu Rebreanu. Ușor de înțeles și urmărit, pline de tensiune educativă, prozele — poem — lecție ale lui Silvestru Patița sînt scrise curgător, într-o limbă curată, ușor de urmărit, îngrijită, colorată, plină de grație uneori: «...unele minerale de cuarț luau forma stelelor de mare, iar altele semănau cu niște tufe de cactuși pitici, avînd ca vecini alte minerale cu striații ca penele de păun, sau o geodă de gips se înfățișa ca o gură de balenă...» În totul, **«NĂZUINȚE»** e o carte binevenită pentru pionieri si scolari.

DAN MUTASCU

Doina Iancului

Face-m-aș stelelor roată,
Tulnic peste timp și loc...
Fluieră de vis, de foc,
Spre legenda-ți luminată.

Dormi la Țebea-n munți, săgeată
Frîntă din al vieții joc.
Face-m-aș stelelor roată,
Tulnic peste timp și loc.

Simbol sfînt lupta te-arată,
Steag ne-nfrînt, bucium de foc—
Nalță zariștea-ți visată.
Face-m-aș stelelor roată...

IOAN ȘERB

Ceasornice

Ascultă scoica albită de undele
sării.
În ea, răsună ceasornicul mării.

Pe cîmpuri, florile au petale
zimțate,
Ca niște rotițe complicate.
Închid ochii aurii și tac.
Din ierburi se aude: tic-tac.

E toamnă, se leagănă în peri
Pendule coapte, între azi și ieri.

Iarna, copile, timpul se
odihnește,
Dar sub zăpadă, holda viitoare
crește.

MARA NICOARĂ

COPILUL — PRIMITOR ȘI CREATOR DE ARTĂ

Interviu cu pictorul SABIN BĂLAȘA

— Tovarășe Sabin Bălașa, sînteți autorul unor cunoscute și îndrăgite filme de desene animate și totodată semnatarul unor excelente ilustrații ale cărților pentru copii. Îmi vin acum în minte, ca posibile exemple, volumele «Unde fugim de-acasă» de Marin Sorescu și «Cireșarii» de Constantin Chiriță. M-au impresionat întotdeauna rigoarea, seriozitatea cu care vă adresați celor mai tinere vîrste. Să deduc din aceasta un program de creație?

— În privința copiilor, a artei pentru copii, eu am multe de spus. Copilul — nu trebuie să uităm — este omul matur de mai tîrziu.

Cînd privim un copil trebuie să știm că în conținutul și-n dimensiunea lui există toate forțele, toate trimiterile. De asta cred că ceea ce lipsește cărților ilustrate pentru copii este acea parte care se adresează adultului din copil. Copilul nu este o mică marionetă care trebuie să rîdă la toate gîsculițele, rățuștele și figurinele. Povestirile ce-i sînt dedicate ar trebui să fie cu profunzimi, cu poezie, cu sens, cu acțiuni frumoase, eroice, cu întîmplări de o semnificație adîncă, fascinantă. Cu poezie mai ales. Copiilor nu trebuie să ne adresăm numai cu glume. Ades nu-i de glumit cu copilul!

— Vă gîndiți, desigur, la copil ca primitor și creator de artă în același timp...

— Nu este nimic exagerat în această viziune. Copilul este la rîndul lui un organism care cuprinde artă și creează artă. Este impresionantă arta copiilor. Noi încă nu ne-o explicăm destul, pentru că ea seamănă mai mult cu capodoperele decît cu lucrările diletanților sau ale artiștilor nerealizați.

— Să ne amintim numai cîți copii pictează. Și pictează frumos! Ceea ce spuneți dumneavoastră este foarte legat de felul cum vă adresați prin pictură, grafica de carte sau desen animat copilului. El se simte făcînd parte din acea lume fantastica pe care o imaginați; invitîndu-l la visare, îi adresați și chemarea la acțiune — îi creați impresia că se înscrie într-o lume a acțiunii.

— Ceea ce numim noi fantastic este ceea ce ne frapează și acum. Cele mai splendide basme sînt scrise pentru noi toți, le citim continuu. Marii autori pentru copii sînt autori și pentru noi. Eu, de exemplu, și fiul meu Matei, citim Jules Verne la ora actuală. Amîndoi cu aceeași pasiune. Cred că viitorul inginer, pe care-l vedem deocamdată înnegrind o hîrtiuță (și cînd ne uităm, vedem ce lucruri frumoase face, cîtă poezie are acolo!) va fi poate nu neapărat și pictor, ci un bun inginer. Ce frumos arată mare parte din ingineri, medici, tehnicieni, alți oameni de diferite profesii care au trimiteri spre artă, spre cultură, care citesc și alte cărți decît cele de specialitate, care citesc literatură bună. Se știe că arta, ingineria, știința, toate fac pasul hotărîtor prin partea lor de visare, de romantism al viitoarei profesii. Ce arborez eu mult în pictura mea este romantismul vremii noastre. Dacă n-ar exista acel lucru care nouă ne pare fantast, am suprima facultățile umane. Totul s-ar reduce la ceva foarte strict: arborii ar fi buni numai pentru pus pe foc și soarele numai pentru uscat rufele. Or, iată că nu sînt numai pentru asta. Ceea ce considerăm noi astăzi vis, realitate fantastă, este cu totul altceva decît altădată. Oare ajungerea pe alte planete, oare ascensiunea rapidă a unei industrii, refacerea aproape din temelii a unor orașe — toate acestea nu ne apar ca o metaforă, nu ne fac impresia că au apărut peste noapte, deși le-am văzut cu ochii noștri cînd se ridicau? Ceea ce creează mirajul artei, pe care-l vor simți generațiile viitoare, trebuie să-l imprimăm de pe acum.

Eu visez mult în arta mea. Cînd fac artă, fac metaforă, fiindcă acesta îmi este modul de exprimare.

Interviu realizat de
GEORGETA ADAM

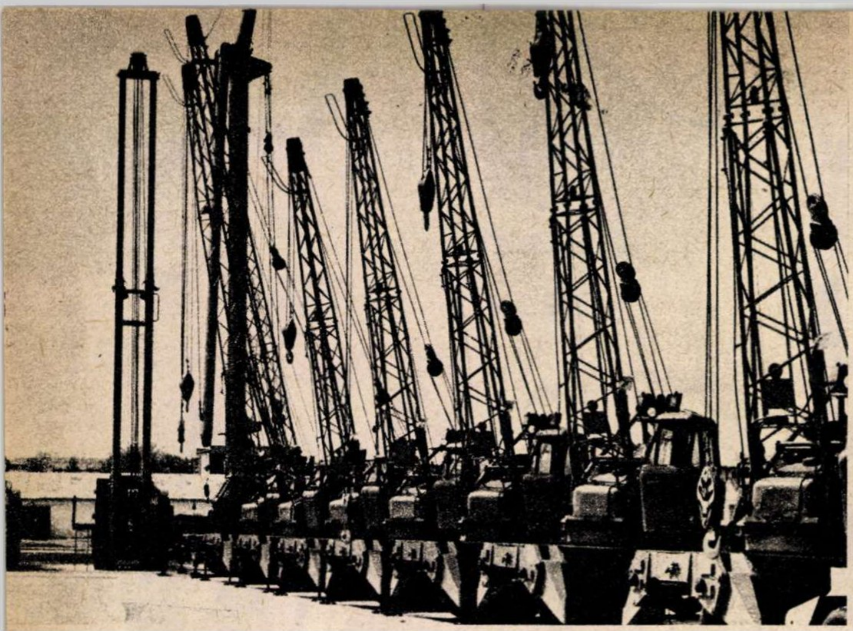

Se știe
că România
deține al treilea loc
în lume în producția
de utilaj petrolier și locul doi în rîndul exportatorilor acestui utilaj. De o apreciere deosebită se bucură în rîndul beneficiarilor instalațiile mobile de foraj produse la Întreprinderea de utilaj petrolier din Tîrgoviște.

TIB ’78: ILUSTRARE A POTENȚIALULUI INDUSTRIEI ROMÂNEȘTI

În aceste zile, Capitala țării noastre găzduiește cea de a V-a ediție a Tîrgului Internațional București. Deși înscris doar de zece ani pe agenda internațională a marilor manifestări economice, Tîrgul Internațional București se bucură de o atenție deosebită, de o mare popularitate în rîndul firmelor românești și străine. La actuala ediție participă 23 de țări, care expun produse din domeniul construcției de mașini-unelte, al utilajului petrolier, minier, metalurgic și siderurgic, al electronicii și electrotehnicii, precum și autovehicule, tractoare, material rulant, nave, utilaje pentru construcții civile și industriale etc.

Produsele românești prezente la TIB’78 ilustrează progresul industrial, tehnic și științific al României, eforturile pe care industria noastră le desfășoară în direcția unor obiective esențiale pentru economia țării: creștere, diversificare, modernizare, calitate. Parametrii tehnico-economici ai exponatelor românești, aprecierea de care se bucură în lume creația tehnico-științifică românească vor face ca și la actuala ediție a TIB, România să se afirme tot mai evident ca partener de prim ordin în comerț și cooperare, ca exportator de bunuri în care componenta cea mai prețioasă este inteligența tehnică proprie.

Fie că este vorba de locomotive sau vagoane, tractoare sau mașini agricole, mașini-unelte sau calculatoare, utilaj petrolier sau metalurgic, aparate de radio sau televizoare, mașini pentru industria textilă sau instalații chimice, produsele românești poartă amprenta progresului continuu al industriei noastre în direcția modernizării, a atingerii unor noi cote ale calității și competitivității.

RALIUL IDEILOR

Scrisorile celor care propun soluții la întrebarea **Ce putem face din ambalajele de înghețată?** continuă să sosească, dar și răspunsurile la problema **Cum să utilizăm anvelopele uzate?** sînt foarte numeroase. Le dăm întîietate, promițînd celorlalți corespondenți că nu-i vom da uitării.

SÎNTEȚI INGENIOȘI?

Pe bună dreptate, majoritatea prietenilor rubricii noastre se ocupă înainte de toate de «salvarea» prin procedee industriale a anvelopelor care pot fi recondiționate. Acest subiect depășind orizontul **Raliului,** ne ocupăm de celelalte propuneri.

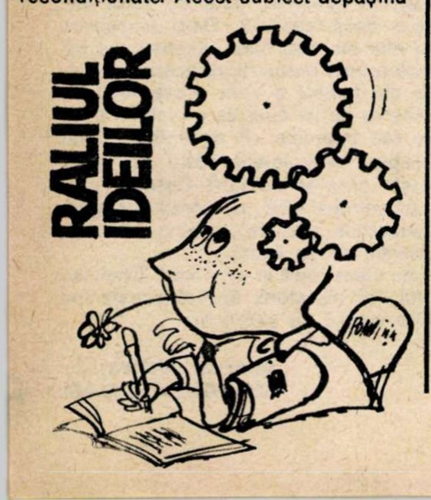

După ce enumeră, ca mulți alți corespondeți, utilizările curente ce se dau anvelopelor uzate (confecționarea de ștergătoare pentru încălțăminte, de parapete rutiere, de amortizoare a șocurilor la cheiuri, de corpuri de joacă în unele locuri de agrement pentru cei mici etc.), **Mariana Caplea** de la Școala generală nr. 88 din București propune institutelor de specialitate să proiecteze instalații capabile «să descompună cauciucul în scopul refolosirii lui». Sîntem convinși că specialiștii se ocupă de mult de realizarea unor asemenea instalații. Scrisoarea Marianei nu poate decît să le dea un nou imbold în frumoasa lor activitate.

Ceilalți corespondenți revin la tema noastră: folosirea directă a anvelopelor uzate.

Alexandru Ruican din Buhuși, str. Tineretului, bloc 4, ap. 10, ne trimite schița de execuție a unei **haltere** ale cărei greutăți sînt înlocuite cu două cauciucuri de automobil. Excelentă idee, mai ales dacă ne gîndim că o halteră mai poate să și scape din mînă... Evident, greutatea ei trebuie adaptată după sfatul medicului sau al profesorului de sport. Dacă două anvelope întregi sînt prea grele, ele vor fi secționate, asigurîndu-se celor două «greutăți» o pondere egală.

Numeroși corespondenți propun utilizarea anvelopelor uzate pentru confecționarea de garduri ornamentale. Nu putem susține propunerea lor, pentru că însăși noțiunea de ornament conține ideea de **frumos;** or, aceste propuneri sînt departe de a asigura îndeplinirea acestei condiții... Mai rațional ni se pare **Silviu Alupei,** Școala generală nr. 2, Adjud, care propune construirea din anvelope uzate a **gardurilor de la fermele zootehnice.** Introduse pe pari bătuți în pămînt la distanțe convenabile, anvelopele ar forma garduri solide și deloc vătămătoare animalelor mai nărăvașe. Rămîne problema numărului mare de anvelope necesare și a risipei de teren — gardul va avea o lățime inutilă, în dauna terenului productiv.

Cea mai spectaculoasă este soluția propusă de **Călin-Dorin Știubea** din Dobrești-Bihor. Visător, cu spirit practic, el socotește că din anvelope uzate s-ar putea construi **o pîrtie artificială pentru schi.** Dimensiunile propuse: 60—80 m lungime, 4—10 m lățime, 15—30 m diferență de nivel. Anvelopele ar fi prinse în ciment ori strîns legate între ele, după care «patul» pîrtiei ar fi acoperit cu unul sau mai multe «covoare» de plastic avînd grosimea între 0,5 și 3 cm. Odată construită, o asemenea pistă artificială ar fi neprețuită pentru antrenamentul de vară al schiorilor și ar putea extinde practicarea acestui sport în tot cursul anului, conchide Călin.

DINCOLO DE MANUAL...

...începe viața practică. Într-o scrisoare a trioului **Ciprian, Daniela** și **Daniel Grădinaru**, de la Școala generală din Nichiteni, comuna Coțușca-Botoșani, se avansează o inițiativă dintre cele mai frumoase. Ei au decis ca în primele săptămîni de școală să adreseze comandamentului unității de pionieri propunerea ca fiecare din cei aproape 200 de școlari să semene în toamna aceasta cîte... **o nucă.** Păstrată în casă pe timpul iernii și îngrijită cum se cuvine, ea va da un puiet care va putea fi răsădit în locul cel mai indicat. «Dacă s-ar face acest lucru de către toți pionierii din țară (și este atît de simplu și de ușor), la anul am putea răsădi peste 2 100 000 de puieți ai acestui arbore atît de folositor», scriu prietenii noștri din Nichiteni.

Nu ar fi prima oară cînd o inițiativă pornită de pe RAMPA DE LANSARE a revistei «Cutezătorii» este îmbrățișată cu dragoste de toți cititorii. Ce părere aveți, dragi cutezători?

Cîteva precizări *utile celor care vor să răspundă la inițiativa pionierilor din Nichiteni:*

a) Vor fi alese nuci căzute din pom înainte de scuturare, și anume **din recolta de anul trecut!**

b) Se vor planta cinci nuci, întrucît nu toate vor prinde. Stratul de pămînt de deasupra lor va avea 6—8 cm. Paharele din material plastic sînt prea mici pentru a fi utilizate în acest scop.

c) Udarea se va face zilnic, dar cu zgîrcenie, mai precis: pămîntul va fi doar umezit. Dacă aceste recomandări ale specialistului nostru vor fi respectate, toamna viitoare veți putea răsădi în grădina casei, a școlii etc. cel puțin un puiet de nuc.

În încheiere, o enigmă la subrubrica noastră **Sînteți studioși?** Ne-o propune Grigore-Cătălin Haidău, de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Tîrgu Jiu:

«Desenul alăturat reprezintă figura unui mare poet român. Care este numele lui?»

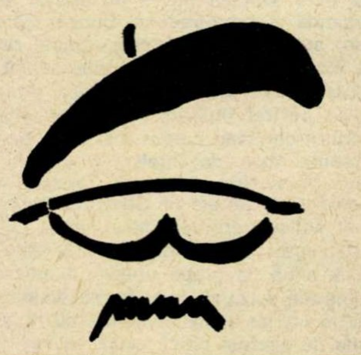

Începînd cu această dată, corespondenții **Raliului ideilor** vor aplica sau vor reproduce pe plicurile pe care ni le trimit vigneta din stînga paginii.

MATEMATICA? NIMIC MAI SIMPLU!

Matematica este fără îndoială o știință prezentă astăzi în toate domeniile de activitate. Matematica presupune deopotrivă logică, perspicacitate, inventivitate, orizont. Vă veți întîlni cu toate acestea în cele trei prezențe matematice de mai jos.

1. O EXCURSIE... ALGEBRICĂ

Un grup de pionieri pleacă cu bicicletele în excursie de la București spre o pădure situată la o distanță de 40 km de locul de plecare. Odată cu ei, pleacă și un motociclist. Bicicliștii merg cu 12 km/oră, iar motociclistul cu 36 km/oră. Motociclistul ajunge la pădure, unde se odihnește o oră, apoi se întoarce în întîmpinarea bicicliștilor. După cît timp de la plecarea din București îi întîlnește pe pionieri și la ce distanță de București?

NOTĂ. Problema se poate rezolva prin două metode: aritmetic și prin ecuații algebrice.

2. SIMPLU ȘI TOTUȘI...

Zece persoane se așezau zilnic la o masă, ocupînd mereu aceleași locuri. Într-o bună zi cineva a propus ca zilnic persoanele respective să-și schimbe locul pînă ce vor epuiza toate combinațiile posibile. În cîte zile se vor termina toate aceste posibilități?

3. CURIOZITĂȚILE CIFREI 9

Știați că cifra 9 are o proprietate asemănătoare cu cifra zero? Curios, nu? Și totuși așa este. Știm cu toții că orice număr înmulțit cu zero dă zero. Mai puțini sînt cei care știu că orice număr înmulțit cu 9 ne conduce la un rezultat neobișnuit. Iată cum. Adunăm între ele cifrele rezultatului obținut. Dacă suma nu este 9, repetăm adunarea cifrelor pînă ce vom exprima rezultatul printr-o singură cifră, care nu va fi alta decît 9.

Exemple:

81 × 9 = 729	7+2+9=18	1+8=9
345 × 9 = 3 105		3+1+0+5=9
764 × 9 = 6 876	6+8+7+6=27	2+7=9
1 243 × 9 = 11 187	1+1+1+8+7=18	1+8=9

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1									■	
2				■						
3							■			
4						■				
5		■			■			■		
6	■									■
7			■				■		■	
8				■						
9			■			■				
10										

ȘCOLĂREASCĂ

ORIZONTAL: 1) Obiect de învățămînt. 2) Lecție (fig.). Ctitorul învățămîntului din Moldova (1788—1869). 3) Loc de odihnă pentru elevi și studenți. Nu vorbesc. 4) Culeg roadele învățăturii. Case de cultură. 5) Dă tonul. În acte! Pronume. 6) Folosită la scris. 7) Trei minus doi! Aur (înv.). 8) Animal nordic. Îmbină teoria cu practica. 9) Cal (reg.). Italian (abr.). Se învață la muzică (pl.). 10) Aici sînt păstrate documentele școlare.

VERTICAL: 1) Autorul povestirii «Ei ne-au dat lumină» (Demostene). Emoție. 2. Probă de examen. Scrie alb pe negru. 3) Liste. Un nene mai mic! 4) Ca Hagi Tudose (fem.). Cui (reg.). 5) Căi de inspirație. Inedite (dim.). 6) Tamisa la vărsare! Frecventat de pionieri. 7) Calciu. Nu învață. Aproape egal! 8) Documente. Din 30 de zile în 30 de zile. 9) Nelipsită de la lecția de geografie. Începe imitația! 10) Poezie de G. Bacovia. Pronume demonstrativ.

NICOLAE PESCARU

PRIN VIZORUL CORTINEI ...

Cîteva așa-zise sfaturi, cum să devii un bun spectator de teatru!

— Dacă te afli la Teatrul pentru copii și vezi un spectacol cu personaje animale, nu cere ca la sfîrșit să vizitezi menajeria. N-ai s-o găsești. În schimb ai să ai surpriza întîlnirii în culise cu talentații actori ai teatrului Ion Creangă: Halic, Genoveva, Daniela, Jeanin și alții...

*

— Nu vrei să pierzi nici spectacolul, nici meciul din după-amiaza respectivă, poți veni cu tranzistorul. Poate propunem teatrelor chiar să închirieze aparate. Plata se face cu degetul la obraz!

*

— Ai cumpărat bomboane împachetate în celofan. Mănînci celofanul, înainte de începerea spectacolului. Bomboanele nu deranjează, că nu fîșîie!...

*

— Vrei să-ți comunici părerea colegului, în legătură cu calitatea spectacolului; fă-o în gura mare, nu te jena că deranjezi actorii în timpul jocului, ba poate că le face chiar plăcere, dacă-i lauzi!

— Îți plac așa de mult actorii, că vorba aceea, se spune că «mănînci teatru cu pîine!» Să-ți iei mereu la tine un sandviș mare, pe care să-l devorezi în sală odată cu spectacolul!...

*

— Cu orice chip vrei să nu pierzi spectacolul. Atunci poți veni direct de la stadion în tricou sau trening, transpirat și plin de noroi. Vei mai întîlni la teatru rațe, porci, animale jucate de actori curați!...

*

— Cînd lumina se stinge între tablourile unei piese, strigă și fluieră cît mai tare că tu ești mic și fricos, să nu te pape cumva Bau-Bau din scenă!...

*

— Se poate ca bunicul să te întrebe, dacă se mai joacă pe la teatru piesa aceea: «Relache»! Tu să-i răspunzi că-i veche și nu se mai planifică decît lunea, cînd actorii au zi liberă!...

*

— Actorii sînt sătui de aplauze, așa că nu aștepta să se termine spectacolul pentru a le mulțumi. Nu! Fugi cît mai repede la garderobă să-ți iei tot ce-ai lăsat, poate chiar și buna-cuviință!...

ION GH. ARCUDEANU

FILATELIE

Deschis nu de mult, Muzeul poștal din Paris devine o atracție de prim rang. Cinci etaje, cincisprezece săli, o clădire modernă în fața gării Montparnasse oferă găzduire unor exponate prin care se atestă istoria corespondenței de-a lungul mileniilor. «Scrisori» în argilă, folosite în Mesopotamia, scrisori pe papyrus, tablete de ceară folosite de scriitorii greci și romani sînt numai cîteva dintre prețioasele documente ale antichității. Să nu uităm că încă scriitorii greci antici Herodot și Xenofon au lăsat date despre existența organizațiilor poștale, iar Diodor din Sicilia amintește de curierii poștali ai Egiptului antic. Întemeietor al primului organism poștal este considerat regele perșilor, Cyrus (529 î.e.n.). Sistemul poștal a fost dezvoltat apoi de Darius. În alte săli de expoziție apare corespondența Evului Mediu, transportată cu poștalionul. De reținut că prima scrisoare din lume întocmită după regulile epistorale, spune istoricul grec Hellamicos, a fost scrisă în anul 529 î.e.n., autoarea ei fiind chiar fiica regelui Cyrus. Nu lipsește corespondența epocii moderne, pînă în zilele noastre, punînd sub privirea vizitatorilor zeci de mii de timbre, dintre cele mai originale.

În încheiere, o curiozitate: filateliștii reprezintă circa 2,5 la sută din populația globului! În țara noastră sînt înregistrați peste 40 000 de filateliști, dintre care jumătate sînt tineri.

I. PENESCU

LANTERNA MAGICĂ

EPISODUL XII

Cronicar: VIOREL BURA

Coborîșul a fost cum a fost, dar urcușul e și mai greu. Sîntem mulți și avem lanterne puține. Singura noastră lampă de carbid se tot stinge, noroc că am chibrituri «speo» la mine. Cei doi care au «probat» tîrîșul sînt uzi bine. Mai facem noi haz de necaz, dar urcăm încet pentru că galeria e îngustă. Ajungem cu bine la prima cascadă, iar spre ghețar urcăm în ramonaj. N-am mai ținut bine minte pe unde venisem, așa că înaintăm printr-o galerie unde cade un adevărat potop de apă. Eu care sînt primul intru serios la «duș»! Iojika după mine. El mă grăbește să înaintez, dar pătrunsesem deja într-o adevărată cușcă. Pînă să ne dezmeticim, sîntem murați ca niște pisoi! Găsim în fine drumul și urcăm în ramonaj pe gheață. Numai noi știm cum înaintăm. Într-un tîrziu vedem cealaltă cascadă de gheață. Vasile Petraș urcă primul și aruncă o coardă de asigurare. Deși treapta nu era înaltă, hotărîm să urcăm asigurați pentru a nu avea surprize din pricina gheții. Urc eu al doilea, apoi fetele și ceilalți băieți. Cînd ieșim din peșteră, ne întîmpină o ploaie măruntă. Ne luăm pelerinele și pornim în pas grăbit spre «casă» (spre cea de-a doua casă — un cort pentru 11 inși). Ajungem cam pe la ora două noaptea. Îi sculăm pe cei doi care urmau să stea de veghe. Reaprindem foarte greu focul cu o cantitate apreciabilă de rășină. Lemne avem, dar le cam udase ploaia. După ce mîncăm, le lăsăm pe fete să doarmă, iar noi mai rămînem în jurul focului. Lemnele încep să se sfîrșească și prin apropiere nu prea se găsesc. Ploaia se întețește, așa că sîntem nevoiți să intrăm și noi în cort. Dar nimeni nu poate adormi. Toți stăm și ascultăm răpăitul ploii pe prelata de nailon. Cortul e foarte neîncăpător și ne gîndim că dacă se vor întoarce ceilalți trei nici nu mai avem loc cu toții. Îi invidiem pe cei de la tabăra de bază (restul fetelor și cei doi băieți dintr-a V-a) care huzuresc acum. Facem și noi haz de necaz, însă după un timp glumele s-au epuizat și fiindcă sîntem cam obosiți începem să moțăim care mai de care. Pînă la urmă adormim de-a binelea.

Spre ziuă, ploaia s-a oprit. Aprindem din nou focul și pregătim micul dejun. Ne gîndim la cei rămași în peșteră. Sîntem îngrijorați că nu se întorc, începem să avem remușcări fiindcă-i lăsasem singuri. Nu s-or fi rătăcit? Îmi reproșez că n-am încercat să merg și eu cu ei. Să fiu sincer m-am temut mai tare de apă decît de strîmtoare. M-am temut? Da, ăsta-i adevărul, trebuie să recunosc. Tot așteptîndu-i se apropie prînzul. Aurica oprește mai întîi trei porții mari pentru cei rămași în peșteră, iar restul ne împarte nouă. Parcă nu-mi cădea bine mîncarea cînd mă gîndeam la ei. Propun să formăm o echipă și să plecăm în căutarea lor. Căpitanul fetelor, Aurica, ne interzice cu desăvîrșire, întrucît tovarășul comandant nu ne-a spus să alcătuim o echipă de sprijin și-apoi au la ei lanternă cu dinam pentru cazul în care ar avea pană de lumină. Totuși stau ca pe ace. Eu și Ghiță hotărîm să urcăm pînă în deal și să cercetăm împrejurimile. Ne ajung din urmă Petrică, Feri, Alexandru și Iosif. Îi strigăm, dar nu ne răspunde nimeni. Pornim totuși spre peșteră. Într-un tîrziu auzim niște glasuri.

ULTIMUL ACT AL CELEI DE A VIII-A EDIȚII A

CUPEI „CUTEZĂTORII“ LA FOTBAL PENTRU COPIII DE LA SATE

FINALA VĂZUTĂ DIN TRIBUNE

Echipe participante — șase (în loc de patru, cît fuseseră prevăzute inițial), totalizînd 90 de jucători (în loc de 60, cîți au participat la edițiile precedente): **«A.S. Silitorul»** din Bolintin-Deal, Ilfov, **«Viitorul I»** din Blidari, Bacău, **«A.S. Săgeata»** din Cojasca, Dîmbovița, **«Viitorul»** din Balda Sărmașu, Mureș, **«Olimpicii** din Conțești, Teleorman și **«Viitorul»** din Comoșteni, Dolj; perioada și locul de desfășurare — 6—8 septembrie a.c., Roșiorii de Vede, județul Teleorman, stadionul central (Rova); condiții — excelente (datorită seriozității și competenței cu care au fost făcute toate pregătirile de către Consiliul județean Teleorman al Organizației Pionierilor, gazda finalei, cu sprijinul a numeroși factori cu atribuții în domeniul sportului din Roșiorii de Vede): cazarea și masa — la internatul Liceului de matematică și fizică din localitate, stadionul — frumos pavoazat și dispunînd de unul dintre cele mai bune gazoane din țară, patru arbitri oficiali, toți avînd categoria I sau II; și asistenta medicală necesară; sistemul de desfășurare — cel mai simplu cu putință, pe două grupe a cîte trei echipe fiecare, fiind astfel necesare doar nouă meciuri pentru definitivarea clasamentului.

În seara zilei de 5 septembrie, în timp ce componenții celor șase formații sosite peste zi se odihneau, organizatorii, împreună cu antrenorii, au pus la punct ultimele detalii organizatorice și tehnice. Totul era gata și pregătit să meargă precum... ceasul. **«Numai vremea de-ar ține cu noi»** — a zis cineva la sfîrșit.

Impresionată parcă de atîtea pregătiri, de atîtea ambiții și speranțe, pînă și vremea a ținut cu participanții la finală, staționînd constant pe timp frumos exact pînă la fluierul care a marcat încheierea ultimului meci cînd, imediat, ca la comandă, a început să plouă. Așa că-i ușor de-nchipuit că «bătălia» fotbalistică dintre cele șase echipe a avut toate condițiile de desfășurare, că cei 90 de jucători și-au putut etala din plin, nestingheriți de «motive exterioare», întreaga gamă a posibilităților lor — fizice, tehnice, și tactice, dublate, ca-ntotdeauna la vîrsta cutezătorilor, de ardoarea și dorința de-a învinge. Și-așa se face că cei aflați pe margine și-n tribune au avut prilejul să asiste la meciuri realmente interesante, pe-alocuri chiar palpitante, unele încheiate la scoruri... astronomice (8—1, 9—0), altele «pe muche de cuțit» (1—1, 2—1). Dar, mai ales, au avut prilejul să descopere și să admire reale talente, autentice speranțe ale fotbalului nostru, precum **Sandu Dănilă** și **Gabriel Manole** (Bacău), **Gheorghe Teleanu** și **Cheran Bădilă** (Dîmbovița), **Alexandru Bicuț** (Dolj), **Marius Oprea** și frații **Mihai și Vasile Hanzi** (Mureș), **Ion Rușanu** (Teleorman), **Adrian Dincă** (Ilfov), **«Dacă s-ar face o selecționată cu copiii ăștia și cîteva antrenamente** — își da cu părerea un spectator — **puțini juniori din țară le-ar rezista».** Unora dintre ei li s-au făcut chiar oferte serioase, de-a activa în cadrul unor cluburi, dar nici unul n-a acceptat pe loc: **«Să vorbesc mai întîi cu părinții»** — acesta a fost răspunsul tuturor.

După cele șase meciuri (cîte trei în fiecare grupă), situația s-a limpezit dintr-o dată. Pentru locurile 1 și 2 urmau să se întîlnească «Olimpicii»-Teleorman cu «Viitorul»-Mureș, pentru 4 și 5 — «A.S. Silitorul»-Ilfov cu «Viitorul»-Dolj, iar pentru 5 și 6 — «A.S. Săgeata»-Dîmbovița cu «Viitorul I»-Bacău.

Mai întîi se joacă meciul pentru locurile 5 și 6, apoi, în ultima zi, meciurile pentru locurile 3—4 și 1—2.

Finala... finalei a concentrat atenția tuturor, umplînd aproape tribunele stadionului. Iar spectatorii au avut, într-adevăr, ce vedea. Deși în inferioritate numerică (echipa lor n-a avut decît opt fotbaliști cu drept de joc), mureșenii, de departe cei mai tehnici jucători ai acestei finale, încep meciul în forță, deciși să pună totul la bătaie. Teleormănenii, timorați parcă de ideea că, ajunși doar la un pas de Cupă, ar putea totuși să o piardă (cum li s-a întîmplat anul trecut, la Năvodari), le rezistă cu greu. Ba la un moment dat par chiar să cedeze — decarul mureșenilor scapă spre poarta adversă și înscrie, dar prin... fault sancționat de arbitru. Repriza întîi rămîne albă și cea mai mare parte din cea de-a doua la fel. Și tocmai cînd toți spectatorii credeau că vor asista la prelungiri, în ultimele minute golul victoriei «pică» pe neașteptate: îl înscrie Ion Rușanu, atacantul central al «Olimpicilor», în poarta mureșenilor.

Gata! Finala a fost jucată. **Cupa «CUTEZĂTORII» a fost cucerită la această a opta ediție a ei de către «OLIMPICII» din Conțești, județul Teleorman.** locul doi: **«Viitorul»-Mureș,** mai departe, s-au clasat, cam... opintit, **«A.S. Silitorul»-Ilfov, «Viitorul»-Dolj, «Viitorul I»-Bacău** și **«A. S. Săgeata»-Dîmbovița.**

NICOLAE DOANĂ

„FINALISTE“ ÎN...OFSAID!

Atît prin numărul sporit al echipelor participante, cît și prin buna organizare, prin crearea tuturor condițiilor necesare unei întreceri sportive de o asemenea anvergură, cea de-a VIII-a finală a Cupei «Cutezătorii» la fotbal pentru copiii de la sate a avut toate șansele să se ridice, din punct de vedere calitativ, cu mult deasupra tuturor edițiilor precedente. Din anumite motive însă nu s-a întîmplat așa.

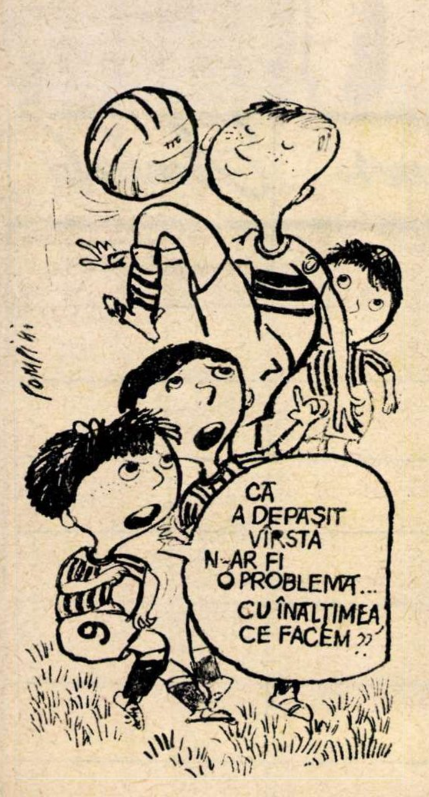
CĂ A DEPĂȘIT VÎRSTA N-AR FI O PROBLEMĂ... CU ÎNĂLȚIMEA CE FACEM ??

Dornici — cum e și firesc — să intre în posesia mult rîvnitei Cupe, să se întoarcă acasă cu copiii lor aureolați de titlul de campioni, unii profesori-antrenori nu s-au rezumat numai la cît mai buna organizare și pregătire a echipelor lor, ci și-au luat și unele măsuri de siguranță în plus. În plus dar și în... afara prevederilor regulamentare. Astfel, spre surprinderea organizatorilor, formațiile «A.S. Silitorul»-Ilfov, «Viitorul»-Dolj, «Viitorul»-Bacău, «A.S. Săgeata»-Dîmbovița și «Viitorul»-Mureș s-au prezentat la finală fie cu unii jucători care au depășit vîrsta, fie înlocuind pe cei inițial înscriși în competiție, fie pur și simplu, fără acte de identitate asupra lor. De-aici, cum e și firesc, s-au iscat o serie întreagă de dificultăți, care au acționat ca o frînă în buna desfășurare a întrecerilor. Dar comisia de organizare, transformată ad-hoc în... comisie de disciplină, acționînd cu fermitate, le-a soluționat pe toate în spiritul deplinei corectitudini care trebuie să caracterizeze orice competiție sportivă, și cu atît mai mult o competiție a pionierilor. Și, pînă la urmă, totul s-a terminat cu bine, fiecare formație ocupînd în clasament exact locul pe care l-a meritat în conformitate cu rezultatele obținute în litera și spiritul regulamentului de fotbal în general și al Cupei «Cutezătorii» în special. O întrebare rămîne, totuși, fără răspuns: **Cum de uită unii, atît de ușor și de repede, îndeosebi cînd e vorba de întreceri sportive cu «miză» mare, că sportul e și un minunat mijloc de educare a celor care-l practică, de formare și consolidare la aceștia a unor calități deosebite, cum ar fi cinstea și corectitudinea, care trebuie să stea mereu pe primul plan?**

C. DIACONU

Desenele copiilor – ferestre spre viitor

„CUM VOI TRĂI EU ÎN ANUL 2000“

Un concurs pentru toți cutezătorii!

Cu prilejul Anului Internațional al Copilului (1979), Organizația Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură — UNESCO — în colaborare cu Fondurile Națiunilor Unite pentru Copii — UNICEF — și alte instituții organizează un concurs mondial de desene ale copiilor intitulat **«Cum voi trăi eu în anul 2000»,** concurs la care au fost invitați să participe și copiii din țara noastră.

În România, concursul se organizează prin revista «Cutezătorii».

Participanții sînt invitați ca, prin limbajul culorilor, cu sensibilitatea caracteristică vîrstei, să-și exprime sentimentele, gîndurile și năzuințele lor, să reflecte în imagini grija partidului și statului nostru pentru tînăra generație, modul cum pionierii și școlarii se pregătesc pentru muncă și viață, pentru viitorul comunist al patriei. Participanții pot desena cum cred ei că vor arăta școlile, localitățile lor, în anul 2000, aspecte ale vieții și activității lor viitoare.

Un juriu de specialiști va atribui următoarele:

PREMII OFERITE DE REVISTELE «CUTEZĂTORII» ȘI «JÓBARÁT»:

● **Marele premiu** (colectiv): o excursie de documentare plastică la obiective istorice și pe șantiere ale construcției socialismului din patria noastră (în valoare de 5 000 lei).

● **2 premii I** — cîte o excursie în străinătate, împreună cu cîștigătorii altor concursuri organizate de revistele «Cutezătorii» și «Jóbarát».

2 premii II — cîte un aparat de radio cu tranzistori

2 premii III — cîte o trusă de pictură

20 mențiuni, constînd în albume de artă;

100 diplome de merit însoțite de cadouri simbolice.

10 (zece) dintre cele mai frumoase lucrări realizate de copiii sub vîrsta de 12 ani vor fi trimise la sediul UNESCO de la Paris pentru a participa, alături de celelalte desene sosite din alte țări, la faza internațională a concursului **«Cum voi trăi eu în anul 2000».** Juriul fazei internaționale, se va reuni la 15 mai 1979, și va atribui următoarele

PREMII OFERITE DE UNESCO:

Cîte o călătorie, cu un sejur de opt zile, la Paris, pentru primii 10 (zece) laureați la faza internațională.

Cei zece copii din diferite țări, cîștigători ai acestor premii, vor imagina și realiza împreună, sub conducerea unor renumiți artiști plastici, o sculptură care va rămîne în patrimoniul UNESCO.

UNESCO va mai oferi, de asemenea, participanților din fiecare țară cîte 20 de discuri «Cadoul vieții» și 5 abonamente pe un an la revista «Courrier de l'UNESCO».

Lucrările laureaților vor face obiectul unei expoziții organizate la sediul UNESCO din Paris. În cursul anului 1979 acestea vor mai fi expuse la expoziția «Pămîntul oamenilor» (Montreal — Canada), la sediul O.N.U. de la New York, precum și la Geneva.

În atenția participanților:

Lucrările la concursul «Cum voi trăi eu în anul 2000» pot fi trimise începînd cu data de 1 noiembrie 1978 pînă la 15 ianuarie 1979 pe adresa: Redacția revistei «Cutezătorii», Piața Scînteii nr. 1, Cod 71341, București. Fiecare desen va purta scrise pe verso numele și prenumele autorului, precum și data nașterii, clasa, școala, adresa de acasă. Pe plic se va aplica acest talon:

Pentru concursul
„CUM VOI TRĂI EU ÎN ANUL 2000“

Cutezătorii

UNESCO

Vă reamintim că la ultimul concurs mondial de desene ale copiilor organizat de UNESCO, dedicat salvării Veneției, marele premiu internațional a revenit unei pioniere din România, Adriana Moisin, de la Școala generală nr. 19, Timișoara.

Deci, succes tuturor!

Cutezătorii

Redactor șef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor șef-adjunct:
OVIDIU ZOTTA
Secretar responsabil de redacție:
IOAN DONCA

Prezentarea artistică:
POMPILIU DUMITRESCU
Prezentarea tehnică:
NIC. NICOLAESCU

REDACȚIA: Piața Scînteii nr. 1, București 33, Telefon 17 60 10; ADMINISTRAȚIA: Editura «Scînteia» TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. — 136—137 telex: 11226, București.

12 pagini, 1 LEU

index 41033

ORAR
Cutezătorii
1978 1979

9	Luni	Marți	Miercuri	Joi	Vineri	Sîmbătă

41

JOI, 12 OCTOMBRIE 1978,
ANUL XII (NR. 576).

Așa arată o zi obișnuită de lucru a unor pionieri tehnicieni, una din multele zile de experimente, căutări, efort. O întrebare zilnică: «Vom reuși?» Un răspuns mereu repetat: «Trebuie!» Și după luni de muncă, vine clipa cînd, îmbrăcați de sărbătoare, devin eroii emoționați ai expoziției în care strălucesc roadele inventivității și strădaniei lor. Să-i însoțim în reportajul din pag. 3-6-7.

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ
EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR
DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

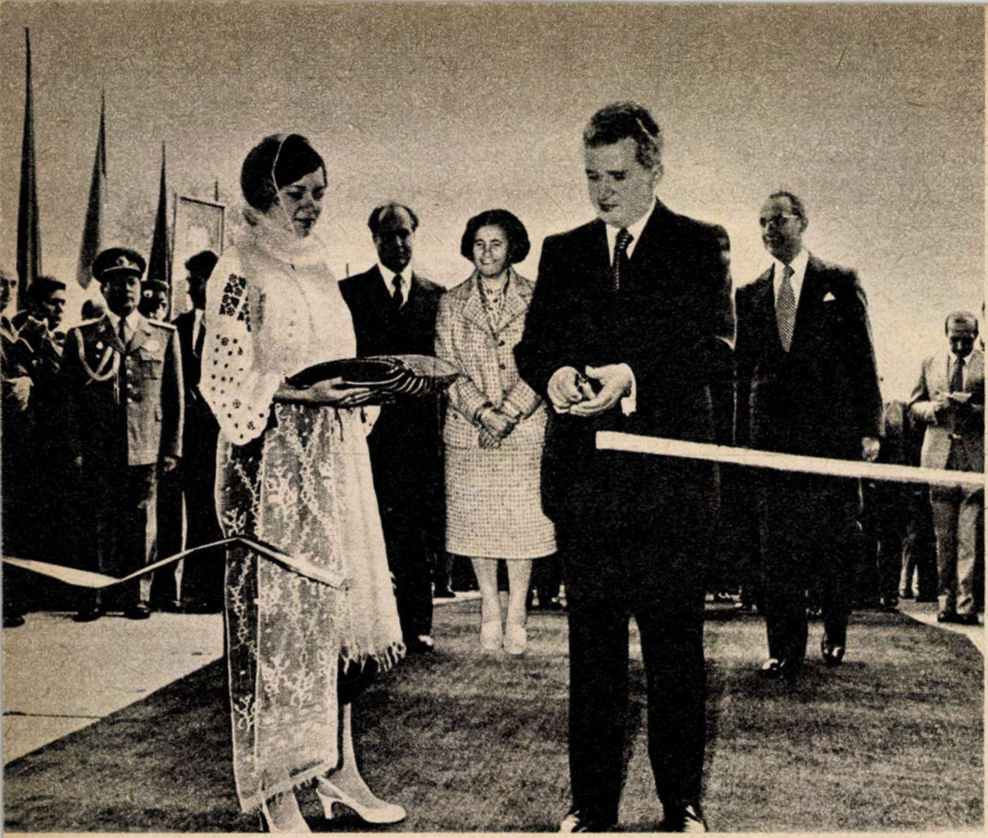

CADRAN POLITIC

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România și tovarășa Elena Ceaușescu au inaugurat joi, 5 octombrie, cea de-a cincea ediție a Tîrgului Internațional București și prima Expoziție internațională de vînătoare organizată în țara noastră.

Miile de bucureșteni prezenți la Complexul expozițional din Piața Scînteii au dat din nou expresie sentimentelor de aleasă stimă și profundă dragoste pe care întregul nostru popor le nutrește față de secretarul general al partidului, adeziunii depline a națiunii noastre la politica internă și externă a partidului.

Manifestare internațională prestigioasă, avînd un pronunțat caracter de construcții de mașini și utilaje Tîrgul Internațional București găzduiește pe o suprafață de 73 000 mp exponatele a 150 centrale industriale, institute de cercetare și unități producătoare din România precum și a peste 800 de firme din 24 țări din Europa, Asia și America.

*

Un alt eveniment important al săptămînii trecute este vizita președintelui Republicii Populare Bangladesh, Ziaur Rahman, care, împreună cu doamna Ziaur Rahman, a efectuat, la invitația tovarășului Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Socialiste România, și a tovarășei Elena Ceaușescu o vizită oficială de prietenie în țara noastră.

În cadrul convorbirilor oficiale dintre președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și președintele Republicii Populare Bangladesh, Ziaur Rahman, a fost afirmată hotărîrea României și Bangladeshului de a colabora mai strîns pentru a-și aduce o contribuție sporită la lupta pentru soluționarea în interesul popoarelor a problemelor care confruntă omenirea, pentru edificarea unei lumi mai drepte și mai bune, o lume a păcii, prieteniei și cooperării neîngrădite între națiuni.

PIONIERI ÎN AMFITEATRELE TOAMNEI

- **Peste două sute de pionieri** de la Școala generală nr. 5 din Fălticeni participă, în aceste zile, la recoltarea cartofilor și a merelor din livada cooperativei agricole de producție «Steagul Roșu».
- **«Alături de părinți — prezenți la recoltare»** este intitulată acțiunea inițiată de purtătorii cravatei roșii cu tricolor din **Andreești, Curtișoara. Floreșteni, Zorlești, Alimpești** și **Bumbești Pițic** din județul **Gorj**.

1

2

- **Bine cunoscuți pentru hărnicia și spiritul lor gospodăresc,** pionierii din comuna **Costinești,** județul **Constanța,** au fost întîlniți în cursul unei dimineți de fotoreporterul nostru la culesul strugurilor (foto 1) și în grădina de legume (foto 2).
- **«Muncim cu tragere de inimă** — ne anunță copiii din comunele **Buhoci, Hemeiuș** și de la Școala generală nr. 3 din orașul **Buhuși,** județul **Bacău,** pentru ca să putem raporta: 10 tone de sfeclă de zahăr, 1 500 kg legume și 5 tone de cartofi».
- **Pe locul întîi,** în județul Covasna, la ajutorul pe care îl dau în recoltarea cartofilor, sînt pionierii din **Sînzieni, Petriceni, Catalina, Bățanii Mari** și **Poian.**
- **În podgoriile de la Cotnari,** județul Iași, vin zilnic peste trei sute de pionieri din comunele **Horodiștea, Cîrjoaia, Cotnari** pentru a ajuta la strînsul strugurilor din renumitele vii ale locurilor.
- În județul **Maramureș** pionierii din **Seieni, Șomcuta Mare, Suciu de Jos, Ulmeni, Vișeu de Sus, Ruscova, Budești, Călinești** și altele participă cu hărnicie la strîngerea bogatelor recolte de fructe din livezile I.A.S.-urilor și C.A.P.-urilor.
- **Peste 150 de pionieri** din localitatea **Pătaș,** județul **Caraș-Severin,** dau o mînă de ajutor muncitorilor de la Fabrica de industrializare a legumelor din Borlovenii Noi. În același timp, colegii lor, pionierii din **Belobrešca, Pojejena, Răcășdia, Obreja** și **Glimboca** participă la strîngerea legumelor din grădinile I.A.S.-urilor.

FESTIVALUL NAȚIONAL „CÎNTAREA ROMÂNIEI“

„COMORILE“

La actuala ediție a Festivalului Național «Cîntarea României», pionierii din ținutul Făgărașului pregătesc un spectacol comun intitulat **«Comori ale folclorului făgărășan»** la care și-au și anunțat participarea formații artistice din **Drăguș, Viștea de Jos, Copăcel, Hîrseni, Mîndra, Cincu, Sîmbăta de Sus, Breaza, Șona, Lisa.** Parada portului popular, evocările istorice — cum ar fi: **«La Cetatea lui Negru Vodă», «Sîntem nepoți de daci și de romani», «Sîntem fii de comuniști»** sau **«2050 de ani de la întemeierea primului stat dac centralizat și independent»** — dansurile din zonă, obiceiurile populare sînt tot atîtea forme prin care pionierii făgărășeni se pregătesc să dea expresie creației și muncii. Alăturînd cîntării frumuseții cîntarea muncii, învățătura și participarea la acțiuni comune cu uteciștii în agricultură, întreprinderi și uzine, purtătorii cravatei roșii din ținutul Făgărașului participă cu entuziasm la cea de a II-a ediție a festivalului muncii, creației și hărniciei.

SEMNAL

În atenția celor care îndrăgesc penelul și culorile *va fi, începînd din aceste zile, concursul național de artă plastică intitulat* **«Românie, plai de aur!».** *Chiar în luna aceasta, octombrie, începe organizarea expozițiilor în grădinițe, școli și localități.*

Pionieri, pe lîngă participarea voastră entuziastă, revista vă cheamă să-i sprijiniți în această acțiune și pe prietenii voștri mai mici, șoimi ai patriei! Fiți alături de ei!

*

Concursul național de artă fotografică al pionierilor și elevilor — **«Sub flamura partidului, creștem odată cu țara»** *— își prezintă primele expoziții pe școli și localități tot în luna octombrie, organizarea acestora continuînd pînă în decembrie a.c.*

Pionieri-fotoreporteri, fiți în primele rînduri ale participanților la acest concurs, prezentînd, în cadrul expozițiilor, cele mai frumoase lucrări inspirate din înnoirile petrecute în viața localităților voastre, din bogata și frumoasa voastră activitate de școlari și pionieri!

Nu uitați: revista noastră așteaptă cu nerăbdare să publice copiile celor mai reușite lucrări prezentate de voi la acest concurs.

Trimiteți, așadar, colaborările voastre pe adresa: Revista «Cutezătorii», Casa Scînteii, București.

PIONIERI LA STARTUL CUTEZANȚEI TEHNICE

Popas printre lucrările prezentate la faza republicană a Concursului de creație tehnico-științifică al pionierilor și școlarilor

Gîndurile de mai jos au fost prilejuite de cunoașterea celor mai remarcabile lucrări prezentate la marele concurs al creativității tehnice pionierești, lucrări cărora le este rezervată una dintre cele mai încăpătoare săli ale Expoziției permanente «Mulțumim din inimă partidului», găzduită de Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România.

PRACTIC, UTIL, FUNCȚIONAL

Ceea ce îl impresionează de la bun început pe vizitator nu sînt factorul spectacular și execuția îngrijită —deși aspectul estetic al construcțiilor a stat și el, se vede bine, în atenția tuturor participanților la concurs —, ci liniile de forță ale ideilor care îl preocupă astăzi pe tehnicianul-pionier. Pe prim plan se situează lucrările menite să servească școlii, muncii, învățării, activităților practice pionierești.

În continuarea ciclului de material didactic modern prezentat în anii trecuți, tinerii constructori de la Casa pionierilor și șoimilor patriei Giurgiu au pus la punct un **panou demonstrativ pentru studiul elementelor și al combinațiilor chimice** *extrem de util pentru însușirea chimiei. La celălalt capăt al țării, patru pionieri de la Școala generală nr. 1 din Vlădeni Vale, județul Botoșani (Dorina Luca, Vasile Sîrghi, Iordache Ciobanu, Costel Costin), au imaginat un* **panou electronic pentru tabla înmulțirii.** *Alături de acestea se situează* **examinatorul cibernetic** *realizat de Liviu Nistoran, Adriana Caraba, Ion Murgilă, Eugen Bora din Motru-Gori,* **frecvențmetrul digital** *elaborat de Dan Nicolae, Răzvan Ungureanu, Aurelian Panait, Mihai Dragomir de la Casa centrală a pionierilor și șoimilor patriei,* **receptorul de trafic R.D.,** *operă a pionierilor Iustin Ardelean, Cristi Budiu, Nicolae Colțea din Hațeg-Hunedoara,* **ministrungul**, *imaginat de Dumitru Moldovan, Iosif Oros, Desideriu Varga, Mihai Damian, Virgil Baciu, Gheorghe Aruncudean din Cîmpia Turzii,* **trusa pionierului electronist,** *alcătuită de Narcis Negulescu din Șerbănești-Suceava (deținătorul marelui premiu la ediția precedentă a concursului nostru), în colaborare cu Corina Tipa și Dorel Lipan,* **aparat multiplu pentru cercul de electronică,** *realizat de Laurențiu Dragomir și Dumitru Cristian de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din sectorul 7 al Capitalei,* **capacimetrul**, *confecționat de Laura Brîndea din Mediaș,* **mașina de bobinat cu program** *a pionierilor timișeni Delius Ghenciu, Horvath Emeric, David Dobra, Radu Papadopol, Florică Ciolac, Sorin Mareș,* **aparatul pentru lipirea foliilor din material plastic**, *semnat de Mircea David și Sergiu Suciu din Turda,* **mașina de găurit cu coloană G40**, *construită de Gabriel Vacariu și V. Mihai din Iași,* **testerul electrovizual** *al pionierului Erdei Ferenc de la Școala generală Săcueni-Bihor,* **mașina de injectat mase plastice**, *realizată de Jan Iosipan, I. Șandru, Gheorghe Șulea, Adrian Petrăchescu, Constantin Palea de la Casa centrală a pionierilor și șoimilor patriei,* **dispozitivul pentru protejarea motoarelor electrice prin termistoare**, *semnat de Lucian Cerpeș, Ioan Hurlui, Ștefan Boldizsar din Gherla-Cluj ș.a.*

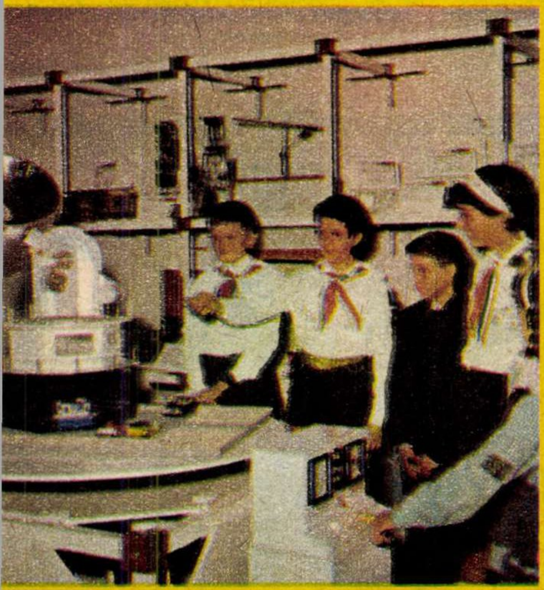

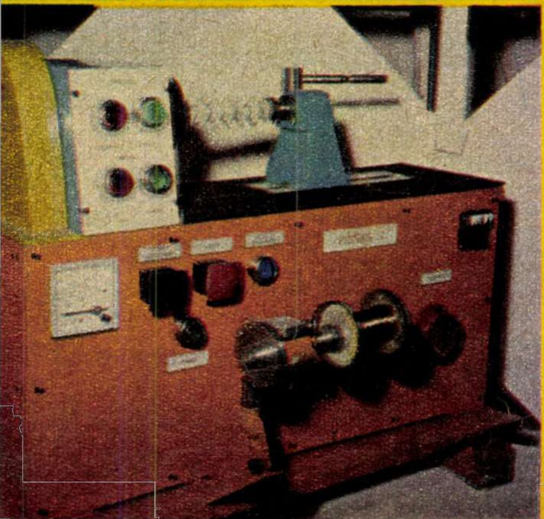

CU FAȚA SPRE VIITOR

Sensibile la preocupările societății contemporane față de problema surselor de energie, mai multe colective pionierești au avansat soluții pentru captarea energiei solare. Astfel, Valentin Pintilie, Stanca Neacșa, Adrian Popescu, Vasile Stoica, Iosin Constantin și Emil Husaru din Brașov prezintă o complexă **centrală solară,** *iar Angela Spișak și Karol Stașak din Pîncota-Arad o* **microcentrală** *de același gen. Nici rezervele energetice ale mării nu sînt uitate, după cum o dovedește macheta* **Posibilități multiple pentru valorificarea energiei valurilor**, *semnată de Adi Ailenei, Nina Ivan, Mihaela Bucur, Denise Cadulenco, Mioara Manta și Cristi Zăvoianu din Buzău. O soluție originală avansează pionierii din Hîrșova în macheta constructivă* **Agitator de apă și mijloc de producere locală a energiei electrice.**

Numeroase idei ale tinerilor constructori sînt menite să apropie agricultura socialistă de marea industrie modernă. Printre acestea se numără cele materializate în lucrările **combină de recoltare a sfeclei**, *autori: Atilla Benedek si Robert Egri din Brașov,* **instalația de împrăștiere a pesticidelor**, *proiectată de colectivul de creație al pionierilor din Rîmnicu Vîlcea,* **dispozitivul electronic pentru reglarea perioadei de scurgere a apei în irigații**, *elaborat de Octavian Robu, Marga Cinica, Nicușor Frigiou din Craiova,* **Klimofix,** *aparat construit de Hyes Jenő și Végh Istvan din Odorheiul Secuiesc-Harghita, instalațiile de controlare a stării solului ca* **Umisol**, *realizată de Cerasela și Nicoleta Cosmin din Șerbănești-Suceava și* **Laboratorul portabil pentru inginerul agronom** *de Mihai Laurean și Mihaela*

(Continuare în pag. 6—7)

Cutezătorii
EDIȚIE SPECIALĂ

TULCEA

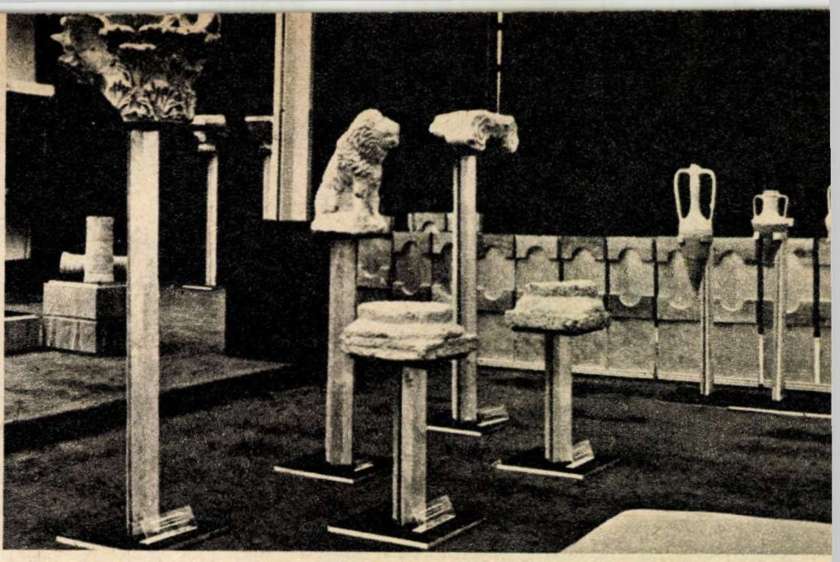

Imagine dintr-o sală a Muzeului de arheologie din Tulcea.

Răspundem Chemării Forumului

„ÎNVĂȚĂM, MUNCIM ȘI TRĂIM ÎN CHIP COMUNIST !“

Chemarea Forumului National al Pionierilor constituie și pentru purtătorii cravatei roșii cu tricolor din județul nostru un izvor de acțiuni și fapte pionierești pe care le vrem realizate la o cotă a calității din ce în ce mai înaltă. Am înțeles că trebuie să răspundem la Chemare prin măsuri concrete și eficace în toate grupele, detașamentele, unitățile de pionieri.

Să privim,atunci, cum aceste măsuri au prins viață cu încredințarea că în lunile ce urmează fluxul lor va fi tot mai puternic, mai fertil.

Ne aflăm acum în plin trimestru școlar. Știm cu toții că am pășit pragul școlii pionierește, cu voința fermă de a ne autodepăși, de a dovedi sîrguință, hărnicie. Un exemplu în acest sens îl dau pionierii de la Școala generală nr. 5 din Tulcea. Ei hotărîseră ca în acest an școlar să fie depășită mediocritatea în școala lor și să se obțină rezultate foarte bune la învățătură. Acestea au și început să se vadă, iar cataloagele... surîd!

Munca, dorința de a participa cu tot elanul și după puterile noastre la activitățile de muncă patriotică își spun cuvîntul în aceste zile. Sînt printre noi pionieri care poartă de-acum trofee bogate ale muncii simbolizate prin cifre grăitoare. În marea campanie a recoltării, pionierii din comuna Telița au reușit să culeagă 6 000 kg de struguri pe zi. Pionierii din comuna Slava Cercheză au fost cu toții prezenți la recoltarea nucilor, a legumelor și strugurilor, ei numărîndu-se printre cei ce candidează la locurile fruntașe pe județ.

Pentru noi, pionierii, luna aceasta marchează o aprofundare a cunoștințelor noastre politice și ideologice prin modul cum ne organizăm acțiunile de educație politico-ideologică. Ele se desfășoară sub genericul «De la comuniști învățăm cutezanța» și ne oferă cadrul în care studiem Cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu rostită cu prilejul deschiderii noului an de învățămînt.

Prin aceste acțiuni, cît și prin altele pe care le organizăm, sîntem hotărîți să dovedim și noi, pionierii din județul Tulcea, că răspundem prin fapte demne, pionierești la Chemarea Forumului Național al Pionierilor.

LUCIAN MUNTEANU
Pionier-locțiitor al
președintelui C.N.O.P.

APLAUZE PENTRU...

...pionierii din localitățile **Poșta, Frecăței, Telița, Crișan, Cerna, Nufăru**, care și-au îndeplinit și și-au depășit angajamentul anual de muncă patriotică. Asemenea lor, pot fi aplaudați pionierii din municipiul Tulcea. Marele complex sportiv al pionierilor și școlarilor care se află în cartierul Bididia este și rodul muncii depuse de pionierii din municipiu, care au dat ajutor constructorilor. Complexul cuprinde terenuri de fotbal, de tenis, de handbal, două bazine de înot, unul pentru pionieri și altul pentru șoimii patriei, o pistă aplicativă și un sat de vacanță ale cărui căsuțe sînt împodobite cu motive decorative create de pionieri.

În vacanța de vară pionierii de la **Școala generală de artă din Tulcea**, în colaborare cu **biblioteca «Mihail Sadoveanu»** din **București**, au prezentat în incinta bibliotecii expoziția de artă plastică intitulată «Cartea pentru copii, ilustrată de copii». Pionieri ca **Marian Ioan, Monica Harția, Carmen Caragea, Valentina Nicolaev, Lăcrămioara Iancu** și alți desenatori aflați la vîrsta cutezanței au făcut să se ivească prin limbajul ilustrației artistice personaje celebre din operele lui Ion Creangă, Petre Ispirescu, I.L. Caragiale, Jules Verne, Ch. Perrault, Frații Grimm.

TRADIȚII, INIȚIATIVE

— **«Cutezătorii Deltei»** — concurs tehnico-aplicativ interjudețean, Cupa «Cutezătorii Deltei» a fost cîștigată la prima ediție de echipajul Casei pionierilor și șoimilor patriei din Tulcea și la a doua ediție, de Casa pionierilor și șoimilor patriei din Brașov.

— **«Cupa Dunării»** — concurs sportiv și de pregătire pentru apărarea patriei, desfășurat în localitățile situate pe malul Dunării — **Tulcea, Crișan, Isaccea, Jurilovca** ș.a. La ultima ediție, «Cupa Dunării», a fost cîștigată de reprezentativa județului Tulcea — echipajul unității de pionieri din comuna Jurilovca.

— Expoziția interjudețeană de filatelie **«Cutezătorii»** a reunit recent pionieri din nouă județe și a fost dedicată aniversării a 2050 de ani de la constituirea primului stat dac centralizat și independent.

— **«Primăvara șoimilor patriei»** este o acțiune aflată în acest an la a II-a ediție care cuprinde programe cultural-artistice, concursuri de desene pe asfalt, întreceri la biciclete și triciclete. Au participat șoimi ai patriei din municipiul **Tulcea,** din orașele **Măcin, Babadag și Isaccea.**

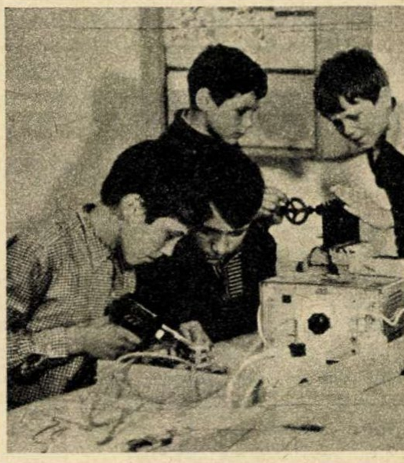

Ultimele reglaje, și emisiunea poate să înceapă — protagoniști, pionieri iubitori ai tehnicii de la Școala generală Sarichioi.

PALMARES

Iată cele mai frumoase rezultate obținute de pionierii tulceni la prima ediție a **Festivalului Național «Cîntarea României».** Formația de dans modern a **Casei de copii școlari** din **Tulcea** — locul I pe țară. Pioniera **Margareta Roman,** de la Școala generală nr. 4, Tulcea — locul I pe țară, la recitări. În imagine, talentații dansatori din formația de dansuri populare a **Școlii generale, Sarinasuf,** care este deținătoarea unei mențiuni pe țară, la aceeași ediție.

Au mai colaborat la această pagină pionierii **CAMELIA PETCU, Școala generală nr. 2, Tulcea, NICOLETA GÎDINȚĂ, Măcin,** pionierii membri ai expedițiilor pionierești **«Delfinul»** și **«Șoimul» de la Școala generală nr. 1, Tulcea.**

Redactor: MARGARETA MICU

Dezbaterile „Semaforului“

DESPRE PRIETENIE ȘI... PRIETENII EI

În detașamentul clasei a VII-a A de la Școala generală nr. 75 din Capitală, a avut loc zilele trecute o pasionantă dezbatere despre prietenie. Era vorba despre doi colegi, despre Ovidiu și Lucian. Își aminteau copiii că prietenia lor a început sub semnul unei situații de care, la vremea aceea, erau îngrijorați cu toții. Lucian venise de curînd în clasă. Nu învățase limba italiană, nu știa o boabă, iar clasa avea un avans de... patru ani! Nu prea «mergea» bine nici la limba română, după cum spune Laura Gealatu și nici la matematică și totuși Ovidiu...

ÎN NUMELE UNUI ȚEL COMUN

«M-am împrietenit cu Lucian la puțină vreme după ce a venit la noi în clasă», precizează el imediat, dintr-o răsuflare, cum îi e felul. «Lucian e un băiat foarte bun, e cuminte, vesel... Așa că, atunci cînd mi-am zis că Lucică va fi prietenul meu nici nu m-am gîndit la celelalte lucruri de care vorbea Laura... Abia mai tîrziu mi-am dat seama ce muncă trebuie să depunem **amîndoi,** ce greutăți mari trebuie să depășim **amîndoi...»**

În numele unor interese comune, Lucian învăța din toate puterile. Ovidiu Dranga, pionierul-comandant de grupă, îi era alături mereu. La început rămîneau aproape zilnic, după ore, citeau, scriau la tablă, lămureau probleme de fonetică, descurcau probleme de matematică... Peste puțin timp, Lucian a început să înregistreze primele succese la italiană, apoi la română, la matematică... Încet, încet, prin eforturi pe care numai Ovidiu le știe, Lucian a demarat, s-a desprins și într-o bună zi și-a luat zborul singur! La sfîrșit de an, roadele n-au fost formidabile dacă te uitai doar în catalog: Lucian absolvise anul cu medii de la șase în sus. Dar el, prietenul apropiat, și ca el ceilalți prieteni din detașament știu să vadă în spatele acestor note strălucirea efortului, a strădaniei depuse, cunosc caratele hărniciei, ale adevăratei prietenii. Pentru aceasta ei, prietenii, aplaudă din inimă efortul lui Lucian.

1

2

Despre locul prieteniei în viața lor de școlari s-au spus în continuare lucruri frumoase culminînd cu sensibile versuri dedicate de pionierul Dragoș Bucurenciu «Prietenului prieteniei». Dar, întărind rostul acestui frumos sentiment, pionierii au adus în dezbatere și cazul în care, într-o prietenie, lipsa de apropiere, de perseverență în realizarea unui țel comun, a făcut ca lucrurile să se petreacă altfel. Dar să lăsăm să vorbească faptele:

— În grupa întîi, povestește Adrian Rădulescu, aveam un coleg rămas în urmă la învățătură: Liviu Ieremia. Comandantul grupei, Andrei Toma, a spus că îl va ajuta. L-a și ajutat o vreme, dar interesul cu care au început a scăzut pe parcurs la amîndoi, atît de mult încît, la un moment dat aproape că uitaseră și unul și celălalt că porniseră pe un drum care trebuia să ajungă la... note bune, pe un drum pe care era necesar să persevereze amîndoi. Și nu se poate spune că Andrei și Liviu nu sînt prieteni!

Se pare deci că și în prietenie trebuie...

...SĂ FIE MEREU PREZENTE RĂSPUNDEREA, SERIOZITATEA !

Dialogul îl continuă pioniera Lidia Tatu: «Să ne amintim de colegul nostru Cristian Stere. Știm cu toții că prietenul lui numărul unu este... fotbalul și, bineînțeles, colegii de echipă. Vă amintiți la ce deznodămînt a dus lipsa de interes, indiferența pentru situația lui la învățătură. Numai corigența la matematică l-a determinat pe Cristian să învețe, să prețuiască sprijinul pe care ți-l oferă un prieten, la momentul potrivit. Acum, după ce a luat corigența, Cristian trăiește o bucurie deosebită: este din nou prezent în echipa de fotbal!»

Doar dacă l-ați fi văzut pe Cristian cînd a intrat pe teren, la «Voinicelul», la primul său antrenament din acest an școlar, ați fi putut înțelege strălucirea care-i lumina chipul. Și atunci cînd antrenorul, tovarășul profesor Dulgheru, i-a zis: «Bine-ai venit, Cristiane, te așteptam!» a zburat parcă spre locul lui, în echipă.

LIDIA NOVAC

3

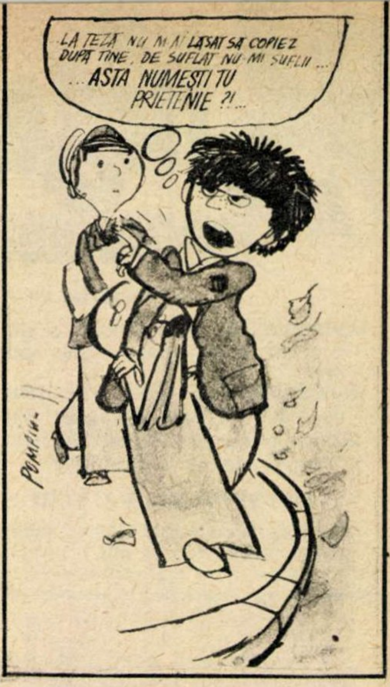
LA TEZĂ NU M-AI LĂSAT SĂ COPIEZ DUPĂ TINE, DE SUFLAT NU-MI SUFLII ...
...ASTA NUMEȘTI TU PRIETENIE ?!...
POMPILIU

ÎN PATRU RÎNDURI

«Prietenie»

Prieteni de nedespărțit
Certîndu-se de la o hartă
Nici cinci colegi n-au reușit
Ca să-i despartă.

Ajutorare

Între Sandu și Ilie
E-o mare prietenie:
Primul nu știe chimie
Iar al doilea geografie.

GHEORGHE GROSU

N.R.:

Urmînd acestei dezbateri, pionierii corespondenți la «Semaforul» unității au hotărît ca prima rubrică de «Aplauze pentru» să fie dedicată celor care respectîndu-și cuvîntul se pregătesc cu seriozitate la învățătură, statornicind, în felul acesta, prietenia la locul său de stimă și respect, prin răspundere și seriozitate. Iată deci că «Semaforul» îmbogățindu-și mijloacele de acțiune cu efectul energic, de promptitudine și adîncime, al dezbaterilor, poate să intervină cu maximum de eficacitate în multitudinea de probleme ale vieții pionierești.

Recomandăm, de aceea, tuturor colectivelor angajate în acțiunea «Semafor» ca, pe lîngă mijloacele pe care le au la dispoziție prin cunoscutele rubrici ale gazetei «Semafor», să nu uite DEZBATERILE!

4

5
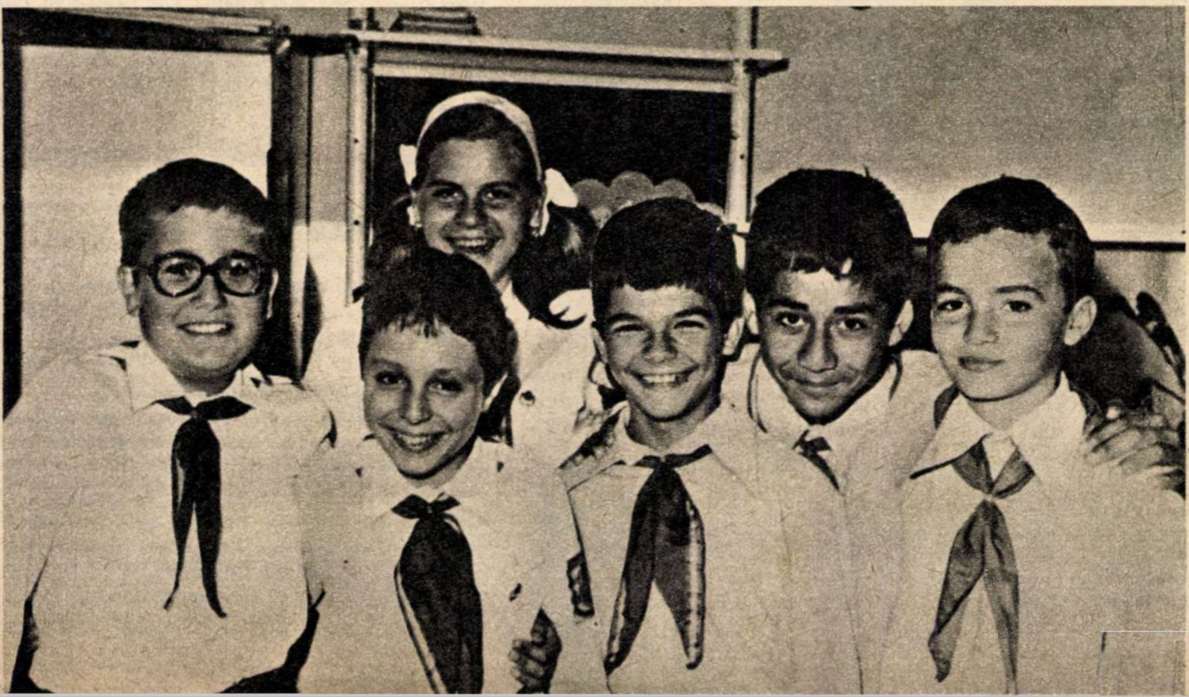

1. «Mai întîi, matematica!»
2. ...exercițiile mele.
3. Acum, da! Sîntem prieteni.
4. Ovidiu și Lucian la «ora» de italiană...
5. Noi, cu toții, sîntem prieteni buni!

Foto: GRIGORE PREPELIȚĂ

Brigada
INVINCIBILILOR

Reportaj de ILIE TRAIAN

Invincibili, de ce? Pentru că ei sînt pe scenă, iar voi în sală. pentru că ei vorbesc sau cîntă, iar voi ascultați?

Invincibili, cum? Cînd au de luptat cu adversari atît de redutabili cum sînt lenea, superficialitatea, minciuna, înfumurarea, egoismul, lipsa de respect...

Și totuși, de ce invincibili?

Brigada, în plină activitate!

DINSPRE SALĂ CĂTRE SALĂ

...Nu departe de orașul Găiești, județul Dîmbovița, la locul numit Arsuri, se află o livadă de meri. Nici cea mai mare, nici cea mai rodnică din județ, dar precis cea mai tînără. Nu în această ultimă precizare însă constă identitatea ei aparte, ci în faptul că a fost plantată și îngrijită de pionieri (unitatea Școlii generale nr. 6). De la această identitate a pornit și popularitatea ei, dar nu de la sine, ci prin intermediul «invincibililor» de la Școala generală nr. 6 care, sub titlul «Prîslea cel voinic și merele de aur» au popularizat fapta în întreg orașul.

«CUTEZĂTORII» ÎN VIZITĂ LA BRIGADA ARTISTICĂ A ȘCOLII GENERALE NR. 6 GĂIEȘTI, LAUREATĂ A FESTIVALULUI NAȚIONAL «CÎNTAREA ROMÂNIEI».

...Nenumărați absolvenți ai trecutului an școlar sînt astăzi elevi ai liceelor din oraș. Aproape 40 dintre ei numai la Liceul de matematică și mecanică. Asta înseamnă matematicieni unul și unul. Școlari sîrguincioși, profesori competenți. Dar, de ce nu? și permanenta pledoarie a vigilenței brigăzii artistice care și-a oferit prompt versul și cîntecul, catrenul inspirat și poanta binevoitoare, tuturor celor care, în luminoasa luptă cu manualul, s-au încununat cu izbînzi. Adrian Turcu — azi elev destoinic al susamintitului liceu — nu va uita niciodată secvența «Doctor în matematică» pe care i-au dedicat-o, pe cînd era pionier, colegii săi de generație; «Brigada invincibililor»; ca pe-o urare, ca pe-o investiție de încredere peste ani.

O faptă de hărnicie, o izbîndă la învățătură, un gest frumos: brigada le aduce pe scenă, la aplaudă.

Iar sala la rîndu-i aplaudă și ea!

CÎND AI O MISIUNE FRUMOASĂ DE ÎNDEPLINIT, NU POȚI FI SINGUR

Azi un cuplet, mîine o scenetă; situații criticabile, personaje negative. Tu ești școlar, ești pionier: mîine intri din nou în clasă, ești în bancă, laolaltă cu ceilalți, nu pe scenă. Un coleg e nedumerit, altul e supărat de-a binelea, altul...

Desigur, leneșului nu-i place să-i spui pe nume, bătăușului să-l prinzi în reflector, neseriosului să-i faci «caricatura»:

Nu prea mergeau lucrurile bine cu igiena: brigada scoate la rampă numărul: «Atențiune: microbi!», nu mergea prea bine nici activitatea patrulelor de circulație; un alt titlu la rampă: Circulați vă rog; o sală de sport de mai multă vreme își tărăgăna apariția: brigada se pronunță; într-un detașament atmosfera era nerodnică: din nou brigada la datorie.

«Uneori mi-era greu — mărturisește Adela Gheor-

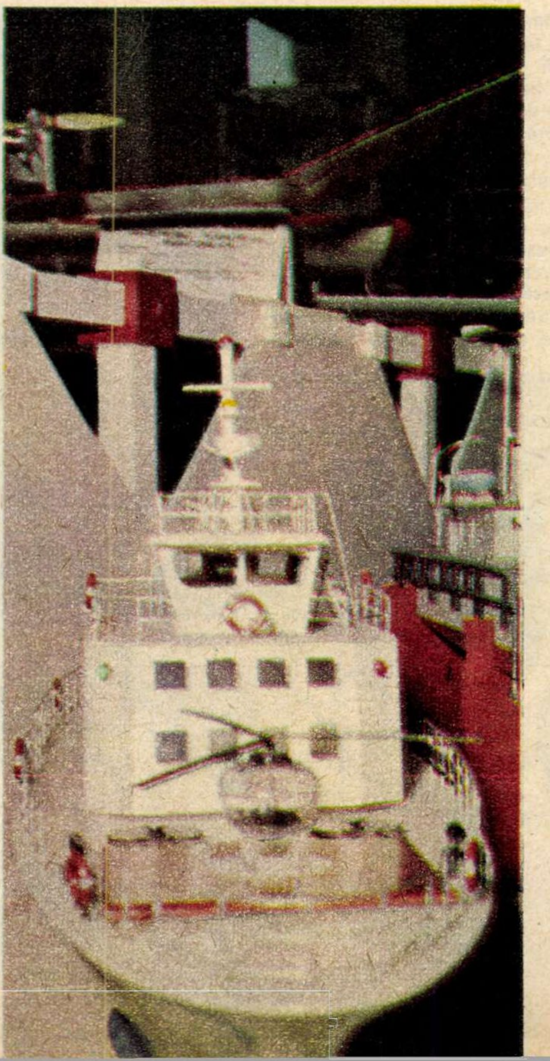

PIONIERI LA STARTUL CUTEZANȚEI TEHNICE

(Urmare din pag. 3)

Niță de la Casa pionierilor și șoimilor patriei nr. 1 din Capitală. O sinteză a imaginii pe care și-o face tineretul nostru despre agricultura viitorului apare în macheta intitulată **Oraș agroindustrial,** *operă a colectivului de creație în arhitectură și sistematizare de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Călărași.*

Nu este singurul salt în viitor pe care îl propune frumoasa expoziție a pionierilor tehnicieni. Vizitatorul nu poate trece indiferent pe lîngă machetele **Orașul Soarelui** *(Slobozia),* **Beiușul anului 2000, Parc de creație și destindere pentru pionierii și șoimii patriei din Buzău. Complexul de cercetări oceanografice** *al pionierilor din Timișoara ne face să plonjăm în mare, în vreme ce* **stația interplanetară Terra-1,** *elaborată la Școala generală nr. 10 din Brăila, ne proiectează în spațiul cosmic — nu înainte de a ne fi antrenat în* **simulatorul de zbor** *al constructorilor timișeni și a fi fost testați de* **aparatul electronic pentru consultații medicale** *al lui Dan Anghel și Alexandru Dumitrescu din Urziceni-Ilfov. Dacă întîmplător am nimeri în Lună, am putea face o plimbare cu* **vehiculul selenar** *proiectat de Ianos Huba, Kertesz Ianos, Ferencz Botond, Becsek Imre din Covasna.*

BRAȚ LA BRAȚ CU VOIOȘIA

Reveniți pe Pămînt, ne solicită numeroase creații destinate activităților din timpul liber. Performanțele noastre sportive pot fi înregistrate la **panoul pentru afișarea rezultatelor sportive** *al pionierilor Adrian Ganea, Violeta Popovici, Ovidiu Sevestrean, Dorin Surdu, Marius Damian, Iosif Cociș din Tîrnăveni. Cei mici se pot antrena pe* **cartul Șoim 001,** *fabricat de pionierii din Codlea, dacă nu se plimbă cu* **monociclul** *construit pentru ei la Cernavodă-Constanța de Viorel Roș, Mădălin Cristea, Dan Marian, Iulian Lefterovici și care are proprietatea foarte importantă de a nu se putea răsturna! Terenul va fi fost pregătit cu ajutorul* **mașinii de tuns gazon**, *construite de Gigel Blaj, Turgai Bențas, Silviu Cîrciumărescu, Iulian Lefterovici din aceeași localitate.*

Un grup de colegi ai prietenilor noştri din Găieşti: alte mijloace, aceleaşi obiective: educaţie, sensibilitate, frumuseţe.

ghe. Unii mă ocoleau, alţii mă condamnau de-a dreptul. Pînă cînd într-o zi pe stradă nişte pionieri mai puţin cunoscuţi mi-au zîmbit şi m-au numit cu numele unui personaj interpretat de mine. Am înţeles că ei sînt dintre cei care mă aplaudă. Şi am mai înţeles că aceştia sînt mulţi, foarte mulţi.»

Aşa e Adela: activitatea brigăzii, deşi trezeşte bună voie şi veselie, nu e o distracţie. Iar cine are o misiune de îndeplinit, o misiune dreaptă, frumoasă, rodnică, nu e niciodată singur!

LA PĂTRAT

Într-un timp, unul dintre membrii brigăzii înţelesese greşit «circuitul» aplauzelor: s-a înfumurat. «Brigadistul» este un actor... un cîntăreţ, dar mai presus de aceasta el e un **mesager, un rezonator.** Aplauzele sălii nu se opresc la el: ele merg mai departe pînă la eroii înfăţişaţi pe scenă şi de-acolo din nou în sală. Înfumuratul a părăsit echipa; a greşit el, au mai greşit şi alţii, dar brigada, nu! Ea şi-a continuat activitatea, ca o singură voinţă.

«Brigada m-a ajutat mult»! — această propoziţie nu aparţine unuia dintre eroii negativi prinşi în cuplete, ci unui membru al brigăzii, Camelia Dimulescu. Era răsfăţată Camelia; acasă ca şi la şcoală. Primele aplauze o răsfăţaseră şi mai tare.

— Era cît pe-aci să cred că fără mine nu se poate face nimic. Devenisem nesociabilă. Pe unii îi repezeam. Dacă mă repezeau şi ei, plîngeam.

— Plîngeai?

— Da, destul de uşor... Reproşul cel mai des era acesta: tocmai tu, care eşti în brigadă?

— Şi?

— Am înţeles apoi că brigada scosese în relief unele defecte ale mele de care nu fusesem pe deplin convinsă pînă atunci. Deseori nu ne schimbăm fiindcă nu sîntem convinşi de evidenţa defectelor noastre.

— Şi?

— Brigada m-a ajutat foarte mult. Colegii din echipă, dar la fel de mult colegii din sală. Lăudînd pe cei merituoşi, criticîndu-i pe ceilalţi, ajungi să înţelegi că oricît de îmbucurător ar fi să-i îndrepţi pe alţii, cea mai mare victorie este să te perfecţionezi pe tine însuţi. Şi-atunci, îi poţi influenţa pe alţii cu o forţă care creşte... care creşte la pătrat.

De ce invincibili?

Nu pentru că ei sînt pe scenă, iar voi în sală, nici pentru că ei au la îndemînă rima şfichiuitoare sau cupletul de succes.

Ci pentru că în lupta cu redutabilii adversari de care aminteam la începutul acestor rînduri: lenea, superficialitatea, minciuna, egoismul, fuga de răspundere etc., ei dispun de atuuri mult superioare: **forţa morală a unei colectivităţi: grupă, detaşament, unitate — pe care o pun în stare de veghe.** Brigada, acest Semafor pe scenă, viu, penetrant, colorat, are efectul unui medicament care accelerează circulaţia globulelor roşii într-un organism: circulaţia valorilor morale atît de dragi nouă: hărnicie, cinste, prietenie, respectul pentru adevăr, omenie, lupta pentru un ideal.

Ce «microbi» mai pot rezista unui astfel de iureş?

S-a desenat între noi o mare

S-a desenat între noi o mare,
s-a desenat între noi o stea —
şi toate gîndurile migratoare
au pornit peste întinderi spre palma ta.

Ia-le în mînă, sînt înmugurite.
Ia-le în inimă. Te vor înflori.
Cu ele, peste val vom trimite
O poveste de nea către miazăzi.

S-a desenat între noi amiaza
de iulie călător peste ani şi dorinţi
şi am fost un suflet cu raza
ce se cheamă copii, ce se cheamă părinţi.

Ia-o în palme. Va prinde aripi îndată.
Ia-o pe chip. Frumoasă vei fi.
Şi voi simţi că sînt tată
de vise frumoase şi năzdrăvănii.

MIHAI NEGULESCU

Apar modeliştii. Invitaţi de onoare: **acvaplanul** *pionierilor Cătălin Paraschiv şi Cristian Ţimbolschi din Tecuci,* **nava militară** *a lui Gabriel şi Octavian Asproiu din Craiova, întreaga flotă a constructorilor din judeţele Mureş, Braşov, Constanţa, Timiş, Satu Mare, Maramureş. În aer patrulează* **aeromodelele** *şi* **planoarele** *realizate la Oradea, Ploieşti, Reghin, Galaţi, Pucioasa-Dîmboviţa, precum şi* **deltaplanul** *zburătorilor din Braşov.*

Se ştie că modeliştii nu se despart nici un moment de uneltele lor. De astădată admirăm **traforajul electromecanic** *executat de Robert Ewerth şi E. Tiberiu din Bistriţa şi* **trusa de aparate şi dispozitive pentru micromodelism** *a lui Ion Chiriţă şi Boros Laszlo din Tg. Mureş.*

În caz de ploaie putem încerca jocul **fotbal de masă** *pe care ni-l propun Tiberiu Suciu, Barra Bela, Nicolae Moldovan din Reghin. Pentru înregistrarea precisă a marcării golurilor se recomandă utilizarea* **ceasului automatizat** *al pionierilor din Ocna-Mureş, judeţul Alba.*

Iubitorii de muzică îşi pot cerceta aptitudinile la instalaţia **Verificaţi-vă auzul muzical,** *construit de Iancu Drăgan, Doru Tiutiu, Ion Bîrză, Iosif Beker, Nicolae Aflorichii, C. Gavrilă din Oţelul Roşu-Caraş-Severin, după care, pregătindu-se cu ajutorul* **aparatului didactic muzical** *expus de Nicuşor Budişteanu, Cristian Brînzan, Mirela Bogoslov şi Marius Bitică din Rîmnicu Vîlcea, se vor putea produce, folosind, la alegere,* **amplificatorul de putere (20 W)** *construit de Cristian Bolocan, Ionel Giura, Marian Suiu şi Nuri Panduru din Strehaia-Mehedinţi,* **amplificatorul stereo complet cu circuite integrate** *al lui Dan Boiciuc din Piatra Neamţ sau chiar* **amplificatorul auto stereo** *al lui Iulian Nevel din acelaşi oraş. Programul poate fi anunţat la* **interfonul cu opt posturi** *construit de Bogdan Marinescu, Dan Lupulescu, Adina Popa de la Casa pionierilor şi şoimilor patriei din sectorul 3, Bucureşti, desfăşurîndu-se în eclerajul asigurat de* **orga de lumini** *a pionierilor Dumitru Mihai şi Răzvan Bude din sectorul 2 al municipiului.*

Pentru a fi punctuali la întîlnirea cu cele mai valoroase lucrări ale pionierilor tehnicieni realizate la cea de-a XI-a ediţie a marelui lor concurs folosiţi **trenul pe pernă de aer «Decebal expres»** *construit de viitorii feroviari Sorin Mititelu, Daniel Voinea, Radu Bucur din Tecuci.*

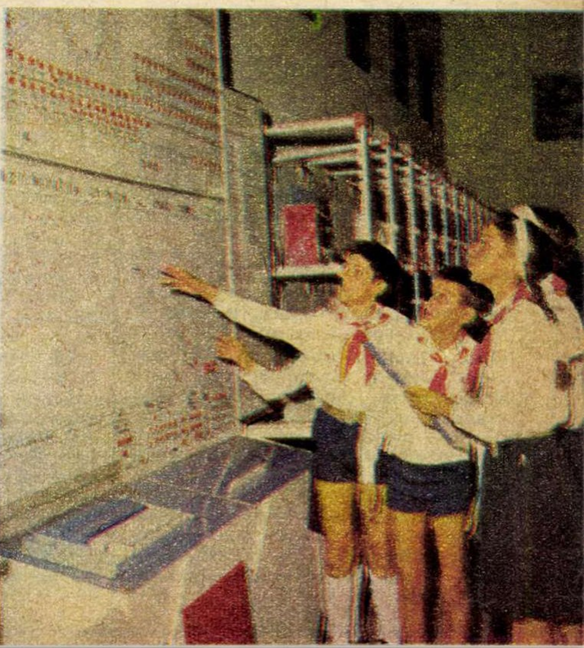

Atelier cultural-artistic pionieresc

ÎN LUMINILE RAMPEI

Scriem, recităm, jucăm teatru, cîntăm, dansăm... Iată că marele Festival Național «Cîntarea României» a cuprins toate categoriile de oameni din țara noastră, aducînd la rampă de la cei mai vîrstnici, păstrători ai unor comori culturale, ai unor tradiții folclorice din moși-strămoși, pînă la cea mai tînără generație a pionierilor și șoimilor patriei. Nimic mai emoționant decît să vezi pe scenă, sau la televizor, să auzi la radio, lîngă un bătrîn ce ne încîntă c-o baladă și un copil, șoim al patriei sau pionier, recitînd sau acompaniindu-se într-o melodie de muzică folk.

Dar ca să ajungi să captivezi o sală, să convingi un public de toate vîrstele inclusiv colegii și juriile de concurs, trebuie să străbați un drum de pregătire foarte serioasă, de muncă, de perseverență. Să înveți un text ales cu grijă, care să-ți placă în primul rînd ție. Să fii convins că l-ai înțeles pe poet sau autor și că ceea ce el doreste să transmită prin scris, tu poți reda de la nivelul scenei — ca de la cea mai fascinantă tribună — tuturor celor care te privesc sau te ascultă. Întotdeauna să știi că **verbul,** *cel care arată acțiunea și sentimentul, te va duce singur la sublinierea ideii de bază pe care tu, interpret, ești chemat să o scoți din textul pe care-l spui.*

Să nu uiți că trebuie să te călăuzești după trei repere de bază în arta de a spune de pe scenă ceva (poezie, proză, teatru ș.a.):

A. — **«Ce fac, ce spun.**

B. — **De ce fac, de ce spun.**

C. — **Cum fac, cum spun!»**

Dacă mie îmi este foarte clar **scopul** *pentru care am venit și m-am urcat pe scenă, el va aduce după sine un șir de justificări care vor condiționa* **motivarea prezenței** *mele acolo.*

Pentru a reda un sentiment de bucurie, trebuie să te bucuri din tot sufletul, nu să te prefaci că te bucuri. Sentimentul este legat direct de cele trei repere pe care le aminteam mai sus, plus **acțiunea scenică.** *De exemplu, cînd spun: «am o țară mîndră!» fruntea nu poate sta aplecată.*

O altă problemă: cînd vorbim cu partenerul de scenă trebuie să-l privim în ochi și nu pe lîngă urechi; să fim sinceri, cînd îl ascultăm și nu să ne prefacem, neauzind nimic decît ultimul lui cuvînt.

În sfîrșit, felul cum **spun și mă mișc** *să fie simplu și nu exagerat.* **Simplitatea și sinceritatea** *dau expresivitatea artistică cu care se poate mîndri orice interpret.*

Pionierele ALICE STOICA și CRISTINA ȘTEFĂNESCU, din București, două dintre cîștigătoarele concursului «COPILUL ȘI LUMEA LUI»

Festivalul Național «Cîntarea României», ediția I, a adus la rampă sute de mii de șoimi ai patriei și pionieri artiști. Mulți dintre ei au fost laureați.

Aceste mici nestemate, pe care învățăm să le șlefuim acum, cu mintea și cu sufletul nostru, cu talent, pot contribui la cultivarea în fiecare copil a frumosului, la conturarea unor individualități autentice ale artei și culturii noastre socialiste.

ION GH. ARCUDEANU

ROMAN FOILETON

de VASILE NICOROVICI

După cină, imediat, tata s-a dus, ca de obicei, la televizor să vadă telejurnalul. M-am luat după el, fiindcă voiam să-i cer lampa de spirt ca să modelez niște foi de plastic.

De la o vreme, m-am apucat de făcut machete auto — așa, pentru plăcerea mea. Văzusem cîteva poze într-un almanah tehnic, pe care îl împrumutasem de la un coleg de-al meu, Traian Bărbulescu. Dar, neavînd lemn și alamă, cum se arăta acolo, m-am gîndit să le fac din plastic. Tot Traian, după ce i-am împărtășit proiectul meu, mi-a făcut rost de cîteva foi colorate în negru și roșu, și m-a sfătuit cum să le prelucrez la cald.

Așteptam nerăbdător să se termine telejurnalul, căci tatii nu-i plăcea să fie întrerupt. Spre surprinderea mea, el s-a ridicat mai înainte de sfîrșit, și-a scos haina, a îmbrăcat o bluză veche, și a ieșit, preocupat în vestibul. M-am luat după el, șovăitor, neștiind dacă momentul era prielnic cererii mele.

Bănuiam că se duce la atelierul său, aflat pe hol, chiar lîngă apartamentul nostru (perete în perete). Fusese acolo un spălător, pe care însă nimeni nu-l folosea, și administrația blocului i l-a încredințat, cu condiția ca, din cînd în cînd, el să dea ajutor la unele reparații tehnice. Deși spațiul era mic, un pătrat cu latura de un metru și jumătate, tata a reușit să înghesuie acolo «nu un atelier, ci ditamai «fabrica», așa precum obișnuia să-l laude unchiul.

L-am urmărit pas cu pas, ezitînd mereu să intru în vorbă. Fiindcă îl vedeam preocupat, închis în sine, gînditor. Mai bine îl las să ajungă în atelier, mi-am spus, socotind că-l voi putea mai lesne îndupleca acolo la fața locului. De aceea, am calculat astfel ca în clipa cînd o să fie gata să închidă ușa, să mă aflu și eu în pragul ușii.

Tata, însă, probabil că mă surprinsese venind în urma lui, căci nu s-a mirat de loc la vederea mea. «Hai, intră și tu!» spuse el, așezîndu-se pe scaun. Din cauza atîtor scule și aparate, puse în rafturi și dulăpioare, strîmtorînd spațiul, doi inși încăpeau înăuntru cu mare greutate. Eu căutam din ochi lampa de spirt. «Ce vrei? De ce nu vorbești?» mă zori tata. Neavînd încotro, am îndrăznit... «Lampa aia, cu spirt, te-aș ruga să mi-o împrumuți, tăticule»... — «Pentru ce îți trebuie?» «Așa... Ca să meșteresc și eu ceva». «Nu înțeleg. Vorbește mai cu tîlc». «Am nevoie ca să îndoi niște material plastic, pentru o lucrare». «Tot n-am înțeles». «Trebuie să fac o machetă auto»... «Păi spune așa. Și cu ce tai plasticul? «Cu un briceag». «Nu e bun. Ia foarfeca asta. Poftim și spirtiera. Vezi să nu dai foc la ceva». «N-ai nici o grijă, tăticule». «Lampa poți s-o ții pînă ți-o cer eu, foarfeca însă o să-mi trebuiască mîine-poimîine. Ne-am înțeles?». «O să am grijă. Mulțumesc frumos». «Bine, bine băiete»..., spuse el privindu-mă atent și, dintr-o dată, zîmbi.

Dar, în momentul cînd m-am întors în camera mea și am privit schița viitoarei machete, desenată pe hîrtie, mi-a venit așa, deodată, o nouă idee: Ce-ar fi să fac altceva, nu un automobil, ci chiar mașinăria aia, fantastică, sobolul meu cu laser? Am deschis caietul în care îmi desenasem portretul, și am făcut, pe foaia următoare, schița unui «vehicul capabil să umble pe sub pămînt». Schița, nu-i vorbă, a ieșit bine, dar mi-am dat seama că macheta ar fi fost greu de lucrat, în plastic. Mi-ar fi trebuit tablă moale, de alamă, scule potrivite și un atelier. Un atelier? Păi este unul foarte aproape. Atelierul tatii. Cum de nu mă gîndisem pînă acum la asta?

Am alergat imediat la bucătărie unde o auzeam trebăluind pe mama. Denisa și Fane stăteau, în odaia mare, la televizor. «Ce-i cu tine? Nu stai la film?» s-a mirat mama, fiindcă știa că rulează «Cei trei mușchetari». «Am venit să-ți spun ceva. Adineauri am fost la tata, în cămăruța lui, ca să-i cer lampa de spirt, și»... — «Nu cumva n-a vrut să ți-o dea?». «De dat mi-a dat-o, dar... Mamă, de ce tata este, de la un timp, așa de serios? E drept că mi-a zîmbit, dar numai cînd era să plec». «E cu gîndul la treburile lui. Și apoi, nu se simte prea bine cu sănătatea». «Dar ce are?» am exclamat eu surprins, căci credeam că numai copiii se pot îmbolnăvi, nu și părinții. «S-au adunat mai multe, spuse mama, întristîndu-se deodată. În viață, așa se întîmplă cu un om de vîrsta lui. Și el n-a avut o viață ușoară. Mai ales în tinerețe. Și-apoi e cu gîndul la treburile lui...», «Ce treburi, mamă?» «Treburi de ale lui, de la fabrică. Nu știu nici eu prea bine. Mai mult ghicesc dintr-o vorbă, aruncată la întîmplare. Tatăl tău nu e prea vorbăreț, ca Panait, de pildă. El, cît timp lucrează la ceva, nu spune nimic. Abia după ce a terminat zice: Sabino, gata, am scăpat. Dar al naibii de greu a fost! Atît. Așa că eu, ca să aflu ceva, tot la Melania și Panait trebuie să apelez». «Și? Ai aflat?» «Cred că da. Oamenii din secția tatii s-au apucat să modifice un utilaj complicat. Așa mi-a spus și Panait: e foarte complicat, Sabino. Iar taică-tu s-a angajat să dea o piesă foarte greu de făcut, care se aduce din import. Și am impresia că nu-i prea iese. De aia este el așa»...

Abia cînd m-am întors în cameră, mi-am dat seama că de fapt nu rezolvasem nimic. M-am dus să sondez terenul în legătură cu atelierul tatii și m-am abătut la cu totul altceva. Și pentru asta, numai eu sînt de vină. Fiindcă nu știu cum să pun întrebările. Mai bine-zis: la una mă gîndesc

Copiii

Copiii rămîn pomi înfloriţi peste lume
nimic nu le tulbură freamătul lin;
pămîntul ţării pentru ei rodeşte
anume,
prin ochii lor cerul ne priveşte senin.

Ei ştiu să se joace, să cînte, să-nveţe,
să ardă,
şi chiar să-şi urmeze la greu părinţii
cu dor,
ei ştiu să vibreze pe orişice coardă
din inima tînără a poporului lor.

Vom scrie versuri, Cătălina

Vom scrie versuri, Cătălina
şi poţi culege dacă vrei
într-un desen schiţat pe nori
nectarul florilor de tei.

Te rog să colorezi pădurea,
să pui azur din loc în loc;
e-atît de bună-n clipa noastră
şi poezia pentru joc.

Poţi desena un basm-lumină,
un cîrd de cerbi către izvor,
şi ochii tăi lîngă cetatea
acestor ani de vis şi zbor.

ELISABETA NOVAC

DECOLĂRI

Maria Mara nu-i un nume cu totul necunoscut. Cititorii revistei «Cutezătorii» au avut de cîteva ori prilejul să-i întîlnească semnătura în paginile revistei, sub mici portrete, schiţe sau reportaje. A participat şi la două sau trei concursuri lansate de revistă şi, de fiecare dată, Maria Mara s-a aflat pe primul loc.

Astăzi, Maria Mara este elevă la Liceul industrial nr. 2 din Tîrnăveni, şi deşi a depăşit vîrsta pionieriei, continuă să ne trimită încercările literare. Cu ultima schiţă «Vrei să te învăţ să alergi?», pe care ne-a trimis-o, inaugurăm, începînd din acest număr, rubrica «Decolări». Eroina acestei schiţe spune într-un loc: «Auzeam vîntul, frunzele şi razele de soare căzînd blînd peste neliniştea din noi»...

Ca să o parafrazăm, am spune: Auzim păşind prin aurul acestei toamne o prozatoare talentată: Maria Mara.

Îi salutăm cu încredere primul zbor şi o aşteptăm în continuare cu noi lucrări.

COSTACHE ANTON

VREI SĂ TE ÎNVĂŢ SĂ ALERGI?

SCHIŢĂ DE Maria Mara

Am auzit-o pe Roxana coborînd în goană cîte trei trepte deodată, sărind îndesat şi cu zgomot. În faţa intrării, lîngă mine a făcut o piruetă graţioasă şi m-a prins de braţ.

— Hai, hai Doina!

Am scotocit îndelung în traistă şi i-am întins o pară pe care a luat-o fără să spună nimic şi a frecat-o meticulos de-a lungul pantalonilor de trening.

— Îmi plac perele lustruite, mi-a spus într-un tîrziu cu gura plină. Pe bărbie şi printre degete i se prelingea mustul zemos şi lipicios al perii. Apoi m-a lăsat de braţ şi a început să alerge prin grămada de frunze strînse în dreptul şirului de plopi.

— Doina, auzi cum sună?

...Auzeam foşnetul metalic al frunzelor grele de culoare răsfirate peste pămîntul uscat. Auzeam şi vîntul lovindu-se de crengile desfrunzite şi simţeam ploaia de raze şi lumini împrăştiate peste liniştea din noi... şi... tot nu înţelegeam de ce trebuie să plece Roxana.

— Echipa tatii va începe construcţia unui alt baraj — undeva lîngă Sebeş — mi-a spus Roxana cu cel mai firesc ton posibil, întregindu-mi gîndurile.

— Şi chiar pleci? am şoptit stins, cu ochii în grămada de frunze. M-am întors ca să-i înfrunt direct cuvintele, dar... Roxana ajunsese tocmai la poarta şcolii. Am alergat să o ajung. Aproape de ea m-am împiedicat de o creangă ruptă de vînt şi acoperită de frunze. Am căzut cu zgomot. Roxana şi-a fluturat ştrengăreşte cozile roşcate, aruncîndu-le pe spate cu un gest care e numai al ei.

— Vrei să te învăţ să alergi? m-a întrebat întinzîndu-mi o mînă.

În curtea şcolii ceilalţi ne aşteptau de mult. Cînd am făcut primii paşi pe terenul de sport, ai noştri au izbucnit în urale. Roxana şi-a dus un deget la gură şi le-a făcut un semn complice cu capul. În cealaltă parte a terenului, Otilia era asaltată de cei dintr-a VIII-a «B» care gesticulau mereu.

Cînd s-a dat startul, ştiam cu toţii că Roxana va cîştiga. De doi ani de zile, de cînd venise la şcoala noastră, a fost întotdeauna clasată prima la atletism. Şi aceasta a fost, evident, şi mîndria noastră, a celor 35 din a VIII-a A. Mirela m-a tras lîngă ea şi încălecînd bordura am început să ţipăm alături de ai noştri. Printre plopii roşcaţi ai toamnei, zăream doar cozile castanii ale Roxanei sărindu-i ritmic pe umeri. Ştiam că ea va cîştiga.

Aproape de noi a pierdut un pas... apoi încă unul şi încă unul. Am început să ne agităm. Ţipam din răsputeri. Cînd a trecut prin faţa noastră, am zărit pe chipul Roxanei o grimasă mică, mică... care apoi a devenit durere înţepătoare, insistentă.

Otilia a cîştigat cu vreo 6—7 paşi «buni».

Tăceam înmărmuriţi de mirare. Roxana s-a apropiat zîmbind de noi, încercînd să-şi ascundă acea schimonoseală a feţei.

— Campionii învaţă să piardă — a spus zîmbind, în timp ce-şi înnoda şireturile baschetilor.

Într-un tîrziu, am pornit cu toţii spre case. Tavi a spart cu greu liniştea:

— Ştiţi că avem de scris la matematică?

Roxana s-a lipit de braţul meu, obligîndu-mă să rămîn în spatele grupului. Am încetinit paşii. Tăceam. Era o tăcere grea în care simţeam gîndurile ascunse foşnind, înfrigurîndu-ne. Într-un tîrziu, în liniştea serii, am auzit-o plîngînd încet, mocnit şi cu sughiţuri. I-am îndreptat şuviţa de păr roşcat de pe frunte şi am mîngîiat-o îndelung.

— Ştii... ştii... mi-a spus ştergîndu-şi cu podul palmei lacrimile şi mîzgălindu-şi cu praf obrajii... Ştii, Doina, niciodată n-am participat la un concurs unde să nu fiu eu prima, unde să fie altul mai bun decît mine. Niciodată. Şi nici voi nu m-aţi învăţat să pierd Doina... Niciodată!

Am tras-o puternic de braţ.

Roxana s-a smuls din strînsoarea braţului meu şi a început să fredoneze o melodie veselă. S-a oprit apoi brusc, întorcîndu-se spre noi.

— Vreţi să vă învăţ să alergaţi?

Am alergat toţi prinşi de mîini prin aurul toamnei.

— Cînd pleci, Roxana? a şoptit Camelia într-un tîrziu ţinîndu-şi capul în jos şi mototolind o frunză.

— Dimineaţă... a şoptit Roxana cu glas stins, împrăştiind în aer o grămadă de frunze.

...Auzeam vîntul, frunzele şi razele de soare căzînd blînd peste neliniştea din noi... şi tot nu înţelegeam de ce trebuie să plece Roxana.

ROMAN FOILETON

şi alta întreb. Ca să nu mai păţesc aşa ceva şi altădată, am deschis caietul şi am scris: «Pentru ţinere de minte: cînd îţi propui o ţintă, să nu te abaţi din drum. Să discut cu mama, din nou, problema atelierului.» În schimb prietenul tatii, Panait, nea Panait cum îi spun unii, — ăsta ştie cum să pună întrebări. De fapt întreabă tot mereu. E mic, vioi, vorbeşte repede, ca şi cum ar glumi ori te-ar lua la rost. Chiar şi tata, cînd e cu el, devine

ROMAN FOILETON

altul, se înviorează. «Se molipseşte de la mine», zice Panait, rîzînd. Cînd i-am auzit întîia oară, am crezut că se ceartă. «Aşa discutăm noi, mai aprins», m-a lămurit tata. Panait e întotdeauna cam repezit». Iar nea Panait, care era de faţă, l-a bătut pe umăr pe tata şi mi-a spus: «Uită-te bine, băiete. Ăsta e cel mai mare specialist în reglaje din fabrică. Ce mai, adevărat doctor de motoare. Al mai deştept Ionescu din cîţi sînt în cartea de telefon. Drept care, la rîndul meu, am obligaţia să-i stimulez inteligenţa!»

Vorbele lui nea Panait m-au făcut să deschid cartea, groasă cît o cărămidă, cu numele abonaţilor. Cînd am ajuns la litera i, la Ionescu, m-a apucat ameţeala. Trei pagini numai de Ioneşti şi Ioneşti. Să fi fost vreo cinci sute! Iar din ăştia, la Ionescu G. — cîteva zeci! — «Care din ăştia toţi să fie tata?» l-am întrebat pe Fane. — «Caută-l şi tu, după adresă: Ionescu G. din strada Balanţei». Şi numai aşa am putut să dau de numele tatii. Eram pe atunci mai mic, nu prea ştiam multe. M-am dus la tata şi l-am întrebat: «Tată, de ce îţi spune ţie Ionescu G.?». «Nu-ţi place cumva, numele meu?». «Sînt atît de mulţi Ioneşti G., încît te deosebeşti foarte greu de ei». «Tu, însă ai să te deosebeşti de ei foarte uşor fiindcă pe tine te cheamă Ionescu Radu Aurelian». Acum, după ce am crescut, mi-am dat seama că de vină a fost tot felul meu de a întreba anapoda. Fiindcă nu contează numele, ci renumele. Iată o cugetare ce merită s-o notez în caietul meu.

(VA URMA)

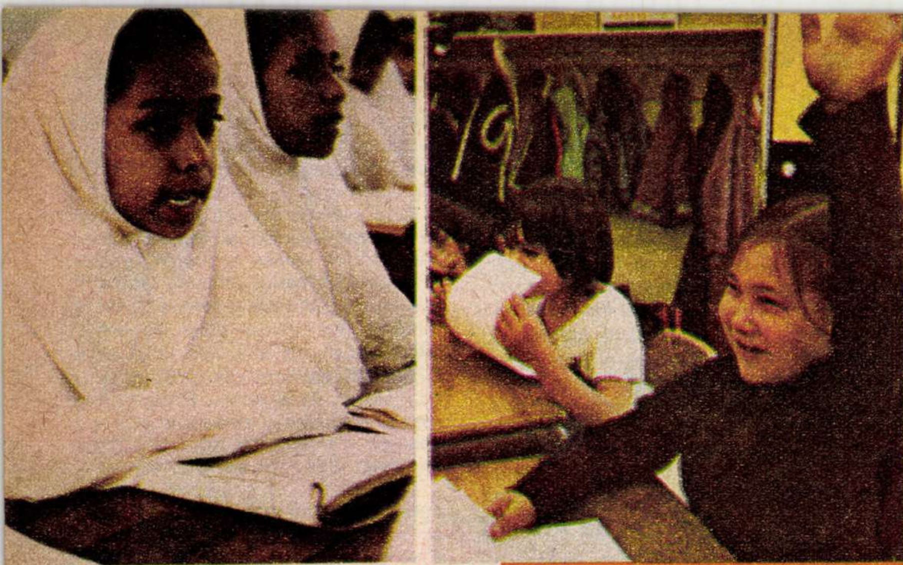

Pentru cei mai mulți copii din emisfera nordică, luna septembrie inseamnă începutul unui nou an școlar. Cele două instantanee luate în timpul orelor de școală ne aduc în imagine copii care deși trăiesc în ținuturi geografice diferite (unii în ținuturi veșnic însorite ale Africii, iar alții în vecinătatea cercului polar, în nordul îndepărtat al Canadei) sînt stăpîniți de aceeași sete nestăvilită de cunoaștere.

1979·International Year of the Child

ÎN PREGĂTIREA ANULUI INTERNAȚIONAL AL COPILULUI

● Pentru Anul Internațional al Copilului, actorul și scriitorul Peter Ustinov a început realizarea unor filme din viața copiilor lumii. Pînă acum el a înregistrat pe peliculă numeroase aspecte din viața copiilor din Iordania. Kenya, Egipt, Guatemala, India ș.a.

● Circa 9 000 de lucrări de artă realizate de copii americani vor face obiectul unei expoziții care urmează să se organizeze în S.U.A. Printre lucrările care vor putea fi admirate de vizitatorii expoziției se vor afla poezii, desene și picturi, lucrări în ceramică, covoare precum și alte obiecte lucrate de copii. În expoziție vor fi prezente și lucrări ale copiilor eschimoși din Alaska.

● Activitățile care se vor organiza în Republica Democrată Germană cu prilejul Anului Internațional al Copilului se vor desfășura sub genericul: «Pentru o copilărie fericită, într-o lume a păcii — pentru prietenie și solidaritate internațională».

În țările capitaliste: COPII EXPLOATAȚI PE PIAȚA MUNCII

Într-un recent studiu al Biroului Internațional al Muncii se arată că în țările capitaliste sînt exploatați 52 de milioane de copii, cifră echivalentă cu populația totală a Franței sau a Marii Britanii. Dintre aceștia, 42 milioane lucrează în mediul rural, mai ales în mici întreprinderi agricole. Celelalte 10 milioane de copii trăiesc în mediul urban și își cîștigă existența în mici ateliere sau în mici uzine.

Studiul amintit precizează că în afara celor 52 milioane de copii exploatați pe piața muncii, mai există și alții, dat fiind faptul că în multe țări copiii nevoiți să muncească pentru a-și cîștiga existența nu sînt cuprinși în nici o statistică. Forța de muncă a copiilor este plătită cu salarii mult mai scăzute decît cele acordate adulților, pentru aceleași munci.

GIGANTII DE LA NEMRUD DAGH

Dintre stîncile golașe ale munților Anti-Taurus (Turcia), în punctul Nemrud Dagh situat la 2 500 m altitudine, răsar vestigiile unuia dintre cele mai fabuloase complexe monumentale: în jurul unui pisc artificial, construit din blocuri de stîncă, zac la pămînt uriașe capete măiestrit sculptate.

Descoperirea lor a fost făcută de un arheolog amator în anul 1881. În 1953 o expediție arheologică a efectuat acolo explorări. Arheologii au ajuns la concluzia că uriașele sculpturi au fost înălțate din ordinul lui Antiochos I, monarh al micului regat independent la acea vreme, Comagene.

Cele 25 de statui sculptate în anii 60 î.e.n. echivalau în înălțime cu un bloc de cinci etaje și reprezentau personaje mitologice. Printre ele se afla și statuia celui ce ordonase lucrarea — Antiochos I. Numeroasele inscripții descoperite pe soclurile statuilor arată că arta statului Comagene se apropia mult de cea mesopotamiană.

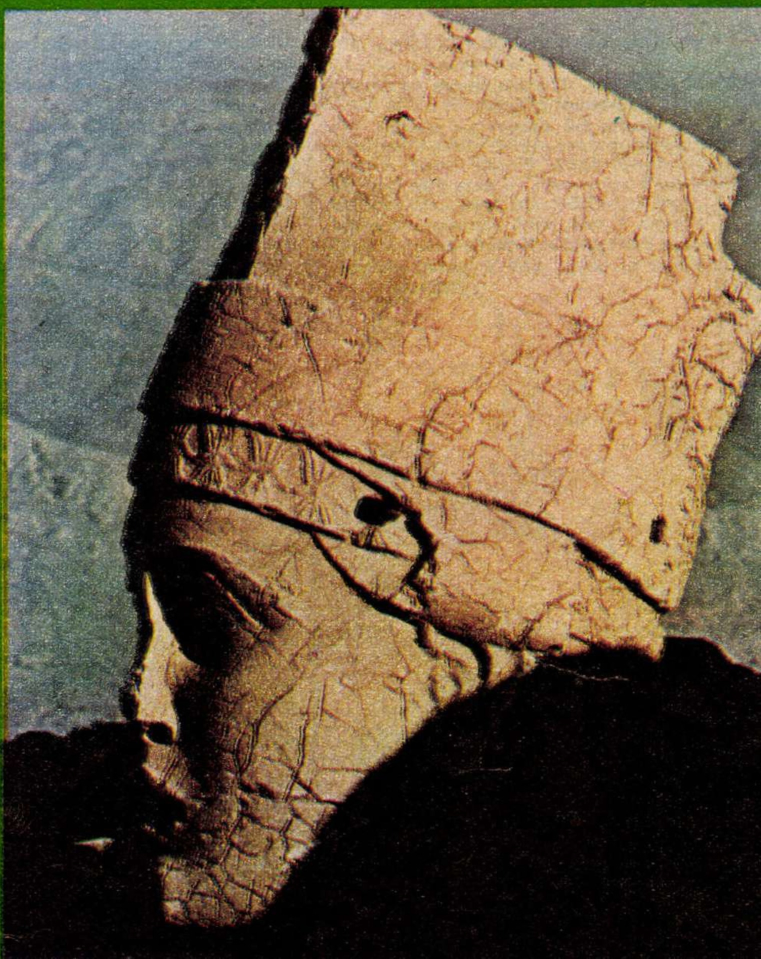

RESURSE ALE OCEANULUI PLANETAR: ALGELE

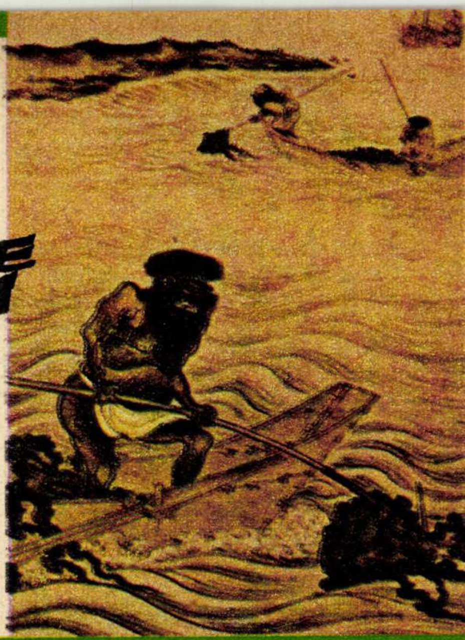

Pentru paleontologi, algele constituie unele dintre cele mai vechi mărturii ale vieții de pe pămînt. Ele au existat încă din precambrian.

Numeroase popoare au folosit algele marine în alimentație și farmacopee, încă din antichitate. Astăzi, datorită perfecționării tehnicilor de scufundare, care au permis cunoașterea a nenumărate secrete ale adîncurilor, omul a reușit să descopere și să folosească alte zeci de specii de alge, odinioară necunoscute. Astfel, diferitele substanțe preparate din alge sînt folosite frecvent în industriile: farmaceutică, textilă, a pielăriei, a cauciucului, a lemnului și hîrtiei, a coloranților și materialelor de construcții, în industria porțelanurilor și emailurilor etc.

Printre cele mai mari țări producătoare de alge alimentare se numără Japonia. Din luna noiembrie pînă în martie, mii de pescari pornesc în larg, cu micile lor ambarcațiuni pentru a recolta «cîmpurile» de alge pe care le trimit apoi spre cele peste 500 de uzine prelucrătoare.

Numeroși oameni de știință consideră că aceste plante marine ar putea constitui una dintre importantele surse de hrană ale viitorului.

Pionieri în întrecerile „Daciade

CAMPIONII, CU GÎNDUL LA VIITOARELE ÎNTRECERI

În urmă cu cîțiva ani lua ființă, la Casa de copii școlari din Beiuș, un cerc de aeromodele și navomodele. S-au înscris atunci mulți, foarte mulți copii, băieți și fete, mînați de interesul și dragostea pentru construcție, pentru a putea vedea ieșind din mintea lor iscoditoare și mîinile lor pricepute, vapoare, corăbii și avioane în miniatură. Și... începutul, ca orice început a fost greu — mintea trebuia deprinsă să viseze în așa fel încît proiectul să fie viabil și modelul să funcționeze: apoi... să «înveți» mîinile să folosească materialul și uneltele; apoi... chiar uneltele a fost nevoie să fie confecționate de ei, de către pionierii din cerc. Dar toate acestea țin de începuturi și nu le-am omis pentru că ele vorbesc despre însușirile acestor pionieri, vorbesc despre pasiune și perseverență, despre munca lor care a adus și va mai aduce școlii, județului și țării noi campioni naționali, noi diplome și medalii, noi trofee. **La mitingul aviatic și nautic de anul trecut, de la Mamaia, navomodeliștii din Beiuș s-au întors cu marele trofeu «PESCĂRUȘUL DE AUR» și locul I pe echipe. În același an, concurînd în tabăra republicană de la Galați, aceiași pionieri se întorc acasă cu două locuri întîi — la individual-navomodele** (propulsate militare și civile) **două locuri doi și medalia de argint, pe echipe.** Cîteva nume, doar, de foști ori actuali campioni: **Damian Bogojel** (campionul național de anul acesta, de la Galați, la proba de navomodele propulsate militare) și **Mircea Radu** (medaliat cu aur în cadrul aceluiași concurs la proba de veliere mici); **Lidia Pele, Emilia Mercea** și **Ludmila Brînda** (campioane și ele la diferite tipuri de aeromodele).

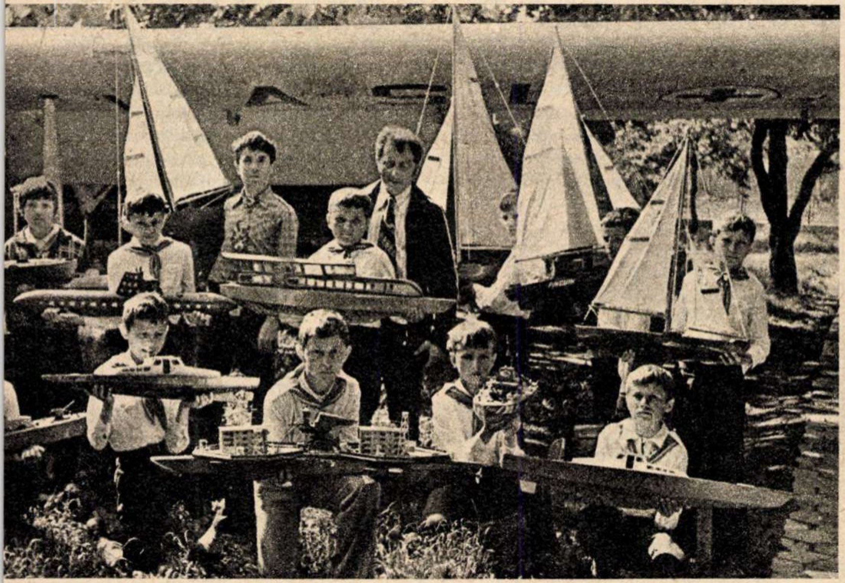

Cîțiva dintre pionierii beiușeni, membri ai cercului de navomodele.

Totuși acești pionieri pasionați, acești copii muncitori și ambițioși sînt încă nemulțumiți de rezultatele pe care le-au obținut. Îmi spuneau că se vor pregăti și mai bine pentru viitoarele concursuri, că doresc să-și îmbunătățească performanțele.

În atelierul cercului i-am văzut la lucru, desenînd, calculînd, construind.

— Și probele unde le faceți?

— Aici, la noi în oraș, pe Criș!

— Dar materialul pentru ambarcațiuni de unde vi-l procurați?

— Cu materialul nu-i o problemă (mai ales cu materialul plastic și cu placajul). Doar cu partea mecanică, adică doar cu motoarele și axele care ne sînt necesare și de care... cam ducem lipsă.

Planurile îndrăznețe ale acestor pasionați pionieri beiușeni încep să prindă contur. Pregătirile lor în vederea viitoarelor concursuri se desfășoară din plin și avem convingerea că nu peste mulți ani numele pionierilor de astăzi, de la cercul de aero și navomodele din Beiuș, le vom putea regăsi pe șantierele navale ale țării ori în atelierele în care prind contur marile «păsări» ale aerului. **Pînă atunci... poate o să găsim modalitatea de a le procura acestor copii motoare pentru modelele lor. Ei muncesc pentru rezultate mai bune — să-i ajutăm să le obțină!**

EMILIA TEODORU

Aeromodeliștii la lucru în atelier.

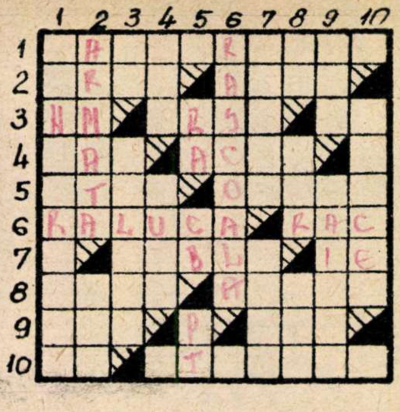

OCTOMBRIE

ORIZONTAL: 1. Pictor român, participant la revoluția de la 1848, născut la 31 octombrie 1820 (m. 1894). 2. Țară asiatică prietenă care își sărbătorește ziua națională la 26 octombrie. 2. Domeniu slujit de pictorii Nicolae Vermont, născut la 10 octombrie 1866 (m. 1932) și Aurel Jiquidi, născut la 12 octombrie 1896 (m. 1962). 3. Nelu Marinescu. Ca-Coaptă tare. La fel. 4. Baston la biliard. Localitate în R.P. Ungară. 5. Oraș în Ecuador. A cinsti. 6. ...Ripan, savantă romancă. Crustaceu. 7. A merge. Spre sfîrșitul lui octombrie. 8. Octombrie. Simbolul atenției. 9. Conductă. Insulă din arhipelagul Banda (Moluce). 10. Sau. Popor care a găzduit a doua Expoziție internațională de vînătoare, deschisă la 24 octombrie 1964, la care România a ocupat primul loc, obținînd 71 de medalii.

VERTICAL: 1. Pictor italian, reprezentant de seamă al școlii venețiene, născut la 29 octombrie 1518 (m. 1594). 2. Apărătoarea cuceririlor revoluționare ale poporului, sărbătorită la 25 octombrie. Prin Europa! 3. În tabără! Navigator genovez care la 12 octombrie 1492, a debarcat pe insula San Salvador, fiind socotit descoperitorul Lumii Noi. 4. Rîu în U.R.S.S. ...Pompilius, al doilea rege al Romei după Romulus, prin reforma căruia luna octombrie a ocupat locul al zecelea în calendar. 5. Primele momente ale răsăritului! Costea Barbu. Capete. 6. Mișcare țărănească declanșată la 15 octombrie 1826 în Oltenia, sub conducerea lui Simion Mehedințeanu și Ghiță Cuțui, foști participanți la revoluția din 1821. 7. Pseudonimul lui Gerhard Gerhards, marele umanist olandez din epoca Renașterii, născut la 28 octombrie 1466 (m. 1536). Mare lac în U.R.S.S. 8. Casete rebusiste! Mai răcoros în octombrie. Aici (inv.). 9. Organizează în fiecare an, între 25—31 octombrie. Săptămîna economiei (abr.). Comună din județul Vrancea unde, la sfîrșitul lunii octombrie, are loc anual un tîrg însoțit de manifestări folclorice. 10. Scriitor italian născut la 31 octombrie 1846, autorul romanului mult îndrăgit de copii «Cuore».

DICȚIONAR: ACSA, OTON, AIJ, TNA.

● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

Cartea **«UN TRANZISTOR, DOUĂ TRANZISTOARE», de Ilie Mihăescu,** apărută în Editura «Albatros», constituie un ghid prețios pentru cei ce doresc să descopere tainele electronicii. De la simboluri și măsurători, cunoștințe indispensabile oricărui început de drum, se trece la schemele tipice ale surselor de alimentare; de la cele mai simple pînă la cele mai complexe, inclusiv convertizoare. Capitolul dedicat radioreceptoarelor prezintă o varietate de montaje cu unul și două tranzistoare, fiecare montaj prezentînd o noutate. Urmează un alt capitol destinat generatoarelor și amplificatoarelor de semnal. De un real folos tinerilor tehnicieni le sînt paginile care prezintă instrumentele de măsură și control. În final, sînt publicate montaje de mici automatizări și telecomandă radio.

În diversificarea actuală a componentelor electronice de un sprijin prețios este catalogul de echivalențe de la sfîrșitul lucrării. De notat că, pe lîngă schema de principiu, la majoritatea montajelor se prezintă și schema de cablaj.

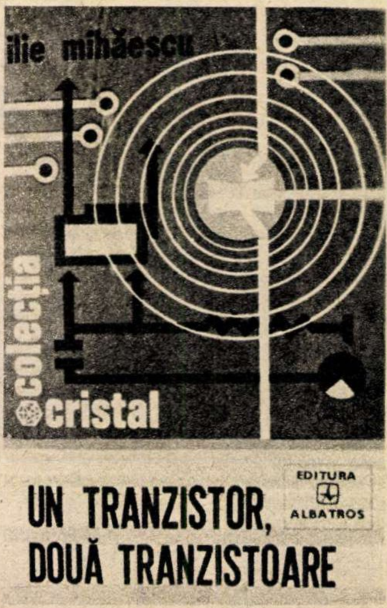

Cutezătorii

Redactor șef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor șef-adjunct:
OVIDIU ZOTTA
Secretar responsabil
de redacție:
IOAN DONCA

Prezentarea artistică:
POMPILIU DUMITRESCU
Prezentarea tehnică:
NIC. NICOLAESCU

REDACȚIA: Piața Scînteii nr. 1, București 33, Telefon 17 60 10;
ADMINISTRAȚIA: Editura «Scînteia» TIPARUL C.P.C.S.
ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. — 136—137 telex: 11226, București.

12 pagini, 1 LEU

index 41033

Șantierul

SCHIȚĂ DE

Costache Anton

Drumurile spre șantier nu erau niciodată aceleași. În fiecare dimineață, Petru Petru și Dia aveau grijă să le schimbe, așa cum ar fi schimbat două creioane colorate, unul galben cu altul albastru; două undițe, una de prins păstrăvi cu alta pentru crapi; doi canari, unul cu penaj galben, celălalt cu moț roșu și penaj albastru. Drumul pe care mersesem înainte cu-o zi doar și care îmi plăcuse, la care mă gîndisem cu încîntare aproape toată seara, adică seara tîrziu cînd rămăsesem singur, era părăsit fără nici o explicație. Eu cunoșteam punctele cardinale, aveam și ceva memorie și-mi dădeam seama imediat că direcția în care o porneam era alta. Mă opream și întrebam mirat:

—Nu mergem la șantier?!

Petru Petru se oprea și el, dar nu se întorcea și nici nu catadicsea să vorbească. Aștepta tăcut, cu umerii strînși, aproape zgribulit. Explicațiile de rigoare le dădea Dia.

—Baaa, spunea ea lungind mult cuvintele. Meergem la șantier, dar mai întîi trecem pe la stupină.

Și cu același glas sfios, aproape șoptit, întreba:

—Ai mîncat vreodată miere din flori de munte?

—Nu, n-am mîncat, spuneam derutat, împrumutînd fără voia mea ceva din sfiala ei.

—O să mănînci azi, șoptea Dia și de bucurie în obraji îi apăreau două gropițe.

Hanibal se bucura și el, nu sărind, nu alergînd, ci lătrînd de două ori scurt și gros, lătrat luat de ecou și dus mai departe, tot mai departe. Și astfel începea marele mister al zilei. Pentru că fiecare drum spre șantier era presărat cu surprize, cu opriri neașteptate, cu întîlniri senzaționale, uneori de-a dreptul fabuloase, cu priveliști nemaiîntîlnite, care aveau ceva de basm sau de vis. Senzația de vis era cîteodată atît de puternică, încît mă ciupeam pe furiș de mînă sau îmi mușcam pînă la sînge buzele. Dia vedea că rămîn în urmă și întreba cu glasul ei subțirel:

—S-a întîmplat ceva, Virgil?

Nu durerea, nu gustul sărat care-mi apărea pe buze, ci glasul ei subțirel ca un clopoțel mă readucea la realitate, mă făcea să văd lucrurile așa cum erau, adică să înțeleg că stînca sură, aproape neagră care apărea în marginea drumului îngustîndu-l, nu era un bour, ci era chiar o stîncă pe care ploile, zăpezile și vîntul o făcuseră să semene cu un bour. Nici pîlcul de fagi, cei doisprezece fagi, înalți și foșnitori, care apăreau la un cot al drumului, nu erau doisprezece voinici așa cum îmi plăcea să cred în clipa în care-i zăream. Glasul subțirel al Diei, lătratul gros al lui Hanibal și, bineînțeles, cuvintele aproape monosilabice ale lui Petru Petru mă readuceau în real, făceau să dispară aburul de baladă sau de legendă.

—Aștia-s fagii bunului, spunea cu zgîrcenie Petru Petru. Sînt cam de-o vîrstă cu el...

Și totuși fabulosul exista aproape la orice pas. Fabuloasă mi se părea întîlnirea cu frații lui Petru Petru, cei cinci frați lucrînd toți pe șantier, avînd însă meserii diferite și de aceea poate răsărindu-ne înainte, fiecare pe alt drum, unul cărînd pietriș cu o basculantă, altul făcînd măsurători topometrice, stabilind cu precizie albia viitorului lac de acumulare, al treilea conducînd un tractor pe șenile, smulgînd rădăcinile, curățînd coastele care aveau să fie acoperite de apele lacului, al patrulea conducînd o echipă de zburători, adică de oameni obișnuiți cu înălțimile, întinzînd cabluri groase de oțel între stîlpii de înaltă tensiune, pe care-i planta cu echipa lui al cincilea frate. Fabuloasă era și stînca înaltă, cu vîrful retezat, căreia i se zicea «Jilțul lui Dragoș».

Fabuloasă ori parcă desprinsă dintr-un basm era și întîlnirea cu bunu', adică străbunicul lui Petru Petru. Nu numai barba și pletele albe, albe, mai albe decît zăpada, mi se păreau fabuloase, ci și vîrsta. Avea peste o sută de ani, dar se ținea drept și falnic, aidoma unui stejar, avea vorbă domoală și limpede și-un zîmbet dulce ca mierea pe care ne-o servea în farfurioare cioplite chiar de mîna lui, din lemn de jugastru. Casa lui era mică, avea pereții albaștri și era năpădită de flori. Stupii din nuiele subțiri de alun erau așezați undeva în spatele casei, pe o coastă de deal acoperită de fînețuri și flori sălbatece de munte. Bătrînul ne poftea să stăm ca pe o prispă, pe trunchiul gros al unui gorun, care avea încrustat cu fierul înroșit patru cifre: 1877.

—Este anul cînd s-a întors tătînele meu din războiul cu turcul, spunea străbunicul lui Petru Petru, netezindu-și sprîncenele stufoase. Eu nu mai țin minte dacă aveam patru sau șase ani. Țin minte numai noaptea cînd ne-am trezit cu o lumină mare și albă în ferestre. Ardea gorunul de pe coasta din spatele casei. Îl aprinsese un fulger. Dar n-a ars decît coroana. A doua zi tata a tăiat trunchiul și ajutat de cinci oameni l-a adus aici. Tot el a încrustat cu fierul înroșit în foc anul înfrîngerii turcului la Plevna.

Neobișnuită era și întîlnirea cu tatăl Diei, care lucra la străpungerea unuia din tunelurile prin care avea să vină în viitorul lac de acumulare apa din șapte rîuri de pe versantul celălalt al Arcașului Mare. Tatăl Diei era artificier. Pușcăturile pregătite de el și de ortacii lui dizlocau stînca de granit din pîntecul muntelui. Cînd treceam noi, un muncitor în salopetă, cu cască și un steguleț alb ne făcea semne să ne oprim. Urmau clipe de tăcere și așteptare. Numai Hanibal se plimba morocănos și nerăbdător. După cinci, zece minute ieșeau din gura tunelului cîțiva muncitori, printre care și tatăl Diei. În prima clipă se uita la noi, dar nu ne vedea. Se ducea spre muncitorul cu stegulețul alb și-i spunea:

—Gata, Nichifore, poți să puști.

Abia după aceea își scotea casca, își ștergea fruntea cu o batistă mare, cadrilată și îndreptîndu-se spre noi, întreba:

—Voi ce cătați pe-aici?

—Mergem sus, la observator, spunea Dia și-l prindea de braț.

Tatăl Diei se uita în jur mirat, o mirare făcută, bineînțeles:

—La observator? Dar de cînd trece pe aici drumul care duce la observator?

Undeva, în interiorul muntelui, se auzeau bubuituri înfundate, parcă erau tunete prevestitoare de ploaie. Tatăl Diei ne prindea de umeri și ne spunea:

—Gata, de-acum am treabă. Vă las...

Se întorcea la ortacii lui și dispăreau în gura neagră a tunelului.

Drumul care urca spre baraj, și spre observatorul meteorologic, era, într-adevăr, departe, dar Petru Petru știa o potecă și niște trepte săpate în stîncă și-n mai puțin de jumătate de ceas eram sus.

Ne întîmpina un asfințit frumos, cu raze prelungi, colorate intens ca într-un desen de copil. Domina roșul aprins, de fier încins, gata de pus pe nicovală, dar și rozul șerbetului de vișine sau de zmeură, și verdele de fistic din glazura unor prăjituri, și violetul și albastrul și galbenul cel mai curat și mai luminos.

Dia și Hanibal urcau în fugă dealul din stînga barajului pe care era cocoțată clădirea observatorului meteorologic. Sus, în turnul rotund al clădirii era instalată luneta, un ochean uriaș, de fapt, cu care fusese înzestrat cercul de «Astronomie» din școală. Petru Petru era conducătorul acestui cerc și, vă dați seama, toate drumurile pînă la urmă ajungeau tot aici. Pentru că Petru Petru și Dia și Hanibal, mai ales el, mă aduceau să privesc răsăritul lunii, și apariția luceafărului, și cerul doldora de stele. Dar, aproape de fiecare dată, ajungeam mai repede, oricît de lung sau de întortocheat ar fi fost drumul din ziua aceea. Nerăbdător, Petru Petru întorcea luneta spre vale, mormăind:

—Pînă apare luna, putem privi șantierul.

Se uita el întîi, potrivind încet și cu migală distanța. Ca să fie sigur, o chema pe Dia:

—Vrei să vezi dacă e bine?

Dia se apropia, se uita și aproape striga:

—E bine! E foarte bine! Se vede tot șantierul aici, aproape, parcă l-aș ține în palmă.

Dia întindea palma ei mică și spunea zîmbind:

—E foarte aproape! Vino să-l vezi și tu, Virgil!

Mă lua de mînă și ca pe-un copil de grădiniță mă ducea spre lunetă. Petru Petru îmi spunea cum să stau sau cît să mă aplec, iar Dia nerăbdătoare întreba mereu:

—Vezi șantierul? Nu-i așa că-i aproape?

Bolboroseam intimidat:

—Da, îl văd. E aproape.

Însă de emoție ori din nepricepere, nu vedeam nimic. Totuși, ca să nu o supăr pe Dia ori să nu-l jignesc pe Petru Petru, rămîneam cu ochiul lipit de lunetă. Dar oricît de mult aș fi rămas, tot nu vedeam șantierul. În fața ochilor, cu o limpezime uluitoare, îmi apărea drumul străbătut în acea zi, apărea străbunicul lui Petru Petru, cu barba mare și albă, mai albă ca zăpada, tatăl Diei, luîndu-și cascheta de pe cap și ștergîndu-și fruntea de sudoare, muncitorul în salopetă, cu cască și steguleț alb, apărea, bineînțeles, fratele cel mare al lui Petru Petru. Mergea pe un cablu subțire ca un fir de paianjen și ne făcea semne cu mîna. Cablul acela suspendat între cer și pămînt mă făcea să tresar și să-mi fie teamă. Îmi luam ochii de pe lunetă și încercam să mă bucur, să-i fiu pe plac Diei și lui Petru Petru, să mă minunez cît de aproape se vedea șantierul, dar și să observ cu o luciditate nefirească, să înregistrez cu un al nouălea simț, cum asfințitul își desfăcea, pînă departe spre baraj, o uriașă coadă de păun.

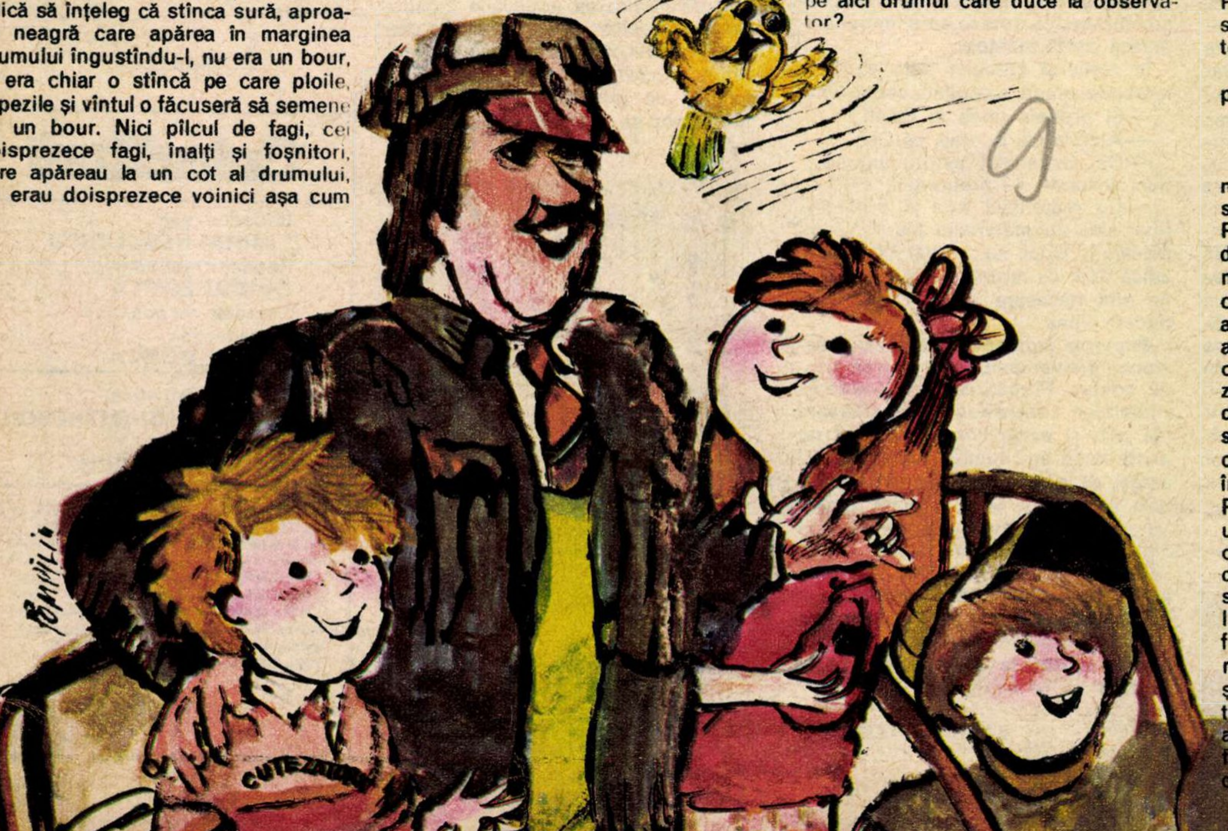

Secția pentru copii

Cutezătorii

42

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ
EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR
DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

JOI, 19 OCTOMBRIE 1978, ANUL XII (NR. 577)

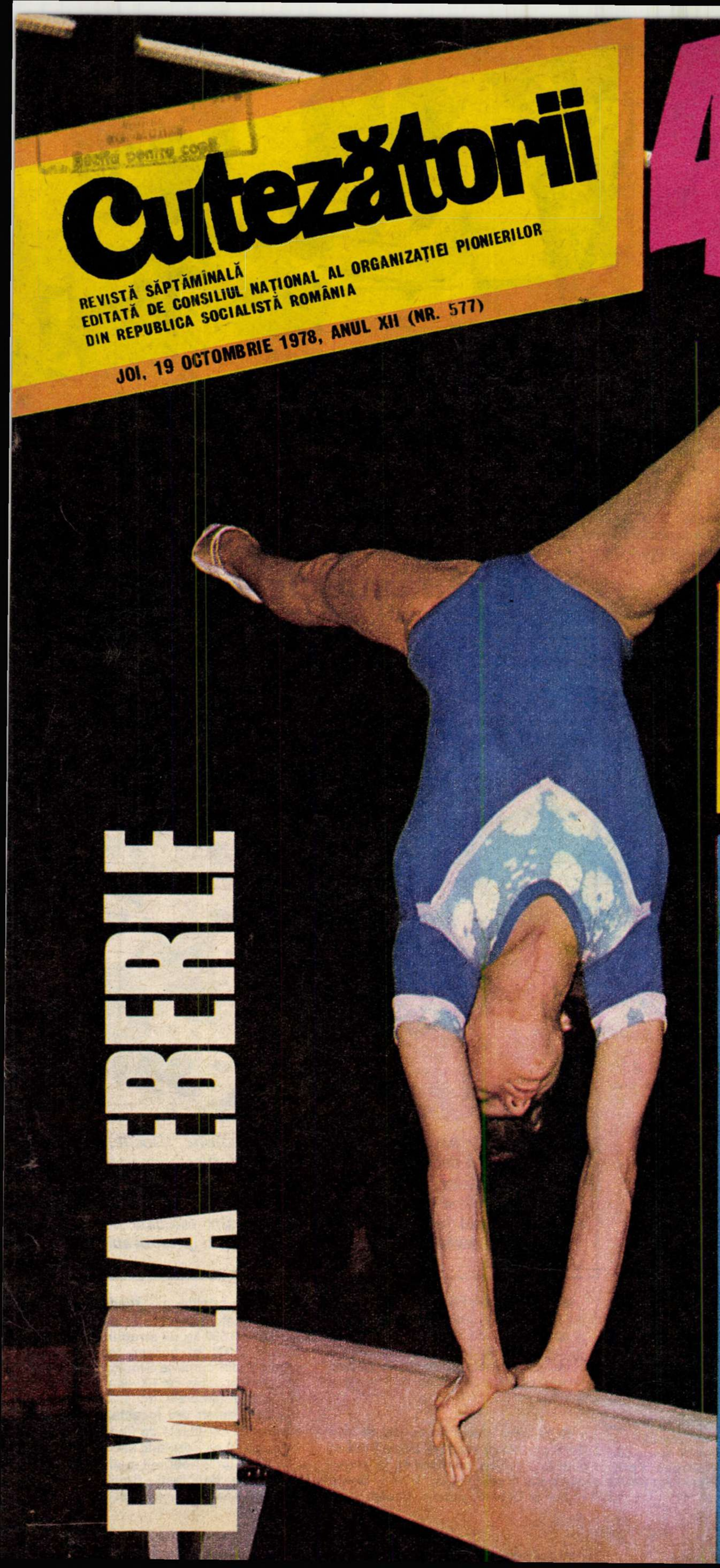

EMILIA EBERLE

Un nou nume, o nouă «stea» de primă mărime în gimnastică: Emilia Eberle. Anul trecut încă pionieră, acum foarte tînără utecistă, ea nu este o excepție; dimpotrivă, putem spune că asemenea copii minunați sînt apariții din ce în ce mai frecvente în sportul nostru. La doar paisprezece ani și jumătate, Emilia face parte din eșalonul de aur al gimnasticii românești și deci al celei mondiale.

PIONIERI ÎN AMFITEATRELE RECOLTEI

Pe ogoarele patriei, în livezi, în grădini, în amfiteatrele îmbelşugate ale acestui anotimp, alături de părinţii lor, pionierii sînt mereu prezenţi.

Cele două imagini prezintă instantanee de muncă voioasă şi spornică în livada C.A.P. Răchiţi, judeţul Botoşani, la culesul şi sortatul prunelor. 2 500 kg de prune au luat astfel drumul pieţei. S-au evidenţiat pionierii Gabriela Bucur, Romică Manea, Liviu Iacob, Margareta Mihilescu, Elena Amoasei.

Îi felicităm pe toţi purtătorii trofeelor hărniciei pionierești, care-şi îmbogăţesc permanent tezaurul lor de fapte.

ŞASE DECENII DE LA MAREA UNIRE

Împlinirii, în acest an, a şase decenii de la înfăptuirea statului naţional unitar român, prin actul istoric de la 1 decembrie 1918, îi sînt dedicate numeroase manifestări pionierești, pe întreg cuprinsul ţării.

Zilele trecute, pionierii Şcolii generale din comuna Gălbinaşi, judeţul Buzău, au desfăşurat un interesant dialog cu profesori de istorie, de limbă şi literatură română despre tradiţia istorică a poporului nostru în apărarea independenţei şi unităţii naţionale.

Desfăşurată sub genericul **«Unitate, continuitate, independenţă — coordonate ale istoriei noastre»** *— această acţiune a fost bogat completată cu filme documentare, diafilme şi diapozitive redînd emoţionante pagini din lupta glorioasă a poporului nostru pentru o Românie unitară şi independentă.*

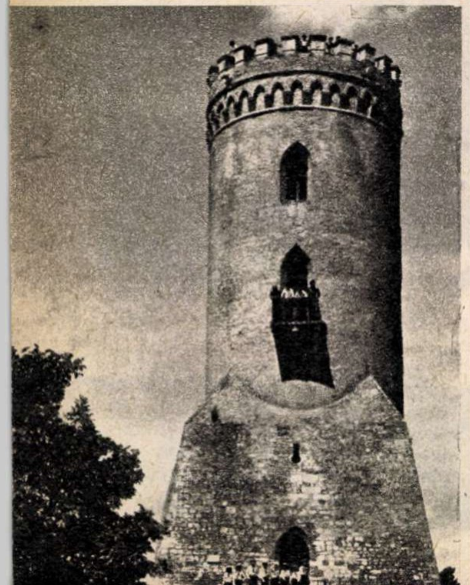

◀ **Vestigiile vechii cetăţi a Tîrgoviştei — bogat izvor de cunoştinţe şi pentru pionierii Şcolii generale nr. 1, Costeşti, judeţul Argeş. Fotografie executată de colegul lor Boris Ţuşcă.**

„ÎNVĂŢĂM, MUNCIM ŞI TRĂIM ÎN CHIP COMUNIST"

TOAMNA SE NUMĂRĂ... PIONIERII HARNICI!

La Valea Seacă, în centrul comunei, pionierii au reuşit să realizeze peste 200 mp de trotuar în curtea şcolii, să ajute la construirea unei săli de sport, a unei magazii, a unei biblioteci şcolare şi a unui grup sanitar. Totodată, ei au contribuit la construirea unui gard de fier în lungime de 300 m. Toate aceste lucrări au fost gata la sfîrşitul vacanţei, fiind date în folosinţă la data de 15 septembrie 1978. Azi, şcoala de la Valea Seacă este mai frumoasă ca oricînd!

Acum, pionierii din Valea Seacă se pot mîndri şi cu rezultatele obţinute la muncă, alături de părinţi, în C.A.P la strîngerea recoltei. Cei 325 de pionieri din clasele V-VIII au sortat 4 000 kg usturoi pentru însămînţat, au recoltat 100 tone de sfeclă de zahăr şi 40 tone de cartofi. În acelaşi timp, ei ajută constructorii să finiseze noul local de grădiniţă cu creşă, care va fi dat în folosinţă în decembrie a.c., şi participă la asfaltarea unui drum comunal pe o distanţă de 1 km.

Iată rezultatele frumoase cu care se mîndresc pionierii de la noi, hotărîţi să contribuie mereu la dezvoltarea şi înflorirea comunei natale.

COCUŢA CANTORI
şi MIHAELA BRAN
Şcoala generală Valea Seacă, judeţul Iaşi

CHENARUL DE ONOARE

Felicitări harnicilor pionieri din comuna Ciocile, judeţul Brăila, care au dat ajutor cu mult spor părinţilor cooperatori la recoltatul tomatelor, cartofilor, strugurilor, la depănuşatul porumbului! Ei au realizat **în procent de aproape 200 la sută angajamentul anual la muncă patriotică** *şi sînt totodată hotărîţi să realizeze la învăţătură, în acest an şcolar, o promovabilitate de sută la sută.*

● Pionierii din Făgăraş, bucuroşi că au reuşit să-şi îndeplinească scopul propus de a da ajutorul necesar la recoltatul cartofilor, şi-au suplimentat acest angajament cu încă 100 de hectare, cu încă o faptă de cutezanţă în muncă!

● 10 tone sfeclă de zahăr, 10 tone porumb, 1 tonă ceapă şi peste 5 000 kg gulii au recoltat pionierii de la şcolile generale Ruşi-Ciutea, Izvoru Berheciului şi Orbeni, judeţul Bacău.

● Date bogate din roadele hărniciei ne sînt semnalate şi de pionierii gălăţeni: 3 560 kg de struguri, 6 500 kg cartofi, 5 000 kg porumb au recoltat pionierii din comuna Smulţi; 25 612 kg struguri au cules cei 120 de pionieri de la Şcoala generală nr. 1 Tg. Bujor; 180 de pionieri din localitatea Vîrlezi au adunat capitulele de floarea-soarelui de pe 10 ha; rezultate asemănătoare în munca lor au obţinut şi pionierii din localităţile Balinteşti, Braniştea, Fîrţăneşti, Măstăcani, acelaşi judeţ.

25 OCTOMBRIE:
Ziua Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România

SUB GLORIOS DRAPEL

Însemnări de
colonel ADRIAN MIERLUȘCĂ

Rapiditate, dîrzenie, precizie: atribute ale unei temeinice pregătiri de luptă.

I-am cunoscut în urmă cu zece ani. Participau la un eveniment emoționant din viața unui regiment. Pe platoul din fața clădirii comandamentului se desfășura solemnitatea dezvelirii unui monument. Piatra, înnobilată de mîna sculptorului, înfățișa o imagine din războiul pentru cucerirea Independenței. O evocare simbolică a eroilor care-au învins la Grivița și Plevna în 1877. Acolo, pe platou, în vecinătatea monumentului se aflau urmașii legendarilor dorobanți și căciulari. Și lîngă ei, în flancul drept, drapelul de luptă, simbolul gloriei și onoarei ostășești.

Pe trei dintre foștii pionieri, pe care i-am cunoscut în urmă cu un deceniu, i-am reîntîlnit recent. Vlad Dinescu, Ștefan Munteanu și Pavel Mercaru sînt acum locotenenți. Subunitățile, la comanda cărora se află de un an de zile , sînt fruntașe în pregătirea de luptă și politică. Subordonații lor poartă pe vestoane, la loc de cinste, insigna de militar de frunte.

—Încă de atunci—mi-a mărturisit locotenentul Dinescu, un bărbat chipeș, cu o ținută impecabilă — de la acea solemnitate ostășească la care am participat, mi-am propus să-mi îndrept pașii spre cariera armelor. Și mi-am realizat visul. Am avut șansa, după terminarea școlii, să fiu repartizat într-o unitate cu tradiții glorioase, asemănătoare aceleia pe care am vizitat-o în copilărie. Înaintașii noștri au înscris pe drapelul de luptă însemnele gloriei la Rahova în 1877, la Mărăști în 1917, la Carei în octombrie 1944. Noi îmbogățim aceste tradiții prin succese obținute în instruirea subordonaților, în sporirea capacității de luptă a regimentelor.

Cuvintele tînărului ofițer au acoperire în fapte. Un argument avea să-i vină în sprijin la puțin timp după discuția noastră cu prilejul unei aplicații tactice din care am surprins cîteva ipostaze.

...Ora «C». Arcul de energii umane, strîns pînă la refuz în timpul nopții, începe să se desfășoare. Pune în mișcare un uriaș angrenaj: aviație, artilerie, tancuri, transportoare, amfibii blindate, guri de foc ale infanteriei fugăresc liniștea din toate ungherele ei, alcătuind imaginea unei înverșunate bătălii la dimensiunile concepției sintetizate de comandanți.

...Foc și mișcare. Mișcare și foc. Continuate ca într-o secvență de film demonstrativ. Tîrîndu-se ca șarpele sau zvîcnind ca ghepardul, plutonul locotenentului Dinescu se apropie de tranșeea «inamică». Alte subunități îl urmează. Nimic nu le poate opri. Obstacolele îngrămădite de natură și de apărători rămîn în urmă. Armele automate din față sînt reduse, pe rînd, la tăcere. Și strigătul de biruință, bărbătesc, prelungit, încununează îndeplinirea unei misiuni căreia îi urmează alta. Locotenentul ar dori, dar n-are timp, să-și felicite subordonații. Atacul continuă. Impetuos. Iscusit dirijat. Îndîrjit.

Moment fierbinte dintr-o aplicatie tactică în care secundele devin metronomul unui examen ostășesc.

...Comenzii energice date de locotenentul Munteanu îi urmează un bubuit asurzitor. Apoi un altul. Și altul. Obuzierele aruncă foc nimicitor asupra dispozitivului «advers». Proiectilele nu-s de luptă. Iar «dincolo» nu se află inamicul real. Dar dacă s-ar afla, nici o lovitură n-ar merge în gol. Un argument: la tragerile de luptă, executate cu puțin timp în urmă, ziua și noaptea, artileriștii au obținut numai calificativul **foarte bine.**

...Instalat pe o cotă dominantă, cuibul de mitralieră «inamic» țese un baraj dens de foc în fața «atacatorilor». Un tanc se îndreaptă spre mitralieră. Ochitorul calculează cu repeziciune elementele necesare și un proiectil «lovește» în plin cuibul de foc automat al «adversarului», înlesnind infanteriei proprii continuarea atacului. Comandantul plutonului de tancuri, locotenentul Mercaru, relevă, pe calea undelor, comportarea echipajului: inițiativă, promptitudine, precizie.

...Subordonații locotenentului Dinescu au săpat tranșeea într-un timp apreciat sub barem și au intrat în ea odată cu apele ploii. În vecinătatea tranșeei, săpată proaspăt în lutul roșcat, la numai doi metri depărtare, se mai află una. Mușcată de explozia unui obuz, roasă de ploi și zăpezi, înnegrită de timp. Cu treizeci și patru de ani în urmă, poate chiar din această tranșee a pornit la atac victorios împotriva hitleriștilor, în fruntea grupei sale, sergentul Gheorghe Dinescu, tatăl locotenentului. Ofițerul nu scapă prilejul de a le aminti subordonaților faptele de eroism săvîrșite atunci, chiar prin acele locuri, de părinții unora dintre ei. Le-o spune în puține cuvinte. Ele fac însă inimile să bată mai puternic. Și palmele să se strîngă mai fierbinte pe oțelul armei.

Aprecierile frumoase de la bilanțul aplicației la adresa subunităților care au acționat cu promptitudine, dîrzenie, iscusință ostășească le-au adus, cum era și firesc, bucurie în inimă și-n privire locotenenților Dinescu, Munteanu, Mercaru, celorlalți ofițeri comandanți și activiști de partid. Satisfacție pentru ei și subordonații lor. Dar și hotărîrea de a-și instrui și mai temeinic subordonații, pentru a fi întotdeauna gata să îndeplinească ireproșabil ordinul patriei, al comandantului suprem, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Cutezătorii
EDIȚIE SPECIALĂ

MUREȘ

SÎNTEM MÎNDRI DE PIONIERII NOȘTRI!

Pionierii din comuna noastră participă cu multă dragoste la muncile agricole din cadrul C.A.P.-ului.

Împărțiți în brigăzi, pionierii sînt îndrumați de cîte un brigadier cu care analizează zilnic munca desfășurată, iar la sfîrșitul fiecărei săptămîni, în fața tuturor cooperatorilor, sînt evidențiați copiii cei mai harnici! La noi, aceste brigăzi pionierești muncesc prin rotație la diferite lucrări, în așa fel încît fiecare elev să-și însușească deprinderile necesare tuturor muncilor agricole.

Și ca să cunoașteți hărnicia copiilor noștri, vă dau cîteva exemple: într-o săptămînă, 182 de pionieri au cules: 1 500 kg cartofi și 15 tone sfeclă de zahăr, 150 kg prune, de asemenea, morcovi și ceapă de pe un teren de 1 ha.

Noi, cei din Acățari, sîntem mîndri de pionierii noștri!

JÁNOSI ERZSÉBET
Președintele Consiliului comunal Acățari
al Organizației Pionierilor

*

● «Frumusețea vechiului port popular este păstrată cu drag de noi, pionierii», ne scriu membrii echipei de dansuri de la Școala generală nr. 3, Agnita.

● ●

Telex pionieresc mureșan

● «Programul partidului — programul nostru» este genericul sub care s-a realizat dezbaterea cu tema **«Sarcinile ce revin, pionierilor și școlarilor, din Cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu rostită cu ocazia deschiderii noului an de învățămînt»**. Au participat activele pionierești din școlile municipiului Sighișoara.

● «Cartea — prietena noastră» se intitulează acțiunea organizată de Casa pionierilor și șoimilor patriei din Sighișoara în colaborare cu Biblioteca municipală în cadrul Decadei cărții românești. Cu acest prilej au fost organizate o expoziție de carte pentru copii și un recital de poezie patriotică.

● Pionierii Școlii generale nr. 6 din Tg. Mureș au participat la stringerea prunelor și merelor din livezile I.A.S. Berghia. Printre pionierii care și-au realizat și depășit norma sînt Berey Elemer, Monica Pop, Augustin Copos (clasa a VII-a A), Kibédi László, Dambont Ferenc, Kovács Gyöngyvér, Dancsuly Sándor, Borș Gabor, Simona Nanu, Ionică Hurdugaciu, Kovács Gabriela (clasa a IV-a A) și mulți alții.

● ●

● Roade bogate la I.A.S. Berghia. Foto: Casa pionierilor și șoimilor patriei, Tg. Mureș.

„Prezenți cu toții în activitățile de muncă patriotică“

Însuflețiți de Chemarea Forumului Național adresată tuturor pionierilor și școlarilor, răspundem și noi prin fapte, prin învățătură și muncă dragostei, grijii părintești pe care partidul, întregul popor le acordă copiilor patriei noastre socialiste.

Anul trecut am participat cu însuflețire la muncile agricole și am obținut rezultate frumoase, valoarea muncii noastre ridicîndu-se la peste 20 000 lei. Acum am adunat roadele unei toamne bogate. Am muncit pe lotul școlar experimental, unde am cultivat zarzavaturi, porumb, cartofi. Ne-am putut convinge singuri că pămîntul rodește după cum a fost lucrat. Și ne-am dat seama că trebuie lucrat cu dragoste, cu pasiune.

În momentul de față recoltăm sfecla de zahăr. Pionieri și utecișți, lucrăm alături pe lotul de 4,5 ha al C.A.P.-ului din comună. Din prima zi a campaniei ne-am organizat în grupe de lucru: băieții sapă, iar fetele curăță sfecla. Muncim cu tragere de inimă, sîntem voioși și de multe ori cîmpia răsună de cîntecele noastre...

Într-o zi, la inițiativa comandamentului unității, am organizat o întrecere între detașamente. Cele mai bune rezultate le-au obținut detașamentele claselor a VI-a A, a VI-a B și a VII-a. Dar putem afirma cu mîndrie, gîndindu-ne la întreaga unitate de pionieri: printre noi nu sînt codași!

Pionierii detașamentului clasei a VI-a A au făcut o valoroasă propunere: ținînd seama de faptul că timpul nefavorabil este foarte aproape, pionierii fiecărui detașament să lucreze o oră peste programul de lucru stabilit, ca să culegem cît mai repede roadele cîmpului! Rezultatul acestei inițiative îmbrățișate de toți pionierii este faptul că în cinci zile am reușit să recoltăm sfecla de zahăr de pe jumătate din teren. Bazîndu-ne pe hărnicia noastră, sîntem convinși că ne vom realiza angajamentul, așa cum ne-am propus.

CAROLINA SIMON, clasa a VII-a,
KAKASSI ILONA, clasa a VII-a,
comuna Gheorghe Doja

CÎT AU CRESCUT ÎNTR-O VARĂ

„Să facem din obținerea rezultatelor bune și foarte bune la învățătură, la pregătirea practică, un obiectiv al fiecăruia și al tuturor, să ne ajutăm reciproc promovînd consecvent principiul «Toți pentru unul, unul pentru toți»”

(Din Chemarea Forumului Național al Pionierilor).

Clasa a V-a A de la Liceul «Al. Papiu-Ilarian» din Tîrgu-Mureș este o clasă disciplinată, cu copii inimoși, care știu să se autogospodărească. Iar în privința învățăturii? Aproximativ trei sferturi dintre elevii ei au încheiat anul școlar trecut cu medii de peste 8,50, nimeni nu a rămas corigent. Deci, rezultate îmbucurătoare.

La începutul acestui an școlar, cînd s-au reintîlnit după o lungă vacanță de vară, au constatat cu surprindere cît au crescut fiecare! Și totuși...

— E greu în clasa a V-a? le adresează reporterul întrebarea.

După Mihaela Șerban, comandanta detașamentului, nu este greu. Dacă și Ovidiu Teut, Septimiu Teut, Florin Gorea sau Liviu Hoța ar fi de aceeași părere, s-ar bucura întreg detașamentul. Să sperăm că au crescut și ei în vara asta, că de acum înainte le va sta gîndul mai puțin la joacă și mai mult la învățătură.

Arianei Oprea i se pare mai grea matematica de clasa a V-a. Monica Suciu e de aceeași părere. În plus i se pare grea geografia. Unii susțin că «sînt mai multe obiecte și mai grele». Poate că e adevărat, dar Ioan Muntean și Septimiu Moldovan se și pot mîndri cu cîte un 10 la geografie.

Sînt mîndri și pentru că le-au luat-o înainte fetelor! Deși comandamentul detașamentului discutase deunăzi că anul acesta vor trebui să ducă o luptă pentru «ridicarea băieților la învățătură». (În clasa a IV-a, premiante au fost numai fetele.) Acum au luat o hotărîre valoroasă: vor învăța și vor munci în spiritul Chemării Forumului Național — **împreună**, ajutîndu-se pentru a obține cu toții rezultate cît mai bune!

Clasa a V-a A este omogenă, în bănci sînt aceiași elevi care au învățat împreună timp de patru ani. O singură colegă e nouă, Carmen Tilincă; ea a venit de la Liceul «Unirea». A învățat foarte bine acolo. După cum ne spune, a fost primită cu multă căldură și prietenie. Astfel, i-a fost ușor să se încadreze în colectivul detașamentului. În curînd, acest colectiv se va putea mîndri, pe lîngă prietenia și voioșia ce-l caracterizează, pe lîngă notele bune ce se anunță cu certitudine, și cu frumoase activități de muncă patriotică, sportive, cultural-artistice inscrise în programul său de activitate.

Mult succes!

Redactorul paginii:
ECATERINA BOKOR.

Dezbaterile „Semaforului“

CÎND, în ce CONDIȚII și, mai ales, CUM organizăm ÎNTRAJUTORAREA LA ÎNVĂȚĂTURĂ?

Eechipa noastră de reportaj «Semafor-Cutezătorii» a poposit de curînd la Școala generală nr. 10 din Giurgiu, școală tînără, înălțată acum patru ani, odată cu cel mai tînăr cartier al municipiului. Aici învață 1 270 de elevi, fiii muncitorilor de la Întreprinderea «Dunăreana» și de pe Platforma industrială sud. Participăm la o dezbatere în care se confruntă opinii, se propun și se aleg soluții pentru perfecționarea (nu greșim exprimîndu-ne astfel și veți vedea de ce) uneia dintre modalitățile menite să înlăture și mai ales să preîntîmpine insuccesul școlar: intrajutorarea la învățătură.

Ileana Balaban (clasa a VIII-a) a deschis acest dialog argumentînd cu experiența anului precedent că, încă de la startul primului trimestru, trebuie acționat prompt și ferm în privința intrajutorării la învățătură.

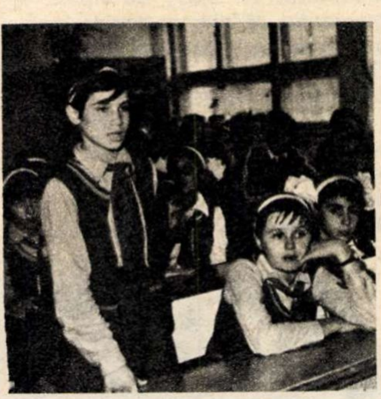

AJUTORUL «FULGER» ȘI UNELE... AVENTURI DIN LUMEA RECREAȚIEI

Iată cîteva secvențe — fapte de viață reală, nu-i așa?! — pe care le putem întîlni în cele zece minute de recreație.

● **În vacarmul clasei,** *o elevă scrie precipitat, sub «teroarea» clopoțelului care va să sune. Menționăm că are în față două caiete de teme pentru acasă: unul este al său (pe etichetă scrie Gabriela Ciobaniuc, clasa a VII-a), celălalt a fost împrumutat de la o foarte «generoasă» colegă. Cum definiți un asemenea «ajutor»?*

● **Într-o altă clasă** *(a VIII-a) un elev se plimbă tacticos, aruncînd cîte o privire înduioșată către colegii care bolborosesc în legea lor complicate nume de orașe, munți, ape etc. «Săracii, n-au note!» Pe cînd el are, el, Dan Nistor numai deunăzi a «împușcat» un 9 la geografie! De-acum multă vreme profesorul o să-l ignoreze, o să-i asculte pe alții. Dar iată că socotelile din recreație nu se potrivesc cu cele din oră. A urmat un episod dramatic, în care elevului i-a pierit glasul — de emoție, dar și pentru că nu-și aducea aminte nici un cuvințel din lecție. Extrem de sensibil barometru, catalogul a înregistrat o scădere (de... notă) impresionantă: de la 9 la 2! Evenimentul a fost însă repede uitat și istoria s-a repetat. Noroc că au venit în ajutor colegii și «Semaforul», convingîndu-l să renunțe la soiul acesta de «cascadorie» care îi periclitează situația școlară.*

● **Mai e doar un minut** *pînă să sune sfîrșitul recreației. Florin Oprea (clasa a VII-a) așază meticulos manualul pentru ora respectivă, caietele (două), pixurile (tot două), guma, ascuțitoarele, creioanele — mă rog, tot ce-i trebuie unui școlar cuminte și ordonat. Curios însă! De ce le-o fi aranjat la mijlocul băncii și nu în dreptul său? In ultima clipă năvălește și colegul de bancă, Tiberiu Paraschiv. Cu o privire grăbită, «inspectează» banca. Mda! E mulțumit. «Băiat bun Florin, are tot ce «ne» trebuie, temele le scrie citeț, nu-mi bat capul cînd trebuie să le transcriu în caietul meu. Și-apoi, e și foarte prompt cînd sînt ascultat, nu mă lasă să-mi ciulesc urechile la infinit.» Sună și încheierea cursurilor. Florin strînge cu grijă tot-tot, își burdușește bine ghiozdanul și pleacă împreună cu colegul și prietenul său. Se cam opintește el, Florin, în vreme ce Tiberiu zburdă cu ghiozdanul ca un fulg, în care se lăfăiesc doar două-trei caiete. Induioșător cît de bun coleg și prieten e Florin!*

Voi, dragi cititori, ce părere aveți despre o astfel de prietenie și intrajutorare?

(Ne-au semnalat aceste cazuri pionierii **Valentin Cotrocea, Lucia Adina Călin** *și* **Cristian Clejan).**

ȘI UN AJUTOR... BIFAT!

Cristian Clejan ține să-i dea un sfat Eugeniei Negru, comandanta detașamentului clasei a VII-a A:

— Vrei ca toți colegii să învețe bine, ceea ce e foarte lăudabil. Rămîi cu regularitate să-i ajuți la obiectele unde nu se prea descurcă. Dar tu procedezi greșit. După ce le-ai expus lecția pe nerăsuflate, fără să te întrebi dacă toți au înțeles, sau mai bine-zis dacă au înțeles ceva din «turuiala» ta, îți iei frumușel ghiozdanul și pleci, mulțumită că ți-ai «îndeplinit» sarcina. Iată sfatul meu: nu trebuie să spui lecția ca pe-o poezie, ci să-i ajuți să învețe singuri ceea ce n-au asimilat cum trebuie.

Cristian a pus punctul pe **i.** *Evident, nu dădăceală, dar nici discursuri! Nu un ajutor «bifat» pe agenda noastră de îndatoriri pionierești, ci unul real, concret, cu efect, cu rezultat.*

DAN NISTOR ARE O NEDUMERIRE...

din care pricină adresează următoarea întrebare:

— Cum se explică faptul că Valentin Cotrocea (unul dintre elevii fruntași la învățătură), care s-a oferit să ne ajute la limba franceză, are întotdeauna «programat» un meci de fotbal exact în zilele cînd stabilim să ne ajute la acest obiect?

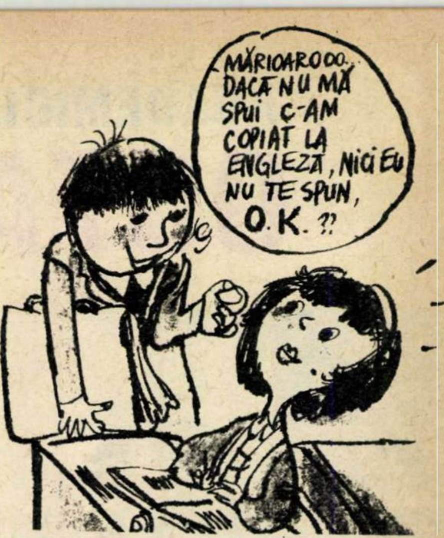
MĂRIOAROOO, DACĂ NU MĂ SPUI C-AM COPIAT LA ENGLEZĂ, NICI EU NU TE SPUN, O.K.??

Întrebare binevenită, căci iată un aspect din care reiese o atitudine necolegială. Unii l-ar fi putut acuza chiar de egoism, însă nu așa stau lucrurile. Îi înțelegem pasiunea pentru fotbal, dar nu trebuie să rămînă tributar unei promisiuni, unei sarcini pe care și-a asumat-o și de care trebuie să se achite cu conștiinciozitatea, responsabilitatea și loialitatea unui adevărat pionier.

CEL MAI SEVER «RESPONSABIL» CU FRECVENȚA ȘI DISCIPLINA

«Semaforul» școlii consemnează o senzațională știre de ultimă oră. Senzațională fiindcă Petrică Bălan (clasa a VIII-a), consacrat erou al rubricii «Vede tot, știe tot», a fost «transferat» în acest prim trimestru la rubrica «Aplauze pentru...» Povestea e lungă. Petrică era «recordmenul» absențelor. Și cum lucrurile decurg unele din altele, a urmat un escadron de note slabe la mai multe obiecte. Însă colegii au găsit de curînd un excelent antidot care să-l lecuiască de maladia chiulului: l-au ales responsabil cu frecvența și disciplina. Dacă își îndeplinește conștiincios această sarcină? Răspund în cor toată clasa și amintitul «Semafor» la rubrica «Aplauze pentru...» Îl aplaudăm și noi. Bravo, Petrică! Și așteptăm să te aplaudăm și cînd vei păși pragul liceului de mecanică, și cînd vei deveni un bun strungar — ca și tatăl tău.

*

S-au relevat aici aspecte ale intrajutorării eficiente, dar și faptul că unii elevi așteaptă să fie «dădăciți», se obișnuiesc cu ajutorul prelungit și se dezobișnuiesc să lucreze independent, să-și consolideze un stil de muncă propriu, rațional, eficient.

Să nu uităm că ne aflăm în plin trimestru I, trecuți de pragul primei zile de școală ale cărei emoții le retrăim doar în... caietul de compunere. Să pornim în larg cu frunțile sus, cu toate forțele minții, avînd la bord uneltele noastre de lucru — cartea, caietul, creionul. Unelte ce trebuie însă mînuite cu pricepere, stăruință, consecvență pentru a ajunge victorioși la prima noastră escală, la încheierea primului trimestru.

ILEANA PIȚA

Nota redacției:
Dragi cititori!
Dezbaterile «Semafor» continuă. Așteptăm opiniile voastre despre aspectele puse în discuție, relatări despre fapte asemănătoare petrecute în clasele voastre și totodată propuneri pentru alte teme care să fie tratate în cadrul acestei rubrici.

ACADEMICIANUL OCTAV ONICESCU: MATEMATICA ESTE LOGICA UNIVERSULUI

O veche casă bucureşteană, acoperită de viţă, în fundul unei curţi potopite de flori peste care toamna îşi cerne lumina blîndă. Este locuinţa unui renumit savant —matematicianul Octav Onicescu, creatorul şcolii româneşti de teorie a probabilităţilor.

De numele său se leagă numeroase lucrări din domeniul algebrei, geometriei. Îmbogăţind ştiinţele matematice cu noţiuni noi, lucrările academicianului Octav Onicescu au avut o puternică rezonanţă în ştiinţa mondială.

L-am găsit la masa de lucru, înconjurat de cărţi, de notiţe şi însemnări. Mîinile cu degete lungi, subţiri aşază încet tocul lîngă hîrtii. Savantul este gata să răspundă întrebărilor noastre.

— Tovarăşe academician, cititorii noştri au o curiozitate vie în toate domeniile. Ei ştiu că matematica este una dintre ştiinţele fundamentale, oricare ar fi specialitatea în care vor lucra în viitor. Ce înseamnă matematica pentru dumneavoastră?

— Preocuparea mea de-o viaţă, de mult studiu, nenumărate ore de predare la facultate, un dialog permanent cu oameni avînd preocupări asemănătoare, o continuă informare. Matematica îmi umple viaţa. Totuşi găsesc întotdeauna vreme pentru lectură, pentru poezie, pentru muzică, pentru familia mea. Matematica ocupă un loc tot mai important în lumea modernă, este o ştiinţă fundamentală, dar nu este tot. De aceea cei tineri să înveţe istorie, limba şi literatura română, ştiinţe sociale, să se preocupe de artă şi muzică.

— Ce înseamnă, de fapt, matematica?

— Simplu: matematică înseamnă, în primul rînd, raţionament. Ea ne oferă reguli ale gîndirii abstracte. Concretul nu-l gîndim direct matematic, îl cunoaştem prin sim-

AFIȘ

CINEMA

● Ca întotdeauna, în planul Casei de filme nr. 5 sînt înscrise cîteva lungi metraje adresate celor de vîrsta cutezătorilor.

O frumoasă povestire a lui Jack London, «Mihail, cîine de circ», va fi ecranizată de Sergiu Nicolaescu (coproducţie cu televiziunea din R.F.G.). Filmările au început la Constanţa, pe vasul «Speranţa».

● Cunoscuta regizoare E. Bostan, care şi-a atras pe drept cuvînt simpatia celor tineri pentru realizările sale, lucrează în prezent la un film după cartea lui Cezar Petrescu «Fram, ursul polar» (coproducţie cu studiourile sovietice). Pentru noi, care am îndrăgit personajele acestui roman, care am urmărit cu pasiune peripeţiile prin care trece Fram, puiul de urs, este firesc să aşteptăm cu nerăbdare întîlnirea cu el pe marele ecran.

● Ion Popescu-Gopo va realiza, în nota sa originală, un film de animaţie şi cu actori, după basmul lui Ion Creangă «Fata moşului şi fata babei».

● Alte pelicule în producţie la Casa de filme nr. 5 şi care îi vor interesa în cea mai mare măsură pe tinerii spectatori: «Ion», după romanul lui Liviu Rebreanu, şi un film în două părţi dedicat anului revoluţionar 1848.

● Pînă la sfîrşitul anului va avea loc premiera filmului «Nada florilor», al tînărului şi talentatului regizor Constantin Vaeni. Noua realizare cinematografică are la bază cunoscuta carte cu acelaşi titlu a lui Mihail Sadoveanu, precum şi alte povestiri ale marelui prozator.

TEATRU

● Teatrul «Ion Creangă» prezintă şi în această stagiune spectacolul «Băiatul şi floarea» de Tudor Popescu. Piesa, abordînd o problematică apropiată şi vîrstei pionereşti, îl interesează în cea mai mare măsură pe tînărul spectator.

Tot la Teatrul «Ion Creangă» sînt în pregătire două noi spectacole: «Înşir-te mărgărite» de Victor Eftimiu şi comedia «Trei grăsani» a autorului sovietic Iuri Oleşa.

● Secţia maghiară a Teatrului de stat din Oradea a prezentat în premieră pentru pionieri piesa «Regele de sub tron» de Szekernyés László.

Pe ecrane un nou film românesc: «ÎNAINTE DE TĂCERE». La baza acestei pelicule, realizate de Alexa Visarion, a stat nuvela lui I.L. Caragiale.
În fotografie, doi dintre protagonişti: Valeria Seciu şi Liviu Rozorea.

INOVATORII...

SCHIȚĂ DE Mihaela MONORANU

Pur şi simplu, nu-i chip să înveţi de mîntuială. Să vrei, şi tot nu poţi! Nu ştiu cum se întîmplă, dar parcă toată lumea s-ar interesa de tine personal. Oricine vine în casă, vecin ori musafir, şi oricît ar fi de grăbit şi mînat de treburi importante, în cele din urmă tot nu uită să te întrebe: «Ei? Cum merge?» Într-o seară, unchiul Victor trecea cu tractorul pe drum. Ştiam bine că de cîteva zile era ocupat pînă peste cap — transportase cartofi, îi depozitase şi aşa mai departe. Puteam să-mi închipui că numai la mine nu-i fusese lui gîndul. Cînd colo, numai ce-l văd că opreşte tractorul şi, fără să coboare, strigă: «Hei, ce-a făcut băiatul cu tezele?» — cu aceeaşi grijă de parcă s-ar fi interesat care-i starea podului de peste gîrlă şi dacă poate să treacă pe acolo.

—Zece, unchiule! am strigat. Zece şi încă un zece! — şi în clipa aceea m-am bucurat extraordinar că am putut să răspund astfel şi n-a trebuit să las capul în jos. Dacă stai să te gîndeşti, merită şi răsmerită orice efort ca să poţi ţine întotdeauna capul sus.

De la o vreme, lucram împreună cu Dan Haralambie la un dispozitiv pentru bancul de lucru din atelier pe care — dacă ne reuşea — aveam de gînd să-l prezentăm şi la concurs. Ne mai trebuia o bucată de metal cam de mărimea unei cărţi.

— Aha, zise unchiul pe care-l rugasem dacă n-ar putea să ne găsească bucata asta pe la el, în atelierul de reparat maşinile agricole. Şi ce-o să faceţi cu ea?

— O rotunjim la colţuri, îi dăm şase găuri pe cele două laturi iar pe canturi îi facem nişte şănţuleţe, uite-aşa, arătam eu cu mîinile prin aer.

— Nu, nu arăta aşa. Hîrtie şi creion! Cine se ocupă de tehnică, are întotdeauna la el hîrtie şi creion şi vorbeşte schiţînd. Nu cumva o fi o inovaţie?

—Ei, inovaţie! E un mic dispozitiv, acolo — am început eu, dar unchiul Victor m-a oprit din nou, spunînd că mi-am ales rău momentul să fiu modest. Asta s-o las pentru la sfîrşit, cînd totul are să fie gata. Acum, ce-mi trebuie este îndrăzneală şi, dacă vreau eu, pot să mă cred şi Edison! Şi da, sigur că da, are să-mi găsească în atelier bucata de metal şi mi-o va aduce duminică.

Duminica la noi casa e plină. Deoarece stăm cu bunicii, vin toţi unchii şi mătuşile, de parcă ar vrea să le dea raportul părinţilor lor, adică bunicilor mei, despre ce-au făcut toată săptămîna. Şi chiar asta ţuri, prin experienţa noastră, prin ceea ce cunoaştem din alte ştiinţe. Matematica este într-un fel logica universului. Legi matematice conduc atît mişcarea atomului cît şi a stelelor, după cum conduc şi elaborarea unui produs chimic sau realizarea unui motor de automobil.

— În copilărie v-a plăcut matematica?

— Interesul, plăcerea de a învăţa matematica le datorez învăţătorului meu. La şcoala primară, la Botoşani — oraşul în care m-am născut — institutorul a ştiut să înfăţişeze din matematică ceea ce e frumos şi caracteristic, în aşa fel încît să ajungă la înţelegerea copiilor. Ţin minte cu cîtă plăcere am învăţat regula de trei simple. Cred că atunci am înţeles că această regulă matematică reprezintă o operaţie de gîndire. Înţelegerea unei probleme de matematică mi-a produs întotdeauna o mare bucurie. Aveam obiceiul să explic adeseori colegilor mei de clasă raţionamentul unei probleme şi mă bucuram cînd îmi dădeam seama că înţeleg, că-i pătrund sensul în acelaşi fel cu mine. Ca elev de liceu am colaborat la «Gazeta matematică». Treptat, matematica m-a absorbit şi am mers pe drumul ei — un drum deloc uşor, dar pe care pot spune că l-am străbătut cu oarecare siguranţă de adevărul meu. Din cele ce am ştiut i-am învăţat mai tîrziu pe studenţii şi pe colaboratorii mei.

— Există un principiu de viaţă, o regulă de la care n-aţi abdicat niciodată?

— Principiul meu de viaţă a fost să fiu util ţării mele, slujind adevărurile ştiinţei. M-am născut în Moldova, care ni l-a dat pe Eminescu, pe Iorga, pe Enescu, mari spirite care şi-au dăruit viaţa şi opera poporului din care proveneau. Exemplul lor îl am mereu înainte. Respect omul. Fiecare om este un univers, cu caracteristicile sale — calităţi şi defecte — dar mai ales cu năzuinţe. Aceste năzuinţe ale fiecăruia se cer descoperite şi îndreptate spre un făgaş bun, frumos. Este ceea ce am încercat să realizez, ca profesor, cu studenţii mei. Şi îmi place să cred că uneori am reuşit. Astăzi şcoala noastră, şi, desigur, organizaţia dumneavoastră, a pionierilor, au posibilităţi nelimitate de a descoperi năzuinţe, de a le orienta.

— Există un orgoliu al tinereţii, o ambiţie care-i face pe tineri să năzuiască mereu mai mult, mai departe.

— Sînt trăsături care dau farmec tinereţii. Ca matematician obişnuit cu rigoarea gîndirii, mi-am format un anumit echilibru. M-am străduit ca tot ceea ce am ambiţionat să devină realitate prin munca.

— De ce mari matematicieni români aţi fost mai apropiat?

— Am fost apropiat de Dimitrie Pompei (1873—1954, n.r.), una dintre figurile mari ale şcolii matematice româneşti. Avea o capacitate extraordinară de a sesiza problemele esenţiale şi o mare expresivitate în expunere. Cînd apărea la catedră, ne fascina. Îl socotesc marele meu maestru. Descoperirile pe care le-am exprimat în «Teoria mecanicii invariantive» le datorez în mare parte maestrului.

— Cum se prezintă astăzi în lume şcoala noastră de matematică?

— Cu vechi tradiţii, la care se adaugă mereu valoroase contribuţii noi, şcoala de matematică românească este bine cunoscută pe glob. Mari savanţi din alte ţări ne citează adeseori, lucrările româneşti sînt traduse în limbi de largă circulaţie. Dezvoltarea contemporană a matematicii în ţara noastră continuă cu succes eforturile creatoare ale înaintaşilor...

În acest moment discuţia noastră a fost întreruptă de vizita unui grup de pionieri de la Casa pionierilor

şi şoimilor patriei din sectorul 1 al Capitalei veniţi în vizită la academicianul Octav Onicescu.

Fragmente din acest dialog veţi putea citi în numărul viitor al revistei. Iată cîteva dintre problemele atinse: ● «Matematica, o ştiinţă foarte veche şi foarte modernă ● Expresia matematică în diversitatea universului ● Să înveţi din manual, dar şi dincolo de el ● Este matematica o materie grea? ● Sport şi matematică ● Matematica, unul dintre posibilii educatori ai gîndirii».

B. CARAGIALE

fac! În curte se adună o turmă de biciclete. Mai vine şi tanti Adela care nu-i rudă cu noi, dar îi place să bea vin de soc. Vinul de soc seamănă exact cu Cico şi pişcă la limbă.

Cum stăteau roată pe scaune şi pe canapea, unchiul zise «ia chemaţi băiatul încoace că trebuie să-i dau ceva», iar eu m-am prezentat drept în mijlocul camerei, ca pe o scenă de teatru. Toţi se uitau la mine, iar dacă voiau să mă întrebe — ei, cum merge? eram bucuros că n-aveam nevoie să-mi cobor ochii.

Unchiului Victor îi cam plac momentele memorabile. Zîmbind misterios, în tăcerea din jur, se apucă să desfacă o hîrtie cafenie, dar cu mişcări încete, pentru a capta bine atenţia tuturor. După care din hîrtie îşi făcu apariţia bucata de metal, dar nu aşa cum i-o cerusem, ci gata lucrată, cu şănţuleţe, găuri şi aşa mai departe, şlefuită şi lustruită. Mi-o întinse, zicînd:

— E în ordine?

— Nu, unchiule, am zis eu, ducîndu-mi repede mîinile la spate în loc să le întind spre piesă. Nu-i în ordine.

Unchiul rămase cu mîinile întinse şi cu zîmbetul pe faţă, iar toţi ceilalţi, simţindu-se stînjeniţi pentru el, începură să se mire — ce s-a întîmplat, ce-i lucrul acela şi de ce nu-mi place, că să fiu respectuos cu unchiul etc. Dar, cum s-ar zice, nu eu îl pusesem în situaţia de a fi refuzat în prezenţa unei asistenţe numeroase. Puteam să vorbim între patru ochi. I-am amintit imediat că-l rugasem să-mi aducă o bucată de metal, nu piesa ***gata făcută****. Că-mi dau seama şi-mi pare rău că aseară, probabil, tocmai de aceea n-a trecut pe la noi, fiindcă a întîrziat la atelier făcînd piesa, dar că nu pot s-o primesc.*

— Mda... făcu el, clătinînd din cap şi aplecîndu-se să o pună la loc în servietă, ceea ce îmi atrase mustrarea din ochi a tuturor, iar mie mi se strînse un pic inima, aşa că adăugai mai incetişor:

— Doar ştii, ţi-am spus că nu fac singur dispozitivul. Ce-o să zică Dan Haralambie?

— Da' ce nevoie ai să-i spui lui Dan Haralambie că n-ai făcut-o tu? îi veni ideea tantii Adela, dar cuvintele îi trecură neauzite, de parcă n-ar fi vorbit nimeni. Or fi ele probleme morale mai complicate, dar asta era prea de tot simplă. Aşa că mătuşii Adela nu-i rămase decît să-şi ducă mîna la gură şi să rîdă singură de ce putuse să zică.

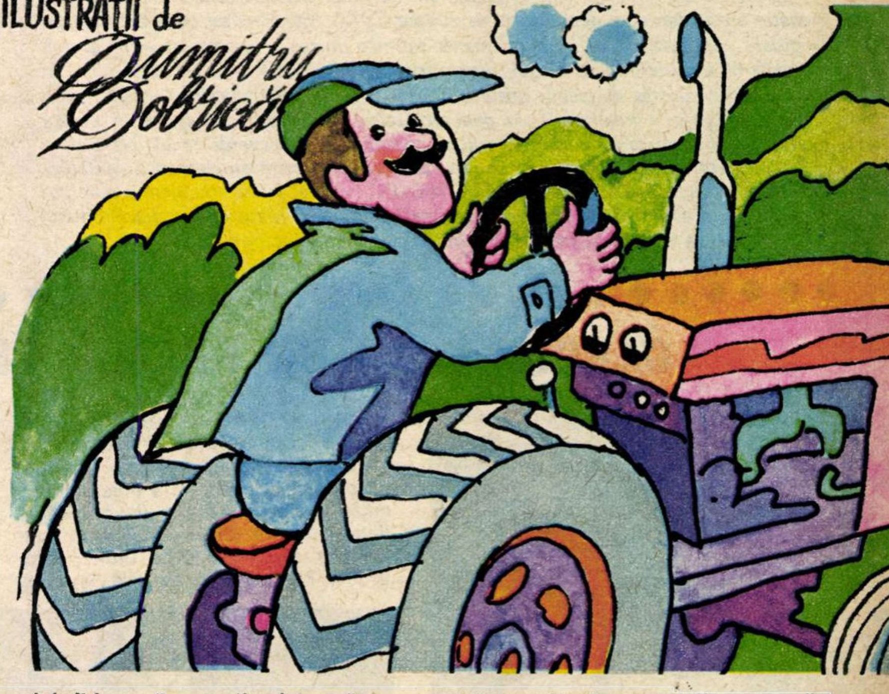

ILUSTRAŢII de Dumitru Cobrică

Tocmai îmi pregăteam o retragere mai neobservată, cînd unchiul Victor întinse din nou mîna spre mine, cu un pachet nedesfăcut de data asta, şi, rupîndu-i repede hîrtia, am dat de bucata de metal cerută.

— Ia te uită! se miră tata, bucuros, în timp ce unchiul şi cu mine ne uitam unul la altul rîzînd complice. El zise că nici prin cap nu-i trecuse să n-o aducă, deoarece era sigur sută la sută că pe cealaltă n-am să vreau s-o primesc. Tata îi spune că se pare că nu a fost sigur chiar sută la sută de vreme ce făcuse totuşi piesa, iar el răspunse că ba da, dar piesa o meşterise deoarece îi trebuia lui la bancul său de lucru, era ceva foarte ingenios.

— Sigur, numai dacă îmi dai voie, inovatorule! zise el.

— Ei, inovator... am spus, dînd să ies pe uşă, numai că în clipa aceea mă strigă din urmă mătuşa Viorica şi zise:

— Ei? Cum merge?

— Bine! am dat eu răspunsul. Şi eram bucuros că pot să răspund astfel.

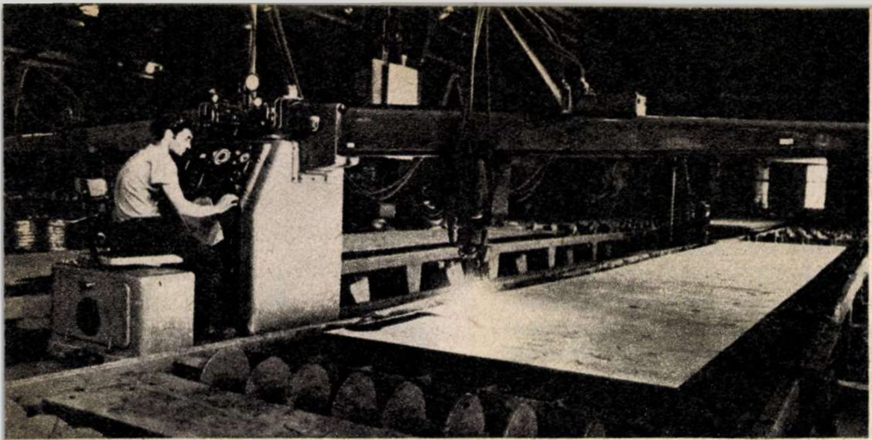

TEHNICA MODERNĂ LA LUCRU. Folosirea plasmei nu mai reprezintă o noutate pentru metalurgiştii Combinatului siderurgic Galaţi.

● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

LA NIVELUL PERFORMANȚELOR MONDIALE

În ultimele decenii sudura a devenit o veritabilă disciplină ştiinţifică. Este şi firesc dacă avem în vedere numeroasele avantaje pe care sudura le prezintă faţă de alte procedee de îmbinare: consum redus de material, etanşeitate de calitate superioară, greutatea mică a cordonului de sudură etc. Unul din avantaje a reţinut în mod deosebit în ultimul timp atenţia specialiştilor. Este vorba de faptul că, dintre procedeele de asamblare, sudura se pretează cel mai bine la automatizare. Aşa se face că sudura automată se află în atenţia unor cercetări complexe, atît în privinţa tehnologiilor de lucru cît şi a realizării de agregate automate. O frumoasă tradiţie în acest sens deţine Institutul de sudură şi încercări de materiale din Timişoara, ale cărui realizări sînt bine cunoscute în ţară şi peste hotare. Recent, aici s-a realizat un tractor universal pentru sudare şi încărcare sub flux. Noul agregat răspunde exigenţelor impuse de tehnica cea mai avansată în domeniul sudurii. El se caracterizează prin precizia ridicată a operaţiei şi viteza mare de deplasare a dispozitivului de sudare. «TU-1500», cum a fost denumit agregatul, nu numai că oferă posibilitatea de a se controla calitatea sudurii, dar permite şi dirijarea acesteia.

În acelaşi domeniu se înscrie şi una din cele mai reuşite realizări ale industriei noastre electrotehnice: generatorul de sudare CSAC-250. Realizat după o concepţie originală românească, avînd performanţe tehnice unice — atestate de altfel şi prin Medalia de aur obţinută la Tîrgul internaţional de la Plovdiv — CSAC-250 aduce în prim plan un succes deosebit: poate fi utilizat şi la sudarea aluminiului sub mediu de argon, operaţie irealizabilă cu generatoarele-convertizoare obişnuite în curent continuu. El produce un curent de sudare alternativ la o frecvenţă de 300 Hz, putînd fi folosit pentru orice operaţie de sudare. La această sumară enumerare a calităţilor de vîrf ce caracterizează convertizorul CSAC-250 mai trebuie să adăugăm o manipulare uşoară, productivitatea deosebit de ridicată, consumul redus de energie. Produsul este fabricat la Întreprinderea de maşini electrice din Bucureşti.

ÎN AVANGARDA agricultur

AGRICULTURA — O INDUSTRIE

Maşinile agricole lucrînd pe cîmpuri la arat, semănat şi recoltat nu mai reprezintă o noutate. La fel, spectacolul avionului utilitar pulverizînd insecticide deasupra lanurilor nu mai are nimic neobişnuit. Progresele irigaţiei scot recoltele, mereu în mai mare măsură, de sub influenţa capriciilor naturii. Date noi privind tehnica irigaţiilor, în materialul alăturat.

Ştiaţi că irigaţiile, atît de obişnuite astăzi, sînt vechi de circa 5 000 de ani? De-a lungul timpului s-a irigat mereu şi mai peste tot. Oamenii au trecut, treptat, de la amenajări modeste, restrînse, la sisteme mari şi

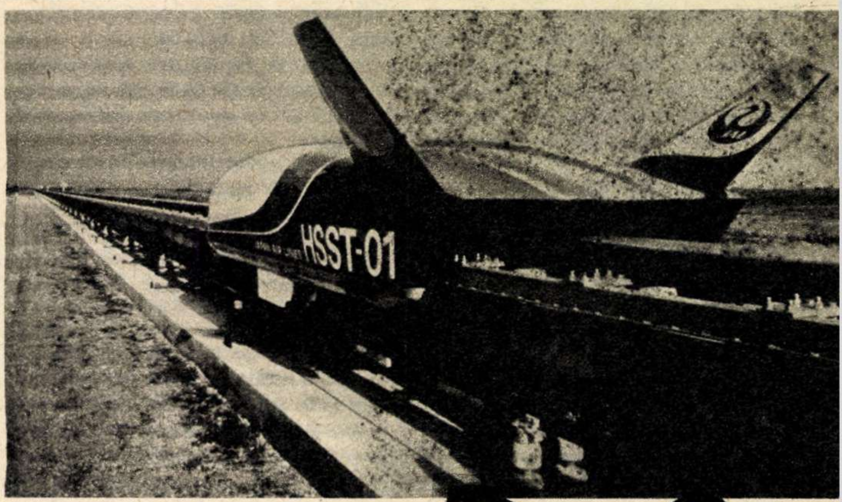

ZBOR LA SOL

Timpul este una dintre cele mai preţioase avuţii ale omului. Pentru economisirea lui îşi măresc necontenit viteza navele aeriene de călători. Cum tehnica modernă a zborului, foarte poluantă, a îndepărtat mult aeroporturile de marile oraşe, se caută mijloace rapide pentru legarea lor în timpul cel mai scurt. În imagine, prototipul transportorului japonez de mare viteză HSST-01, un tren cu sustentaţie magnetică pentru 400 de pasageri care va circula cu 300 km/h, acoperind distanţa dintre Tokio şi noul aeroport de la Narita, situat la 65 km de capitala niponă, în 14 minute.

● ●

CANDIDAȚI LA UN PREMIU AL CUTEZANȚEI

Cum se formează banchizele de gheaţă? Cum evoluează ele?

Pentru a răspunde acestor întrebări, un plonjor sovietic (1) a efectuat cercetări asupra insulelor de gheaţă aflate în derivă (2) şi dedesubtul banchizelor (3). În această ultimă fotografie, cercetătorul se află la circa 8 m sub nivelul mării. Se poate constata că lumina Soarelui, deşi difuză, pătrunde dincolo de această adîncime.

Rezultatele studiilor vor fi cunoscute la vremea potrivită. Cercetătorul însă, ca şi fotograful, merită de pe acum un premiu al cutezanţei.

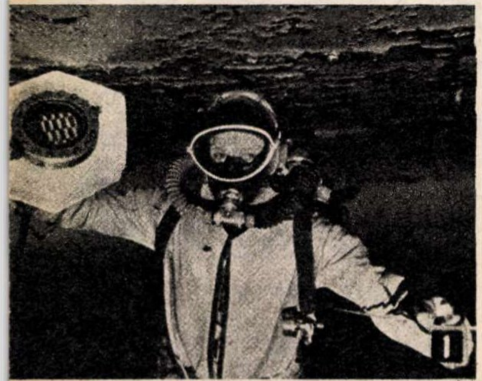

RALIUL IDEILOR

Pe scurt, despre alte propuneri privind folosirea ambalajelor de material plastic.

Cristina Cărbunaru din Buzău, str. Independenţei nr. 111 B, ne aminteşte că toamna se confecţionează **căsuţele pentru păsărele** şi propune cutezătorilor **să utilizeze materialele amintite.**

Dintre propunerile **Danei Popa** din Sibiu, Piaţa Crişan nr. 1, menţionăm foarte mari, astăzi dirijate de creiere electronice. Creierul omului însă nu a încetat căutările: se abat cursuri de apă; se consumă enorm de multă energie pentru aducerea apei de la zeci de kilometri; cît din apa adusă se utilizează de fapt?

Și astfel omul a imaginat așa-numita **irigare prin picurare.** Principala caracteristică a metodei este că distribuția apei pe cîmpul de irigat se face în cantități extrem de mici, cu picătura, și într-o perioadă îndelungată de timp, practic în mod continuu.

Alte avantaje față de sistemele actuale: se elimină total pierderile, întrucît apa, administrată cu picătura, este preluată, practic, total de plantă, nemaifiind vreme nici pentru evaporare, nici pentru infiltrație; distribuindu-se individual fiecărei plante, apa este dozată strict la necesitățile acesteia; sistemul permite aplicarea îngrășămintelor în condiții optime, odată cu apa de irigat; sporul de recoltă este cel puțin dublu față de sporurile obținute în sistemele obișnuite; sistemul contribuie la transportarea sărurilor nocive existente la suprafața solului sub zona stratului radicular; ritmul de creștere al plantelor este mai rapid și deci recoltele apar mai timpuriu decît în condițiile irigațiilor clasice.

Firește, metoda are deocamdată și dezavantaje: fiind vorba de un sistem cu administrarea apei la rădăcina fiecărei plante, el presupune instalarea unei foarte dense rețele de conducte și, de aici, un cost foarte ridicat; sistemul poate fi folosit numai la anume culturi, cele «cu plante rare» (ne referim, bineînțeles, la distanța dintre plante), cum ar fi via, livada, grădina.

Specialiștii pun în balanță avantajele și dezavantajele. Cei mai mulți consideră că balanța se înclină spre avantaje.

una pe cît de simplă, pe atît de practică: din **tăvițele de material plastic pot fi croite apărătoare pentru protejarea peretelui în jurul întrerupătoarelor electrice.** Îmbrăcînd o cutie de material plastic într-o bucată de țesătură colorată și cosînd de marginea superioară a cutiei îmbrăcate un volan strîns de un șiret, se poate obține un coșuleț foarte cochet și util, ne asigură Dana.

Mariana Tudorie din localitatea Gh. Doja, județul Ialomița, socotește că deșeurile de material plastic în amestec cu deșeurile de lemn, măcinate fin, ar putea folosi la **obținerea unor plăci aglomerate de rezistență sporită.** Din asemenea plăci, socotește corespondenta noastră, ar putea fi confecționate, între altele, băncile de școală.

Părerea voastră, dragi cititori?

Aplicați pe plicurile adresate rubricii **Raliul ideilor** ecusonul de mai jos.

RALIUL IDEILOR
Cutezătorii

ROMAN FOILETON

de **VASILE NICOROVICI**

Dimineața, de cîte ori cobor în stradă, ca să merg la școală, mă uit cu coada ochiului în partea stîngă, dacă nu apare cumva, dintr-al treilea bloc de noi, silueta subțirică a colegei mele, Pumnareta. Dacă n-o văd, încep să-mi șterg pantalonii, să-mi leg șireturile la pantofi, apoi mă piepten uitîndu-mă în geamul ușii, pînă cînd, în fine, își face apariția. Și toate astea fiindcă, de la o vreme, mi-e urît să merg singur la școală. De cîtva timp am încetat să-i mai zic Pumnareta, căci ei nu-i place porecla asta ce i-a rămas de cînd era mică.

De astă dată însă am avut noroc, fiindcă, de îndată ce am ieșit pe ușa blocului, am dat cu ochii de ea. Și, cum tocmai atunci soarele îi lumina fața, mi-am dat seama, pentru întîia oară, că părul ei este negru-roșcat, și nu castaniu, și că are niște ochi verzi care contrastează cu obrazul ei cam prea albicios.

— Bună, Laura!

— Bună, Relu! ne-am spus noi și am pornit pe drumul către școală.

— E frumos azi, a spus Laura, Laura Ciohodaru pe numele ei întreg, după cum o strigă și profesorii la catalog.

— Ce facem? Îl așteptăm pe Cezar? a spus iar Laura, încetinind pasul. Cezar Dorobanțu e un coleg de-al nostru de clasă, care stă tot pe strada Balanței. Alcătuim, de fapt, la un loc, un fel de trio, «trio Balanței», cum ni se spune la școală. Ni se spune, de asemenea, și «studioșii», fiindcă toți trei sîntem buni la carte. Însă Cezar, zis și «istoricul», e cel mai bun, premiantul clasei. Am ajuns în dreptul casei lui, o casă cu un etaj, retrasă în fundul curții, după un gard înalt făcut din fier forjat. Cînd eram cu Laura, prezența lui Cezar mă stingherea, deși toți trei eram foarte buni prieteni. Poate, fiindcă el cunoștea lucruri despre care eu nici nu auzisem. Tatăl său avea o cameră întreagă îmbrăcată cu cărți, iar Cezar își petrecea toată ziua citind. Am stat cîteva clipe în loc, apoi eu am spus Laurei: — Să mergem, ca să nu întîrziem la școală! De fapt eram mulțumit că Cezar nu apăruse, căci aveam de gînd să-i spun ceva numai ei. Iar pentru asta nu aveam decît patru sau cinci minute, căci de îndată ce am fi cotit, la stînga, pe strada Mărgeanului se putea să ne întîlnim cu Dinu și Trică, ori măcar cu unul dintre ei. Dinu era flegmatic și zgîrcit la vorbă, dar dacă am fi dat de Trică — nu mai aveam nici o speranță. Ăsta vorbea mereu, chiar și atunci cînd era singur și pînă și în somn.

De teama lui Trică, am încercat să scurtez ce aveam de spus, întrebînd-o pe Laura dintr-o dată:

— Spune Laura, tu ce părere ai despre mine?

Laura s-a mirat, cum cred că și eu m-aș fi mirat dacă ea mi-ar fi pus mie o asemenea întrebare. — Da' la ce ai nevoie tu de părerea mea?»

— ...Așa. Ca să știu ce să fac. Fiindcă, vezi, nu m-am gîndit încă la ce liceu să mă înscriu la vară. Tu ce crezi că ar trebui să mă fac?

— Tu?! Odată, Cezar, cînd vorbeam cu el despre tine, mi-a spus: Aurelian Ionescu ar fi bun de geolog.

— De unde pînă unde, geolog?! Devenisem, nu știu de ce, mînios.

— Cezar spunea că te vede foarte bine umblînd prin munți cu o raniță în spinare.

— Atunci de ce să nu mă fac responsabil de cabană ori să nu mă angajez la Salvamont? Am vorbit atît de apăsat, încît Laura și-a dat seama de supărarea mea.

— Stai, n-o lua așa... Geologul trebuie să aibă spirit de observație și totodată fantezie ca să-și închipuie cum arată relieful dedesubtul pămîntului. Răspunsul ei de astă dată mi-a plăcut, însă i-am replicat scurt: «Lasă-l pe Cezar, Laura! Eu vreau să știu ce crezi tu». «Eu? Ce să zic... Ție ți-ar trebui să te ocupi de ceva, știu eu, foarte încurcat, și tu să-ți bați capul cum să dezlegi încurcăturile». «Vrei să spui că ar trebui să descurc probleme de matematică». «Nu, nu... Eu mă gîndeam la ceva mai practic. Ceva de genul, să zicem, al reparării televizoarelor, unde e nevoie să cauți mult pînă dai de cauza defectului. Să știi că și mie îmi plac lucrurile complicate». «Foarte bine, Laura, am spus eu bucuros. Hai să ne ducem amîndoi la chimie. Că doar ai auzit pe profesorul nostru care a spus că nu există ceva mai complicat pe lume decît combinațiile chimice, al căror număr nu poate avea sfîrșit».

ROMAN FOILETON

Am vorbit astfel ca să-i fac plăcere Laurei, căci știam că pe ea o interesează, cum spunea adesea, «moleculele». Spre surprinderea mea, Laura a spus: «Chimia? Nu, Aurele. M-am răzgîndit!» «Lași moleculele?» «Moleculele, nu, ci le schimb pentru altele mai interesante. Ai auzit de celula biologică și de bio-chimie? Cezar spune că e știința viitorului». «Te-ai și hotărît»? «Încă nu, nu știu. Mi-ar place să ajung inginer de biologie, căci în viitor o să fie și o profesie ca asta, dar...»

Dar Laura n-a mai putut continua, căci am auzit din spate pe cineva bombănind, bodogănind și veselindu-se cu mare hărnicie.

— Scamatori ar trebui să vă faceți și să înghițiți bile! Ori să umblați pe sîrmă. Laura ținînd în mînă o umbrelă, iar tu, Aurele, cu o maimuță în cîrcă. Ha! Ha! Era, bineînțeles, Trică. De ceea ce mi-a fost frică, tot n-am scăpat. Prinși în discuție, uitasem că am ajuns pe Mărgeanului. «Ce-i cu voi, azi, se miră Trică. De la colț merg în urma voastră și bocănesc cît pot de tare, dar voi — ioc! Bateți cîmpii!» Trică, ținînd geanta cu ambele mîini, pe la spate, era vesel și atît de neastîmpărat încît nu puteai niciodată să-i prevezi mișcările, căci ba se oprea în loc, ba o zbughea dintr-o dată ca să tragă un șut fulgerător într-un capac de conservă.

— Cum se face că nu ești cu Dinu? îl întrebă Laura, concesivă întotdeauna, chiar și atunci cînd era supărată.

— Dinu a plecat devreme, ca să facă un ocol, în fugă, pînă pe la Plopilor, fiindcă trebuie să se antreneze. Cei de la club vor să-l încerce la un nou sport.

Și Trică o zbughi repede ca să tragă un șut într-un cocoloș mare de hîrtie. Dar, imediat, se chirci și scoase un geamăt. Căci cocoloșul se desfăcu, făcînd să se rostogolească din el un cogeamite pietroi cu colți ascuțiți. Trică începu să bombănească. Era convins că cineva pregătise dinainte cocoloșul acela, ca să-i joace o festă. Zi-i Trică și pace. Îmi venea să rîd, dar m-am abținut, fiindcă Trică, într-adevăr, se lovise foarte tare.

Cînd intrarăm în curtea școlii, el mai șchiopăta încă, în timp ce în urma noastră sărea, gîfîind ca o locomotivă, cu răsuflare ritmică, Dinu Dimitriu.

(VA URMA)

CONCURSUL REVISTEI Cutezătorii

O ȘCOALĂ A CREATIVITĂȚII PIONIEREȘTI

CU ACEASTĂ LUCRARE VOI CONCURA LA SECȚIA

A. ☐ ELECTRONICĂ, AUTOMATIZARE, CIBERNETICĂ	D. ☐ RADIO ȘI TELEVIZIUNE	G. ☐ MACHETE DE CONSTRUCȚII
B. ☐ ELECTROMECANICĂ, MECANICĂ, MECANIZAREA AGRICULTURII	E. ☐ JUCĂRII	H. ☐ „ATELIERUL FANTEZIEI“
C. ☐ APARATE ȘI INSTRUMENTE DIDACTICE	F. ☐ MODELISM	I. ☐ LUCRĂRI DIN DOMENIUL PROTECȚIEI MUNCII

DATA · · · · · · · ·

SEMNĂTURA PARTICIPANTULUI · · · ·

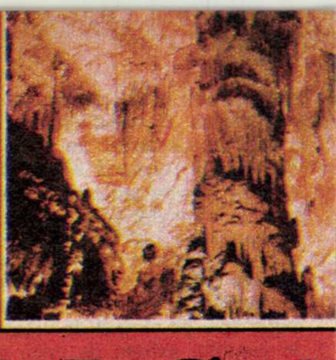

DOMICA

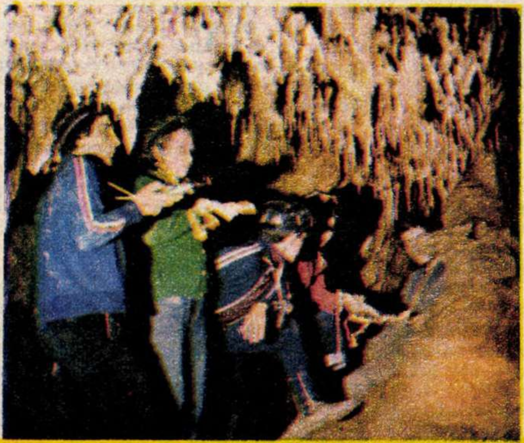

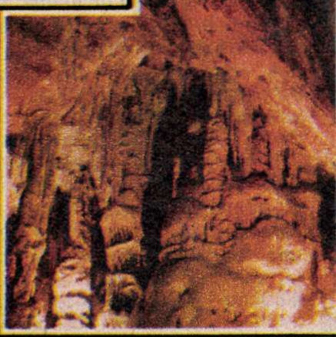

FERESTRE DESCHISE SPRE LUME

Cuceritorii «Busolei de aur» ediția 1977, într-o neuitată excursie-premiu în străinătate, oferită de revista noastră!

Pe cuceritorii marelui trofeu al Expedițiilor «Cutezătorii» — ediția 1977 — cei 25 de membri ai echipajelor reunite «Lanterna magică I și II» de la Școala generală din Halmeu, județul Satu Mare, nu mai e nevoie să vi-i prezentăm. Îi cunoașteți din ceea ce am scris despre ei, și din fotografiile pe care le-am publicat, dar mai ales din cele 12 capitole ale jurnalului de bord al expediției lor speologice din vara anului trecut, apărute în revista noastră. Iată-ne însă în plăcuta situație de a vorbi din nou despre ei.

Beneficiari ai tradiționalei excursii în străinătate oferite de revista noastră expediționarilor care cuceresc «Busola de aur», iată că, la un an după încheierea binecunoscutei lor expediții speologice în Munții Apuseni, membrii celor două echipaje au pornit din nou la drum. De data aceasta însă nu ca expediționari, ci ca excursioniști, pe un itinerar însumînd peste 3 000 de kilometri, străbătuți cu trenul și autobuzul, prin Ungaria și Cehoslovacia.

În cele 14 zile petrecute pe aceste meleaguri, actualii deținători ai «Busolei de aur» au avut prilejul, cum e

REVISTA «CUTEZĂTORII»

CONCURSUL REPUBLICAN DE CREAȚIE TEHNICO-ȘTIINȚIFICĂ AL PIONIERILOR ȘI ȘCOLARILOR

BREVET

EDIȚIA A XII-A, 1979

de înscriere și participare

SUBSEMNATUL ....
ABONAT LA REVISTA «CUTEZĂTORII»,
DOMICILIAT ÎN COMUNA (ORAȘUL, MUNICIPIUL) ....
STRADA .... NR.
JUDEȚUL .... ELEV LA ȘCOALA GENERALĂ (LICEUL) ....
CLASA .... DIN LOCALITATEA ....

VĂ ROG SĂ MĂ ÎNSCRIEȚI PRINTRE PARTICIPANȚII LA CONCURSUL REPUBLICAN DE CREAȚIE TEHNICO-ȘTIINȚIFICĂ AL PIONIERILOR ȘI ȘCOLARILOR, EDIȚIA 1979. MĂ ANGAJEZ SĂ PREZINT LA CONCURS LUCRAREA INTITULATĂ:

GONG

INAUGURAL ÎN CEA DE A XII-A EDIȚIE A CONCURSULUI DE CREAȚIE TEHNICO-ȘTIINȚIFICĂ AL PIONIERILOR ȘI ȘCOLARILOR

Marea întrecere a fanteziei tehnice, a spiritului inventiv îi cheamă din nou la start pe pionierii tehnicieni din toată țara. Noua ediție a concursului, a XII-a, își inaugurează, odată cu publicarea **Brevetului de inscriere și participare** alăturat, etapa de masă. În cadrul ei, pionierii și școlarii vor proiecta și vor executa, individual și în grupuri, în cercurile tehnice din și firesc, să admire o mulțime de locuri noi, să-și îmbogățească zestrea de cunoștințe în cele mai diverse domenii. Numai simpla enumerare a orașelor vizitate — Debrețin, Kosice, Praga, Banska, Brno, Bratislava, Budapesta — e suficientă pentru a confirma acest adevăr.

Membrii celor două echipaje, ca toți pionierii noștri, sînt profund preocupați de istorie, permanent dornici să cunoască aspecte noi din lupta de veacuri a poporului nostru pentru existența sa liberă și independentă. Excursia le-a oferit și acest prilej. Stabilit din vreme, itinerarul lor a cuprins numeroase locuri și localități unde, cu aproape trei decenii și jumătate în urmă, armata română a participat la grele bătălii împotriva armatelor fasciste, contribuind la eliberarea Ungariei și Cehoslovaciei. Vizitînd cimitirele și monumentele ridicate în memoria ostașilor români căzuți în aceste eroice lupte, depunînd flori și făcînd de gardă, discutînd cu localnicii, pionierii celor două echipaje au avut prilejul să trăiască, după cum mărturisesc în jurnalul de bord al excursiei, «clipe de profundă reculegere, de înălțătoare mîndrie, mîndria de a fi urmașii eroilor neamului nostru».

N-ați uitat, desigur, că e vorba de echipaje care au cucerit «Busola de aur» efectuînd cercetări speologice. Este de înțeles că o parte din excursia-premiu au ținut s-o folosească vizitînd și cercetînd de-a lungul celor peste 3 000 de kilometri peșteri renumite: Domica (de 21 kilometri, care trece din Cehoslovacia în Ungaria), Gombasețka (cu stalactite-macaroane, lungi și foarte subțiri, o raritate între «templele» subpămîntene cunoscute pînă acum), Silița (o peșteră cu ghețar, asemănătoare oarecum cu Scărișoara noastră), Mațoha (în interiorul căreia s-au deplasat și cu bărci cu motor) și altele.

O expediție speologică de excepție în Munții Apuseni în vara anului trecut, o excursie cu semnificații deosebite în vara acestui an — două evenimente pregnante în viața și activitatea celor 25 de expediționari din Halmeu, care vor rămîne de neuitat pentru ei.

OGLINDĂ ÎN SPAȚIU

A început fabricarea uneia dintre cele două oglinzi ale telescopului spațial, a cărui înscriere pe o orbită circumterestră este prevăzută pentru 1983. Aceste oglinzi de 2,30 m diametru vor permite observarea obiectelor cerești aflate la distanțe de 14 miliarde ani-lumină. La ora actuală distanța maximă de observare nu depășește două miliarde ani-lumină, cu oglinzi mult mai mari — de 3 pînă la 6 m diametru. Diferența de 12 miliarde ani-lumină se va datora poziției privilegiate a telescopului, care va fi plasat în afara atmosferei, la circa 500 km de Terra.

Realizarea tehnică ridică multe probleme. Situarea pe orbită impune anumite constrîngeri, limitînd greutatea aparaturii. Singura modalitate de reducere a ei ar fi fabricarea unei oglinzi goale în interior, obținută prin asamblarea mai multor piese de sticlă. În afară de aceasta, trebuie să se realizeze o oglindă de o calitate optică net superioară. Aceasta interzice utilizarea unei sticle în care schimbările de temperatură ar duce la dilatări și deformări.

CÎT DE MULT NE PUTEM APROPIA DE ANIMALE

Există un sistem bine definit de reglare a spațiului dintre animale. Este vorba despre o distanță individuală între membrii aceleeași specii și o distanță de fugă; aceasta este distanța minimă pînă la care un animal suportă apropierea altuia, ce aparține unei specii diferite, fără a o lua la fugă.

Un biolog elvețian a măsurat la diverse specii distanța de fugă la apropierea omului. Această distanță depinde în mare măsură de mărimea animalului. Astfel, șopîrla acceptă apropierea omului pînă la distanța de 1,80 m înainte de a fugi. În schimb crocodilul fuge din momentul în care omul se apropie la mai puțin de 46 m. Pentru animalele vînate, distanța de fugă crește în cursul sezonului de vînătoare. Ea este mai scăzută în rezervațiile în care vînatul este interzis.

INVITAȚIE LA ȚĂNDĂRICĂ

Țăndărică, personajul blînd și vesel, pus mereu pe năzdrăvănii, dar și pe multe fapte bune, și-a împrumutat de ani și ani numele cunoscutului teatru de păpuși din Capitală. Întrebîndu-l pe Țăndărică de ce a făcut această alegere, ne-a răspuns:

— Fiindcă teatrul de păpuși este o lume mirifică, în care fantezia împrăștie pulbere de stea albastră și toate visele copilăriei prind forme.

— Țăndărică, poftește-ne și pe noi, cei de la «Cutezătorii», să vedem această «uzină» de fantezie.

— O idee foarte bună.

Și am pătruns în lumea Teatrului Țăndărică. Voi, dragi cititori, urmați-ne, ca să vă alegeți povestea pe care ați dori s-o vedeți pe scenă. Iată, de pildă, păpușile și marionetele din spectacolul «Unde zbori, Sperie-Ciori?» Personajele sînt prinse într-o acțiune palpitantă, din care vom trage concluzia că pentru a fi om adevărat trebuie să fi drept, curajos, să iubești adevărul.

Sau alegeți, din bogatul repertoriu al teatrului, frumoasa legendă «Frații Criș», care învie un străvechi mit din Apusenii noștri. De asemenea, pe scena teatrului care poartă numele lui Țăndărică prind viață încîntătoarele povești ale lui Creangă «Fata moșului și fata babei», «Punguța cu doi bani». Tot aici îl putem întîlni pe «Elefănțelul curios». O să ne distrăm cu el, dar o să și înțelegem că, dacă oamenii n-ar fi fost curioși, n-ar fi descoperit nici pămînturi noi, nici stele noi. Am mai avea de văzut «Tigrul purpuriu căruia îi plăceau clătitele», «Anotimpurile mînzului», «Pisica, de una singură» ș.a.

Bogăția de idei, strălucirea imaginii artistice, atmosfera acestor spectacole se datoresc echipei de actori, regizori, pictori, creatori de păpuși și marionete, ca și autorilor care scriu pentru acest teatru. Cu toții, deschid în fața spectatorilor o lume fascinantă și plină de tîlc.

În timp ce notam toate acestea, s-a apropiat de mine Țăndărică și mi-a șoptit că teatrul bucureștean de păpuși a primit în vara aceasta, în Olanda, Marele premiu internațional «Erasmus».

— Dragă Țăndărică, te aplaudăm din inimă și îți promitem că tot mai mulți cutezători vor veni să vadă noua ta premieră «Omulețul de puf». Avem și o rugăminte: te-am ruga să pui în scenă o nouă piesă pentru pionieri.

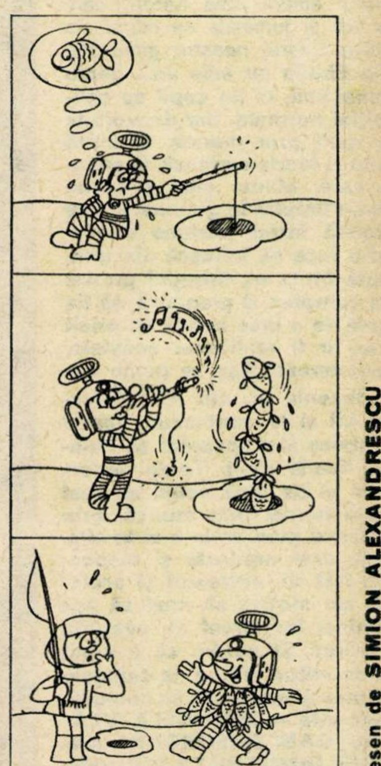

Desen de SIMION ALEXANDRESCU

școli și întreprinderi productive, în atelierele de la Casele pionierilor și șoimilor patriei lucrări tehnice funcționale, utile, bazate pe idei originale, proprii, cu aplicație în toate domeniile vieții. (Lista secțiilor concursului apare pe spatele brevetului).

Înscrierea se va face după stabilirea de către autori a lucrării pe care vor s-o realizeze. Pentru aceasta, **brevetul va fi completat** și **înaintat, ierarhic, consiliului Organizației Pionierilor din școală, consiliilor comunale, orășenești, de sector, municipale**, colectîndu-se în final la **consiliile județene** (Consiliul municipal București) ale Organizației Pionierilor. Acestea le vor înregistra și autentifica, înapoindu-le pionierilor tehnicieni la predarea lucrării încheiate.

Regulamentul concursului poate fi consultat la toate consiliile județene, municipale, orășenești, de sector și comunale ale Organizației Pionierilor.

FILATELIE

La 20 iunie 1978 a fost pusă în circulație o emisiune de mărci poștale românești intitulată «Sculptură în lemn», formată din șase valori. Fiecare marcă reprezintă cîte un obiect de uz casnic tradițional, ca: fus și furcă de tors, presă de caș, linguri, butoiaș, căuce, ciutură de fîntînă, lucrate în lemn de meșteri din Oltenia, Moldova, Muntenia și Transilvania.

Crestăturile în lemn au împodobit dintotdeauna casele de pe acest teritoriu. Diodor aduce mărturie încă din vremea lui Dromichetes că paturile, mesele, scaunele, paharele ce au servit geților la banchetul dat de regele lor dușmanului biruit (Lysimach, anul 291 î.e.n.) erau lucrate în lemn. Mai tîrziu, arta meșterilor populari de a lucra lemnul duce renumele lor pînă departe. Paul de Alep, călător prin secolul al XVII-lea în Țara Românească, menționează că în palatul marelui postelnic Constantin se aflau lemnărie de o rară frumusețe, sculpturi și ferestre încîntătoare. În fine, este nimerit să cităm aici cuvîntul unui bătrîn din Hobița, îndrăgostit de lucrătura în lemn: «Fiecare lemn are tainele lui, pe care nu le dezvăluie decît celui care îl îndrăgește cu adevărat».

I. PENESCU

* * *

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	B	A	N	C	I	■	C	O	K	P
2	A	L	E	I	■	P	A	R	C	A
3	R	E	C	R	E	A	R	E	■	V
4	C	R	E	A	S	T	A	■	E	A
5	A	G	S	■	T	U	R	I	S	T
6	■	A	A	C	■	R	E	S	O	■
7	S	T	R	A	D	A	■	A	P	A
8	A	U	■	L	E	■	D	C	■	L
9	T	R	E	C	E	R	E	■	U	P
10	E	A	■	A	R	G	H	E	Z	I

ÎN AER LIBER

ORIZONTAL: 1. Popas pe aleile parcului Se călește prin exerciții fizice, excursii și drumeții. 2. Șerpuiesc prin parcuri. A gara mașina la un camping! 3. Timpul petrecut la plimbare. 4. Piatră de încercare pentru alpiniști Dînsa. 5. Artilerie grea scurtă (abr. milit.) Așteptați la cabane (sing.). 6. Abreviere latină. Localitate în Suedia. 7. Drum. Cale de drumeție navală. 8. Pe autostradă. În cale Dinu Cristea. 9. Loc de intersecție la același nivel între o cale ferată și o șosea. Din cupă! 10. La șosea. Autorul poeziei «Pe drum».

VERTICAL: 1. Ambarcațiune pentru o plimbare de agrement. Popas rustic (pl.) 2. Plimbare de colo-colo. 3. Mișcarea în aer liber ca trebuință vitală (masc.). 4. Zvîrlugă A păși. 5. Răsărit. Căprioară în Anglia! 6. Acoperămînt. Radu Gheorghe. 7. Drum de munte. Exclamație. 8. Unitate de timp (pl.). Poet ardelean, autorul poeziei «Copii de moți pe străzile din Cluj». 9. Rece! Fabulist grec, autorul fabulei «Călătorii și ursul». Folosință. 10. Un drum pietruit. Munți vestiți pentru turism și alpinism.

DICȚIONAR: AGS, AAC, RESO, DEER.

VENERA POPESCU

Cutezătorii

index 41033

Redactor șef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor șef adjunct:
OVIDIU ZOTTA
Secretar responsabil
de redacție:
IOAN DONCA

Prezentarea artistică:
POMPILIU DUMITRESCU
Prezentarea tehnică:
NIC. NICOLAESCU

Redacția: Piața Scînteii nr. 1. București 33. Telefon: 17 60 10; ADMINISTRAȚIA: Editura «Scînteia» TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137 telex: 11226, București.

12 pagini, 1 LEU

GALERIA CUTEZĂTORILOR

EMILIA EBERLE

Celebrul eșalon a început de aproape două decenii și s-a consacrat glorios cu Nadia Comăneci, Teodora Ungureanu și toate celelalte fete de-acum celebre din generația lor și se străduiește, cu exemplară putere de muncă, să-și mențină și să-și consolideze locul de vîrf în piramida valorică a gimnasticii mondiale.

Am spus «generația lor» pentru că, deși n-o despart decît vreo doi ani de colegele ei mai mari, Emilia Eberle este reprezentanta altei generații. A noii generații, a «noului val» în gimnastica noastră și în cea mondială, după cum le place specialiștilor să spună.

Emilia este un copil încă. Și e bine că-i așa. E bine că a reușit să se afirme plenar încă de la această vîrstă. Ceea ce ne îndreptățește nu numai speranța, ci chiar certitudinea că are încă timp și posibilități suficiente să urce și celelalte trepte care i-au mai rămas de urcat pînă în vîrful piramidei gimnasticii mondiale.

Nu-i o afirmație hazardată. Iată, ne-o susține cu argumente convingătoare antrenorul emerit Bela Karoly, care de doi ani și jumătate se ocupă de pregătirea tinerei noastre gimnaste: **«Emilia Eberle nu este un... geniu al gimnasticii, ci un copil cu calități inițial normale, dar dezvoltate foarte mult prin muncă. O fetiță cuminte și foarte serioasă. O seriozitate care, atunci cînd e cazul, cum s-a-ntîmplat în gimnastică, se transformă într-o pasiune deosebită și-o face să trăiască din plin, cu toată ființa ei, întregul proces atît de complex al pregătirii, să fie cîștigată de o idee nobilă și, oricît de grea ar fi realizarea acesteia, să persevereze. Așa se poate explica dîrzenia ei, atît în antrenamente cît și la concursuri, faptul că a înțeles și-a acceptat să muncească foarte mult. Toate performanțele ei de pînă acum au fost realizate numai prin muncă, prin eforturi mai mari de la o zi la alta. În plus, este modestă și respectuoasă față de antrenori și profesori și am motive să cred că așa va rămîne, indiferent de evoluția ei în viitor. Și pentru că a venit vorba de viitor: alături de colegele ei mai mari și împreună cu colegele de generație — MARINELA VLĂDĂRĂU, GABI GHEORGHIU, ANCA CHIȘ, DUMITRUȚA TURNER, MELITA RUNE și altele, Emilia Eberle are toate șansele să reediteze marile performanțe din ultimii ani ale gimnasticii noastre feminine. Atît în marile competiții de pînă în 1980, cît și la Jocurile Olimpice de la Moscova. Ea este una — în momentul de față cea mai mare — dintre speranțele noastre pentru acest mare eveniment sportiv.»**

Am văzut-o și am admirat-o pe Emilia Eberle evoluînd în concursuri oficiale. Evoluțiile ei la toate aparatele, dar îndeosebi la bîrnă și la paralele ne-au impresionat și ne-au încîntat deopotrivă. Am văzut-o însă și la antrenamente, în noua sală de gimnastică din Deva. Și-am fost și mai impresionați, și mai încîntați. Tot ceea ce spunea antrenorul emerit Bela Karoly se confirma sub ochii noștri. La paisprezece ani și jumătate Emilia Eberle a învățat, știe și poate să muncească în așa fel încît — îl «copiem» și noi pe antrenorul ei — avem toate motivele să credem în ea, în faptul că ceea ce a realizat pînă acum e doar un început, că performanțele ei de viitor vor fi și mai mari.

C. DIACONU

DIN PALMARESUL EMILIEI EBERLE

1977:

— la Atena (Balcaniada de gimnastică) — două medalii de aur și, respectiv, două titluri de campioană balcanică de senioare, la paralele și la sărituri.

1978:

— la Havana (Concursul «Prietenia») — o medalie de aur la bîrnă;

— la Milano (Campionatul eruropean de junioare) — trei medalii de aur, una de argint și titlul de campioană absolută de junioare a Europei;

— la București (Campionatele naționale de gimnastică și ale «Daciadei») — triplă campioană republicană și a «Daciadei» la sărituri, la paralele și la bîrnă.

43
ANUL XII (NR. 578)
JOI, 26 OCTOMBRIE 1978,

Pionieri în amfiteatrele recoltei (pag. 2)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ
EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR
DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

despre matematică. (pag. 6)

PIONIERI ÎN AMFITEATRELE RECOLTEI!

Un flux bogat de fapte pionierești, reflectînd ajutorul neprecupețit pe care-l dați alături de părinți la strîngerea recoltei, continuă să concretizeze hărnicia voastră.

● Pionierii din comuna **Pălatca,** județul Cluj, au participat la acțiunea de recoltare a 110 000 kg sfeclă de zahăr.

● Colegii lor din **Șiclău,** județul Arad, au ajutat la recoltarea porumbului siloz și floarea-soarelui. În același județ, pionierii din localitatea **Grăniceri** au recoltat 6 625 kg ceapă, 3 200 kg fasole verde, evidențiindu-se pionierii Florica Neamț, Hilda Schrifteri, Viorel Pătroi, Mirela Frățilă și mulți alții.

● «Alături de oamenii muncii, acolo unde este nevoie de noi», și-au intitulat acțiunile de muncă patriotică, în campania agricolă de toamnă, pionierii constănțeni din localitățile **Băneasa, Ostrov, Oltina, Lipnița, Ion Corvin, Cernavodă, Poarta Albă, Valu lui Traian, Castelu, Pecineaga** ș.a. Rezultatele dovedesc că pionierii își materializează cu consecvență hotărîrea luată de a fi foarte harnici, foarte activi.

● Bogăția de fructe de pădure, printre care multe măceșe, și-a atras interesul și hărnicia culegătorilor, pionieri din comunele oșenești **Orașul Nou, Călinești, Gherța Mică, Tîrșolț** ș.a.

● «Pionieri în amfiteatrele hărniciei» este acțiunea în cadrul căreia peste 2 500 de pionieri din localitățile **Turceni, Telești, Bengești, Bîlta, Borăscu, Mătăsari,** județul Gorj, au participat la recoltarea porumbului pe o suprafață de 350 ha.

● Pionieri din orașul **Rupea,** județul Brașov, au recoltat recent, în decurs de o săptămînă, cartofi de pe o suprafață de 30 ha.

● Noi date bogate despre roadele hărniciei lor ne sînt semnalate și de purtătorii cravatei roșii cu tricolor din județul Prahova: pionierii din comuna **Gherghița** au recoltat porumb de pe o suprafață de 4 hectare. 700 kg de prune și 500 kg de roșii au recoltat pionierii din localitatea **Iordăcheanu.** 300 kg de prune, 488 kg măceșe, 45 kg plante medicinale sînt roadele hărniciei pionierilor din localitatea **Adunați.** Rezultate asemănătoare în munca lor au obținut și pionierii din localitățile **Brebu, Valea Cucului, Ricești-Rahtivani** și **Tîrgșorul Nou.**

● Pionierii din localitățile **Baraolt, Brăduț, Doboșeni, Filia,** județul Covasna, au valorificat recent 800 kg de măceșe la centrele de achiziționare.

● Din agenda pionierească buzoiană, vă prezentăm noi date: organizați în brigăzi și echipe, 2 000 de pionieri din localitățile **Zărnești, Vernești, Pietroasele, Grebănu, Podgoria** și **Vîlcele** au recoltat în decurs de o săptămînă 210 tone struguri pentru vinificație. 35 tone de porumb au recoltat zilnic cei 850 de pionieri de la Școlile generale **Cochirleanca** și **Movila Banului;** 80 tone roșii, 28 tone ardei, 8 tone vinete, 30 tone varză au fost recoltate, în două zile, de pionierii din localitățile **Costești, Săgeata** și **Mărăcineni.**

În încheiere-o știre despre o împlinire sărbătorească pentru pionierii din comunele **Stîlpu** și **Pardoși: ei și-au realizat în întregime, pe acest an, angajamentul de muncă patriotică!**

În județul Iași

HĂRNICIA PIONIERILOR RĂSPUNDE PREZENT!

În aceste zile de toamnă, cînd se hotărăște — cantitativ și calitativ — soarta recoltei, pionierii ieșeni înscriu, în agenda lor de lucru, noi fapte de hărnicie alături de părinți. Vă prezentăm cîteva dintre rezultatele frumoase obținute de ei: ● *100 de pionieri din clasele VII—VIII de la* **Școala generală nr. 1, Sirețel** *au participat, timp de o săptămînă, la culesul strugurilor, în cadrul Fermei nr. 4 a I.A.S. Cotnari. Rezultatul eforturilor lor susținute este dovedit de cele 120 tone de struguri culeși și încărcați în mijloacele de transport.* ● *La* **Bălțați** *și* **Balș,** *aproape 500 de pionieri de la școlile generale din localitățile respective au strîns capitulele rămase de la recoltarea florii-soarelui, creînd astfel front de lucru tractoarelor, pregătite să înceapă aratul și semănatul de toamnă pe o suprafață de circa 70 hectare teren arabil.* ● *35 hectare — aceasta este suprafața de pe care a fost depănușată recolta de porumb de către pionierii* **Școlii generale Lunca Cetățuii, comuna Ciurea.** ● *La* **Școala generală Deleni,** *pionierii i-au ajutat la recoltarea sfeclei furajere pe lucrătorii fermei agricole de stat din localitate.* ● *În cadrul* **I.A.S. Strunga,** *zilnic pot fi întîlniți numeroși pionieri și școlari la diferite lucrări agricole de sezon. Astfel, în livadă, în fiecare zi, circa 200 pionieri de la Școlile generale* **Strunga, Brătulești, Hîndrești, Oțeleni** *au cules aproape 150 tone de fructe, munca lor fiind foarte apreciată de către inginerul Vasile Diaconiuc, de la ferma pomicolă. O activitate la fel de rodnică au desfășurat aici și pionierii din* **Tîrgu-Frumos,** *care au recoltat peste 60 tone de prune, remarcîndu-se, în mod deosebit, detașamentele claselor a VI-a B și C, a VIII-a B și a V-a C de la liceul din Tîrgu-Frumos.*

Grupaj de știri transmis
de pionierii **Anton Bordei**
și **Ioan Bălașa,** *Casa pionierilor*
și șoimilor patriei, Iași

Mariana Rîmbu, de la Școala generală Larga Jijiei, comuna Movileni, ne trimite o fotografie care ilustrează hărnicia pionierilor la recoltarea porumbului.

DE LA COMUNIŞTI ÎNVĂŢĂM CUTEZANŢA

OAMENII CÎMPIEI

Felurite sînt chipurile în care oamenii se cunosc unii pe alţii. Eu l-am cunoscut pe Petre Ghelase în apropierea lui C.E.37. (Pentru cei care nu ştiu, C.E.37 este numele unui canal de irigaţii la C.A.P. Romanu, judeţul Brăila). Petre Ghelase, preşedintele, era supărat peste poate. Canalul cu pricina nu fusese adîncit cît trebuie şi, din această pricină, nici nu-şi îndeplinea întocmai rosturile lui.

—Şi-acum? întreb.

—Acum, dacă am adus Dunărea pînă aici, n-o s-o împotmolim noi la Romanu. Le vom cere celor care n-au împlinit treaba ca lumea să o ducă la capăt cum scrie la carte.

Constructorul susţinea: «Am măsurat cu aparate care nu mint, nu cu ochiul. Şi apoi, sîntem de meserie, am săpat atîtea canale, sisteme»...

Comunistul Petre Ghelase ne înfăţişează şi el «sistemul» său: «cînd ai dreptate, cu nici un chip să nu faci pasul înapoi». Nu l-a făcut. A chemat la faţa locului pînă şi pe proiectantul şef de la Bucureşti. Au măsurat împreună şi cu aparatele, şi cu ochiul. Şi... cu un nou efort, canalul cu pricina şi-a dobîndit menirea.

—Eu zic altfel, spune preşedintele: cînd reuşeşti să ridici adevărul la lumina zilei, parcă întinereşti, nu?

Într-o parte, lanurile în care porumbul a crescut pădure şi în acest an. În cealaltă parte, tractoriştii şi cooperatorii nu-şi văd capul de treburi: transportă rodul pămîntului, pun sub brazdă, să germineze viitoarele talazuri de grîu de Bărăgan. Şi peste întreaga întindere, fără zare, unde cîndva, Odobescu văzuse dropii; peste întreaga fire de muncă şi toamnă cu cer înalt şi remorci pline; peste păienjenişul de canale care duc apa Dunării la legume ori la lucernă, la porumburi ori sectorul zootehnic, veghează un om, cu părul alb, cu chipul tăbăcit de anotimpuri. Cu palmele muncite, cu ochii bîntuiţi de griji. Cu privirea trează. Cutreierînd întinderile, îndemnînd şi punînd umărul, dojenind şi învăţînd, trăind bucurii şi impasuri, legîndu-se, mereu şi mereu, cu mii de fire de oamenii cîmpiei din această parte de ţară. Ca un «general al recoltelor», deprins cu legile de fertilitate ale pămîntului, cu greul muncii de ostaş de rînd în armata făuritorilor de recolte record, cu marşurile lungi, de muncă şi grijă, prin toate anotimpurile anului, pentru ca lanurile de porumb ori de grîu, de orz ori floarea-soarelui să fie tot mai grele de aurul roadelor.

Cu asemenea oameni —comunişti prin vocaţie şi structură, «sarea pămîntului» de pretutindeni, — oriunde se va săpa un C.E.37 va fi totdeauna mai adînc, în stare să înnobileze cu şuvoaiele sale puterea şi munca şi năzuinţa spre mai bine, mai mult, a omului epocii noastre socialiste.

ILIE TĂNĂSACHE

ŞOIMII PATRIEI

Catarge vii îşi leagănă cîmpia,
Ne scriem zborul cu condei de soare.
Cînd spunem «şoimi», noi spunem «România»,
Vatră pulsînd de tinere izvoare.

Legaţi prin Dunăre şi prin Carpaţi,
Măsura noastră este hărnicia.
Sîntem copii, vom deveni maturi.
Spre viitor de aur purta-vom România!

MIRELA IOLANDA HEMEŞ
Şcoala generală nr. 23, Brăila

FIRELE DE IARBĂ

Firele de iarbă ţin pe umeri cerul
Şi în nopţi cu rouă, luna oglindesc,
Firele de iarbă duc lumina-n palmă
Şi-n zvîcniri, spre stele, timpul retrăiesc!
Firele de iarbă murmură-n tăcere,
Cînd adie vîntul, vîntul călător!...
Firele de iarbă au parfum de miere
Cînd călcăm prin ierburi, paşii nu ne dor.

GABRIELA COPILU
clasa a VIII-a, Bucureşti

Spre şcoală. Foto: **LUCIAN HUIBAN**

Cutezătorii
EDIȚIE SPECIALĂ

BRĂILA

Brăila — port străvechi al Dunării albastre, Brăila — oraș al industriei socialiste moderne, al învățăturii, muncii și creației. Ca toate județele țării, județul Brăila se distinge nu numai prin frumusețea și rodnicia pămîntului, ci și prin oamenii ei destoinici, prin comuniști, viu și apropiat exemplu de urmat pentru toți pionierii. Constructori de nave și de utilaje vestite în țară și peste hotare, oameni ai ogoarelor, intelectuali, artiști, înaripați de dragostea nețărmurită față de patrie și partid, sînt preocupați nu numai de a propulsa producția spre cele mai înalte cote ale calității, ci și de a-și pregăti schimbul de mîine, învățîndu-i pe pionieri și școlari să deprindă încă de la această vîrstă fiorul nobil al muncii și învățăturii, al însușirii meseriilor și calificărilor înalte ce caracterizează pe constructorul de azi al socialismului din România. Prezenți cu toată ființa și puterea lor de dăruire în școală, în ateliere și laboratoare, pionierii județului Brăila pot fi considerați adevărați temerari-navigatori pe marele fluviu al muncii, al devenirii noastre comuniste. La închiderea ediției de față, pionierii din județul Brăila se prezintă cu toate pînzele sus la învățătură și muncă. În aceste zile de toamnă, cînd se dă marea bătălie a strîngerii recoltelor, pionierii și școlarii se află, ca întotdeauna, pe ogoare alături de părinții și frații lor.

ION CRÎNGULEANU

● Premiat în cadrul primei ediții a Festivalului Național «Cîntarea României» — corul Școlii generale nr. 7 din Brăila se pregătește intens pentru actuala ediție.

TELEX

● Valurile Dunării au împrumutat din culorile toamnei nuanțe aurii, roșietice, albăstrii. Acum, la ceasurile rodniciei, pionierii brăileni sînt prezenți pe cîmp, la strînsul bogatelor recolte. Rezultate deosebite în acest domeniu obțin harnicii elevi ai școlilor generale din Gropeni, Măxineni, Jirlău.

● In acest sezon, pionierii din Însurăței au recoltat 75 tone de struguri. Și dacă mai adăugăm la acest munte de aur dulce și cele 30 tone fructe, 35 tone cartofi... și dacă mai adăugăm și cele 4 000 ore de muncă patriotică efectuate la construcția blocurilor pentru locatari, avem imaginea unei toamne bogate, din locuri în care pionierii muncesc, învață și trăiesc în chip comunist, deopotrivă cu părinții lor.

Paralel, aici, pe plaiuri dunărene, se desfășoară o intensă activitate și în pregătirea celei de-a II-a ediții a Festivalului Național «Cîntarea României». Numai în perioada 25 noiembrie—1 decembrie 1978, cele 31 unități pionierești din municipiul Brăila vor prezenta cîte un spectacol sub genericul «Uniți, desăvîrșim Columna», dedicat aniversării a 60 de ani de la actul istoric de la 1 decembrie 1918.

În rînd cu toate acestea, strălucesc frumoasele rezultate la învățătură, rod al sîrguinței pionierilor — pretutindeni bucuria notelor de 10 și de 9.

Inițiativă, sîrguință, muncă, talent — și iar muncă și hărnicie, căci din cele patru zări cardinale ale județului Brăila răsare frumos fruntea pîinii, a științei și învățăturii.

1

5

2

6

3

4

1. La culesul strugurilor — o secvență, din zecile de secvențe fotografice cu un subiect generos: hărnicia mereu activă a pionierilor de la Școala generală din Rîmnicelu.

2. Pionierii din comuna Siliștea au lucrat cu spor la ferma legumicolă a I.A.S.-ului din localitate, dînd ajutor la strîngerea recoltei.

3. Parcul din Brăila își menține frumusețea și datorită grijii gospodărești neîntrerupte a pionierilor de la Școala generală nr. 2 din localitate.

4. Pionierul Iulian Munteanu — un autentic talent în interpretarea rolurilor comice din cadrul brigăzii Școlii generale nr. 30 din Brăila.

5. Fotografia de față se intitulează «Sudorii de mîine» și ni-i prezintă pe doi dintre elevii Școlii generale nr. 4 din Brăila lucrînd în atelierul de lăcătușărie.

6. Formația de dansuri populare a Școlii generale nr. 14, Brăila, binecunoscută și apreciată pentru spectacolele susținute pe scena unor cluburi din întreprinderi, în școli sau în turneele organizate în localitățile județului.

Mirela Hemeș, din clasa a VIII-a, de la Școala generală nr. 23, Brăila, este cunoscută pentru sensibilitatea versurilor pe care le scrie. Deținătoare a unor premii la concursurile literare «Tinere condeie», ea își mărturisește trăirile și gîndurile în frumoase poezii pe care le închină muncii, patriei, poeme dedicate comuniștilor brăileni — versuri cu care ea, alături de cei mai tineri condeieri ai județului Brăila, participă la cea de-a II-a ediție a Festivalului Național «Cîntarea României».

Evocare

Elena Filipovici

Elena Filipovici s-a născut acum trei sferturi de veac, la 1 noiembrie 1903, într-o familie de muncitori din Bucureşti. La vîrsta de 15 ani, copil încă, ea se angajează muncitoare într-o fabrică din Capitală, unde din primele zile se încadrează în activitatea tineretului socialist. Muncind din greu în fabrică, îndeplinindu-şi cu dăruire sarcinile în activitatea revoluţionară, Elena Filipovici şi-a atras repede preţuirea şi dragostea tovarăşilor de luptă. Învăţînd cu sîrguinţă, găsindu-şi timp în orice împrejurare pentru studiu, a acumulat temeinice cunoştinţe politice şi culturale. Mai tîrziu, lucrînd în presa muncitorească, a fost apreciată ca o talentată ziaristă.

În activitatea ei revoluţionară ţine conferinţe în diferite localităţi ale ţării, scrie articole, mobilizează tineretul, sub conducerea partidului comunist, la lupta împotriva exploatării şi asupririi.

Pentru capacitatea ei organizatorică, pentru forţa ei de propagandist puse în slujba cauzei partidului, Elena Filipovici a fost permanent supusă prigoanei, fiind urmărită pretutindeni, uneori de dimineaţa pînă noaptea tîrziu. Chiar şi atunci cînd nu aveau vreun motiv cît de cît real pentru arestare, organele de represiune căutau un pretext să poată fi arestată şi condamnată măcar o săptămînă, o lună, oricît, doar să o rupă din mijlocul tovarăşilor de luptă. Un exemplu îl reprezintă procesul care i-a fost intentat în anul 1927 pentru un articol publicat în anul 1923, în care se ridica împotriva unor racile ale sistemului de învăţămînt din acele vremuri; acest articol a fost considerat ca o «jignire» la adresa autorităţilor. Pentru activitatea sa revoluţionară, în 1931 Elena Filipovici a fost condamnată la muncă silnică pe viaţă.

Elena Filipovici a demascat fără cruţare regimul sălbatic aplicat de autorităţile timpului, deţinuţilor politici din închisori, a dus o neobosită luptă pentru a obţine un regim mai bun pentru cei întemniţaţi, pentru ajutorarea morală şi materială a acestora şi a familiilor lor.

La Congresul al V-lea al P.C.R., din decembrie 1931, Elena Filipovici a fost aleasă membră a Comitetului Central, iar la prima plenară a C.C. a fost aleasă în Biroul Politic, sarcină pe care a avut-o pînă la sfîrşitul vieţii, în anul 1937.

Viaţa şi activitatea revoluţionară a Elenei Filipovici reprezintă un exemplu de devotament faţă de clasa muncitoare, faţă de partidul comunist, faţă de poporul român.

P. CONSTANTIN

TRIBUNA CITITORILOR:

TEATRUL ŞI PRIETENII SĂI

Cînd clopoţelul suna deschiderea anului şcolar, o formaţie de teatru pionieresc din Capitală deschidea stagiunea cu o premieră absolută: «O poză cu Roza-Mimoza». Deoarece piesa era cunoscută la ea acasă (Şcoala generală nr. 15), pionierii au hotărît s-o prezinte colegilor de la Şcoala generală nr. 10. Întîmpinată sărbătoreşte, formaţia de teatru pionieresc a făcut o frumoasă demonstraţie de interpretare artistică ce a atras admiraţia spectatorilor. A plăcut subiectul, o comedie, în care cîţiva băieţi absorbiţi de fotbal şi pescuit se găsesc în situaţii, ce-i drept hazlii, dar nu întotdeauna şi în favoarea lor şi a clasei. Foarte tinerii interpreţi au evoluat într-un decor conceput cu simplitate, iar toate întîmplările jucate pe scenă erau atît de aproape de realităţile copilăriei încît îţi lăsau impresia că se petrec aievea. Actorul Val Lefescu, de la Teatrul «Ion Creangă», îndrumătorul artistic al acestei echipe de teatru, i-a ajutat pe interpreţi să înţeleagă caracterul personajelor, învăţîndu-i să rostească replica, să se mişte pe scenă.

«După această încercare, îndrăznim să mergem mai departe şi să punem în scenă o piesă scrisă de noi. Vrem să fie cîteva momente din viaţa pionierească, ne spune unul dintre interpreţi, pionierul Andrei Ludoşan. Colegul nostru, Mihai Bojincă, a şi început să lucreze la un astfel de text. Şi încă o noutate: peste cîteva zile plecăm în turneu la şcolile generale din Slobozia Moară şi Brezoaia».

*
* *

I-am invitat apoi pe aceşti iubitori ai Thaliei la un dialog în cadrul rubricii «Tribuna cititorilor», pentru a afla părerile lor despre repertoriul teatrelor pentru copii şi a le supune atenţiei celor în drept:

VLAD ALEXANDRESCU — La teatrul nostru, «Ion Creangă», sînt prea multe spectacole pentru cei mici. *Unele, ce-i drept, foarte bune. Mi-a plăcut mult piesa «Păpuşa cu piciorul rupt» de Victor Ion Popa. Am urmărit cu plăcere dialogul frumos, ideea piesei conţinînd o ironie fină la adresa egoismului.* **Ai ce învăţa din asemenea spectacole chiar cînd eşti mai mare, dar ar trebui ca repertoriul acestui teatru să fie mai larg, mai bogat, ca pentru pionieri de vîrstă mai mare.** *Îmi plac piesele istorice şi aş vrea să văd pe scenă «Apus de soare» de Delavrancea, «Despot Vodă» de Alecsandri ş.a. Oare Teatrul «Ion Creangă» nu le-ar putea include în repertoriu?*

ANDREI LUDUŞAN — *Cu toate că fac parte din echipa de teatru a şcolii,* **nu mă prea duc la spectacolele teatrului «Ion Creangă». Sînt prea copilăroase.** *Am văzut în schimb două spectacole la alte teatre care mi-au rămas în suflet: «Răceala», de M. Sorescu, la teatrul «Bulandra», «Coana Chiriţa» la Naţional. M-a cucerit jocul actorilor. Cam aşa piese ar trebui să fie şi la Teatrul «Ion Creangă».*

ANGELA HARTAŞ — *De mică mi-au plăcut spectacolele de la Teatrul* **«Ţăndărică». Socotesc că este un teatru pentru toate vîrstele.** *Multe piese sînt ca nişte fabule, au o exprimare metaforică frumoasă, cu o morală generoasă. Aşa că eu, deşi sînt într-a VIII-a, cunosc tot repertoriul de la «Ţăndărică». La Teatrul «Ion Creangă» sînt foarte reuşite piesele muzicale, şi-mi plac. O piesă, care ţine de mult afişul teatrului,* **«Nota zero la purtare», este un spectacol foarte bun pentru vîrsta noastră.** *Are un lirism, o căldură, o duioşie care mi-au plăcut. Deşi faptele se petrec într-o şcoală, problemele care sînt puse au un orizont mai larg. Nu cunosc repertoriul prezent al Teatrului «Ion Creangă». Poate că ar trebui mai mult popularizat în şcoli. Un afiş cu titlurile pieselor pe întreaga stagiune ne-ar ajuta să alegem ceea ce ne interesează. Deocamdată mă voi duce să văd «Băiatul cu floare» — noua premieră.*

ADRIAN GHIŢULESCU — *Nu putem, cred, să cerem Teatrului «Ion Creangă» să treacă în repertoriu tot ce ne-ar interesa pe noi, pionierii. De aceea, ar trebui ca* **fiecare teatru bucureştean să aibă un matineu pentru şcolari,** *în care să reprezinte o selecţie din piesele care se joacă şi care să fie potrivite pentru noi.*

ILEANA BARA — *Pe mine mă interesează problemele de ştiinţă şi* **mi-ar plăcea să existe piese cu subiecte din viaţa unor savanţi.** *Chiar într-un serial de teatru TV ar fi frumos să se povestească, în mai multe episoade, biografia unui om de ştiinţă vestit. Există o interesantă carte despre istoria lui π (3,14) scrisă de Florica T. Cîmpan. Ar fi frumos să se facă o piesă după această lucrare.*

CRISTINA CODARCEA — *În fiecare marţi avem o emisiune de teatru TV. Ar fi bine ca o* **dată pe lună să fie transmisă pentru noi, pionierii.** *Ne-ar ajuta mult la limba română, să vedem, de pildă, în succesiune teatrul lui Caragiale, Alecsandri, Delavrancea.*

MIHAI BOJINCĂ — *Eu am văzut la teatrul TV «Baltagul» după romanul lui Mihail Sadoveanu. Chipul Vitoriei Lipan, aşa cum a fost întruchipat de Olga Tudorache, n-am să-l uit niciodată.*

SORIN IACOB — *La teleşcoală se ilustrează adeseori opere literare cu fragmente dramatizate, dar nu-i de-ajuns.* **Dacă ar exista un teatru TV pentru pionieri ar fi foarte bine.**

ANGELA HARTAŞ — *În schimb* **teatrul radiofonic are un repertoriu foarte bogat, foarte divers.** *Poţi să-ţi alegi după programul de radio ceea ce te interesează. Eu urmăresc duminica dimineaţa emisiunea de teatru radiofonic pentru pionieri.* **Multe dintre piese dezbat probleme din detaşament, despre prietenie, colaborare, responsabilitate pionierească sau despre muncă, învăţătură, aşa cum se întîmplă în şcoală şi de aceea îmi plac.**

Socotim cele cîteva opinii ale pionierilor dintr-o şcoală în care teatrul este la el acasă ca fiind foarte interesante, ca un început de dezbatere. Vom reveni în curînd. Sîntem gata să găzduim în revistă şi alte păreri ale cititorilor noştri despre teatru, repertoriu, actori, stagiunile de teatru pionieresc.

B. VLAD

În imagini: aspecte din spectacol.

CU ACAD. OCTAV ONICESCU DESPRE

MATEMATICA

DINCOLO DE MANUALE

Un dialog între purtătorii cravatei roșii cu tricolor și un savant de talie mondială nu poate să fie decît pasionant.

— **Pregătindu-ne pentru acest dialog,** mărturisește pioniera Cristina Licea, **ne-am gîndit că ne va prilejui o adevărată lecție dincolo de manual, o lecție de neuitat.**

I se alătură pionierul Marian Hristache:

— **Matematica, așa cum ne-a arătat tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretarul general al partidului, cu prilejul deschiderii noului an de învățămînt, face parte dintre științele fundamentale, alături de fizică, de chimie, de biologie, fără de care nici un specialist nu va putea lucra la un nivel corespunzător. Am vrea să înțelegem matematica atît în termenii din manual cît și în problemele vieții curente.**

Spusele lor nu puteau decît să sporească interesul cu care așteptam să înceapă dialogul cu academicianul Octav Onicescu. M-am așezat într-un colț și am început să notez.

— **Se știe că matematica este o știință foarte veche dar că ea continuă să fie și una dintre cele mai moderne... (Violeta Danciu)**

— Matematica, a răspuns distinsa noastră gazdă, lucrează cu noțiunile cele mai generale cu putință, care privesc întregul univers. Relațiile dintre diverse elemente ale unui complex se pot exprima matematic. Chiar numai pentru atît și încă matematica ar avea o mare importanță. Dar faptele care pledează pentru permanența și actualitatea matematicii sînt mult mai complexe. Le veți descoperi odată cu studiile viitoare. Actualitatea ei trebuie privită și în legătură cu uriașa dezvoltare a științei și tehnicii din zilele noastre.

— **Se spune că vechii egipteni cunoșteau foarte bine matematica... (Ovidiu Vulpe)**

— Construcția piramidelor a presupus, fără îndoială, calcule matematice, însă de natură empirică. Despre matematică vorbim cu adevărat de la Pitagora încoace, din momentul cînd a apărut raționamentul asupra unei probleme, raționamentul în fața elementelor abstracte. Matematica a cunoscut o extraordinară dezvoltare atunci cînd știința a descoperit mersul planetelor în jurul Soarelui, cînd oamenii au început să se elibereze de falsele credințe asupra lumii. În ceea ce privește dezvoltarea și implicațiile matematicii, prezentul aproape că ne uimește. Să ne gîndim numai la mașinile de calcul, rod al gîndirii umane, niște formidabile instrumente în serviciul matematicii. În zilele noastre matematica îndrăznește să intre în cele mai diverse activități umane, mai cu seamă prin statistică, atît de folosită în lumea modernă. Iar în uzinele noastre găsim matematicieni nu numai printre ingineri, dar și printre muncitori sau tehnicieni.

— **Chiar și în sport se spune că este utilă matematica. (Vladimir Baranovschi)**

— Anumite calcule matematice legate de mecanică sînt de mare ajutor sportivilor de performanță. Ridicarea halterelor, aruncarea discului, a suliței, luarea startului în alergări și altele se bazează pe proprietăți mecanice ale organismului uman, care, calculate matematic și studiate bine, pot da reguli utile sportivilor.

— **Sînt elevi care socotesc matematica o materie foarte grea și renunță s-o înțeleagă. Am putea să-i ajutăm? (Voichița Marinescu)**

— A ști matematică nu înseamnă neapărat și a fi matematician. Mulți pionieri au talent la desen, la poezie, la muzică. Dar aș spune că e bine ca fiecare elev să învețe cît mai cu temei matematica.

— **Există vreun secret al învățării ei? (Daniela Ghizdăreanu)**

— Să nu uităm că matematica este unul din marii educatori posibili ai gîndirii noastre. Ea te învață să anticipezi o situație de viață și, întocmai ca într-o problemă, să ții seamă de toți factorii, să-i analizezi, să-i compari, astfel încît să poți lua cea mai bună decizie. Nu-i putem determina pe toți elevii să se dedice matematicii, dar putem să-i ajutăm să se apropie de ea cu interes. Este o materie grea numai în aparență. Dificultatea provine din faptul că nu avem de-a face cu un raționament izolat, ci cu un șir de raționamente care se succed în lanț, o verigă sprijinindu-se pe alta. Dacă ai sărit peste o parte, nu mai poți merge înainte și pînă la urmă te împotmolești. Matematica nu se poate însuși dacă ai goluri la învățătură. Să vă obișnuiți să lucrați sistematic. Matematica este un produs al gîndirii. De aceea problemele pe care le rezolvăm trebuie să fie frumoase, să evite complicațiile inutile, să te îndemne să cauți soluții, să găsești rezolvări. Cercurile de matematică, olimpiadele matematice sînt bune prilejuri pentru a vă manifesta interesul, talentul pentru matematică, intrînd în competiție cu alți colegi. Dar mai ales, urmăriți cu grijă fiecare capitol al cărții de matematică. Știu că noile manuale școlare, cele de-a V-a, de-a IX-a, ba chiar și cele destinate clasei I îi familiarizează pe școlari cu noțiuni de matematică modernă, în ritm cu cerințele cele mai noi, ceea ce este o șansă unică pentru tînăra generație a țării noastre.

— **Cred că matematica te ajută foarte mult să-ți dezvolți creativitatea. (Bogdan Dumitrescu)**

— Marele matematician Dan Barbilian, adică poetul Ion Barbu, avea obiceiul de a lua unele probleme din «Gazeta matematică», ce i se păreau rău formulate, rău enunțate și le transforma în probleme splendide. Era una din plăcerile sale. Puteți face și voi asemenea exerciții, care vă dezvoltă spiritul creator. Încercările de a găsi căi noi de rezolvare a unor probleme, crearea unor enunțuri, a unor exerciții matematice, colaborarea la «Gazeta matematică» vă vor ajuta să vă dezvoltați spiritul creator.

Încheind pasionanta discuție, pionierii au adus mulțumiri distinsului om de știință, academicianului Octav Onicescu care, cu înțelegere și cu dragoste, le-a dăruit minunate temeiuri pentru a cunoaște și iubi **matematica,** acest izvor viguros al dezvoltării gîndirii și creativității, a personalității fiecărui cutezător.

B. CARAGIALE

EFECTUL „Magda”

SCHIȚĂ DE Ovidiu Zotta

Profesorul Dumănoiu, ca întotdeauna cînd știa că va asista la o demonstrație izbutită, se așezase pe marginea primului pupitru din mijloc — semn că n-avea nici o grijă, deci putea deveni un simplu spectator — invitînd-o bine dispus pe eleva de la tablă:

— Magda Botocea, acum ar urma să extragem volumul cubului C înscris în sfera S.

— Numai să reglez compasul, are un joc la articulație.

— Mă bucur că acorzi atenție preciziei instrumentelor, asta denotă rigoare științifică.

Părăsindu-și brusc diversele ocupații mai mult sau mai puțin legate de știința geometriei, colegii își căutară interesați cele mai bune poziții de vizionare. Deși trecuse destulă vreme de la apariția «efectului Magda», încă nu se săturaseră să-l admire. Numai Titel Popenici, al cărui obraz stîng avea, lîngă ureche, un firișor de cicatrice albă, amintire de la unghiile Magdei în urma unei dispute de prin clasa a treia, cîrtea sumbru: «Faceți rău că vă luați după aparențe, **asta** nu-și schimbă năravurile, într-o bună zi o să plîngeți din cauza ei».

Din toată clasa, numai Silvia Ploaie părea indiferentă la ceea ce se întîmplă cu Magda. Își găsise tocmai atunci să discute ceva foarte interesant cu Valentina Simion, noua ei prietenă și cea mai bună, așa cum e întotdeauna o nouă prietenă. Totuși, urechile Silviei erau destul de exersate ca să nu scape nici o șoaptă din ce spunea Magda la tablă, dar ochii și-i păstra plecați pentru a nu se observa mîndria și triumful din priviri. În astfel de împrejurări, se simțea mai competentă, mai înțeleaptă, mai matură chiar decît Dumănoiu. Magda Botocea cea nouă sau «efectul Magda» era opera ei.

Brusc, prin clasă trecu adierea unui murmur de șoapte intrigate. Nu încăpea nici o îndoială: Magda Botocea hotărîse să deschidă un drum cu totul nou în geometrie. Potrivit acestuia, suprafața sferei era de găsit prin formula cu care oamenii obișnuiți determină volumul conului, diametrul putea fi obținut fără bătaie de cap împărțind lungimea la 3,14, cubul avea tulburătoare asemănări cu prisma, iar toate calculele luate la un loc arătau în așa fel încît te întrebai dacă nu visezi urît.-**Magda,** șopti blîndul Dumănoiu, năucit, **unde vrei să ajungi? — Am și terminat! — Ești sigură? Da; rezolvarea e corectă, poate să fi uitat vreo simplificare. O caut și o fac imediat. — Nu e nevoie. Asta era tot ce voiai să-mi spui? — Păi dacă problema e gata... — Atunci află că și eu sînt aproape gata!** tună Dumănoiu, cum nu-l mai auziseră de mult. **Dispari! Nota 1! Nu. Și asta e prea mare. Am să cer să fii pusă în discuție... sancțiune... Elevul de serviciu să șteargă tabla! Ba nu. Silvia, Silvia Ploaie cu tine vorbesc! Tu să ștergi inepțiile astea la care probabil ai colaborat!**

Uluită, Silvia ieși împiedicîndu-se din bancă, se mai lovi în drum și de Magda, aruncîndu-i o privire îngrozită, se poticni și de piedestal. Nu înțelegea nimic, evenimentele se derulaseră prea repede, trebuiau prinse din urmă și analizate. De luni de zile își bătea capul cu Magda Botocea, nimeni nu și-ar fi imaginat că se mai poate obține o umbră de seriozitate de la fata asta gălăgioasă, leneșă, superficială, și totuși ea, Silvia Ploaie, o adusese într-o formă de necrezut. Două ore pe zi: — **Magda facem analiză sintactică; Magda, nu-ți mai lua notițe la matematică pe caietul de geografie; Magda, poți să stai și tu o dată zece minute fără să te miști de pe scaun?** În fiecare zi, două ore obositoare cu Magda Botocea pînă cînd, încet-încet, o introdusese pe pista unde simți că vrei și că poți să te întreci cu cei mai buni atleți. Apăruseră întîi notele acceptabile, pe urmă cele bune, pe urmă acel surprinzător spirit de ordine și colegialitate — pe scurt, se declanșase «efectul Magda».

— Ți-am spus eu că pe Botocea n-o poate schimba nimeni? îi zise triumfător în pauză Titel Popenici. «Efectul Magda». Gogoși! Neserioasă a fost, neserioasă rămîne. V-am spus tuturor, dar nu m-ați crezut.

— Ei, și? interveni posac Remus. Un băiat deștept, și mai ales poet, cum ești tu, ar trebui să aibă mai multă imaginație.

— Am destulă, bombăni Titel. Suficientă pentru voi toți.

— Ai și-o zgîrietură veche pe obrăjor. Fii atent să nu ți se piardă pe-acolo imaginația asta abundentă.

Fierbînd, Silvia încercă să stea de vorbă cu Botocea, dar îi fu imposibil. Magda revenise la vechile ei obiceiuri. Pe unde te duceai, nu dădeai de ea, în schimb auzeai ce făcuse cu două-trei minute înainte: schimbase poziția vaselor cu ficuși de pe holul etajului doi ca să se împiedice cei care ieșeau din laborator încărcați de instrumente, jucase fotbal cu băieții și pe unul îl trăsese de păr, unsese cu pastă de lipit inelele din sala de sport. Dar ceea ce o sufoca de revoltă pe Silvia era că întîmplările i se relatau pe un ton plin de reproș, cu expresii ca «Botocea aia a ta», «bine ai mai învățat-o» și «să te iei de mînă cu ea». Pînă și Valentina Simion, proaspăta cea mai bună prietenă, se uita la Silvia într-un mod ciudat, parcă ferindu-se să-i mai stea în preajmă. Următoarele ore Silvia le petrecu într-o năuceală de indignare și rușine: Magda Botocea, exact ca pe timpuri, adică înainte cu trei luni, pălăvrăgea, rîdea, trimitea bilețele, iar la o observație malițioasă a lui Popenici îi strigă că în curînd o să aibă ceva și pe celălalt obraz. Totuși, culmea; cele mai stupefiate și acuzatoare priviri se îndreptau **nu** spre Magda, ci **spre Silvia** care, buimacă, începuse să-și pună din ce în ce mai serios întrebarea absurdă dacă nu cumva avea să fie pedepsită în vreun fel la rînd cu această spaimă de Magda.

Cît despre Titi Popenici, îndată ce auzi soneria care anunță încheierea orelor, țîșni pe ușă cu servieta neînchisă și cu pardesiul tras numai pe-o mînecă. Avea motive să se facă nevăzut cît mai repede. Prudent, își schimbă drumul obișnuit spre casă, înfundîndu-se în păienjenișul de străzi dindărătul cinematografului, ceea ce însemna un ocol considerabil și o întîrziere de peste zece minute dar, în același timp, o măsură de a nu se întîlni cu Magda. Mai liniștit, Popenici începu să se gîndească cum ar face el să pună într-o poezie tot ceea ce se întîmplase, da, dar cum să fie, pamflet în versuri, rondel satiric sau poem filozofic? Această a treia posibilitate îl tulbură profund, scrisese de toate, numai poeme filozofice nu. Or, se știe că poemul filozofic e cel mai... Și pînă să găsească adjectivul potrivit acestui început de superlativ, îngheță: Magda Botocea îl privea țintă de la o distanță de numai un pas. N-o observase pentru că pînă atunci fata răsfoise revistele de la chioșc. Speriat, Titi își ridică servieta la înălțimea feții, privindu-și inamica prin mîner. «Să fug? Să-i dau una? Imposibil, e totuși o fată, mă fac de rîs».

Magda nu părea însă deloc agresivă, avea chiar o expresie de uimire și tristețe: — **Ce-i cu tine, Popenici? Ăsta nu-i drumul spre casă. — Mai întrebi?** bombăni el. **Am luat-o pe aici ca să nu dau de tine. Acum sînt prea mare ca să mă încaier cu fetele. — N-o să crezi, dar și eu tot de-asta mi-am schimbat itinerarul, ca să nu te întîlnesc. — Pe mine? De ce? — Fiindcă m-ai fi însoțit spre casă, or, cine umblă acum cu mine e privit ca un tra-la-la, și nu vreau să-ți fac răul ăsta. — Nu te știam miloasă. — Nici nu sînt, dar am învătat cui merită să-i aduc necazuri și cui nu. La revedere. Eu o iau pe Amurgului, tu ia-o pe Lămîiței.**

«De ce nu o baladă eroică?» își zise Popenici, în continuarea căutării celei mai potrivite modalități poetice — și o prinse decis de mînă:

— Mergem împreună. Te-ai gîndit vreodată că te poți bizui pe mine? N-o să te las.

— Mi-am făcut de cap astăzi la școală... (ochii fetei se umeziră, zăpăcindu-l pe Titel.) Am stricat totul... și ce frumos sunau cuvintele astea, «efectul Magda»... dar acum nu mai e nimic... m-am purtat ca o oaie... **Știam** problema, înțelegi?

— Sigur că înțeleg, liniștește-te, zise Popenici. Am destulă imaginație ca să-mi închipui că ai vrut să scoți din sărite pe cineva.

— ...pentru că Silvia ce și-a zis? O s-o aduc la liman pe proasta de Magda, dar să nu-și închipuie că o să ajungă vreodată egala mea. Două ore pe zi cu mine — Magda, fă asta, Magda, nu face asta — de acord, îi mulțumesc, dar pe urmă pleacă la plimbare cu Valentina, la film și în parc și mai știu eu unde. Eu adică nu sînt bună decît ca material experimental, să se vadă cît de pricepută e Silvia, cum a știut ea să mă «recupereze». Prietenă însă nu-i pot fi, cu mine nu discută decît lecțiile, crede că de altceva nu sînt demnă, pentru asta e bună Valentina Simion, numai ea e în stare să priceapă marile idei.

Titel Popenici vru să spună ceva dar își încleștă prudent fălcile, dîndu-și seama că dacă în clipa aceea nu rostește un lucru bine chibzuit mai bine tace. Se mulțumi deci să ia servieta Magdei, așa cum știa el că face un coleg politicos și, intrînd pe strada lor, se gîndi că felul în care mergeau alături, discutînd potolit, calm și în același timp vioi, ținea loc destul de bine cuvintelor care cu cinci minute înainte nu-i veniseră pe buze.

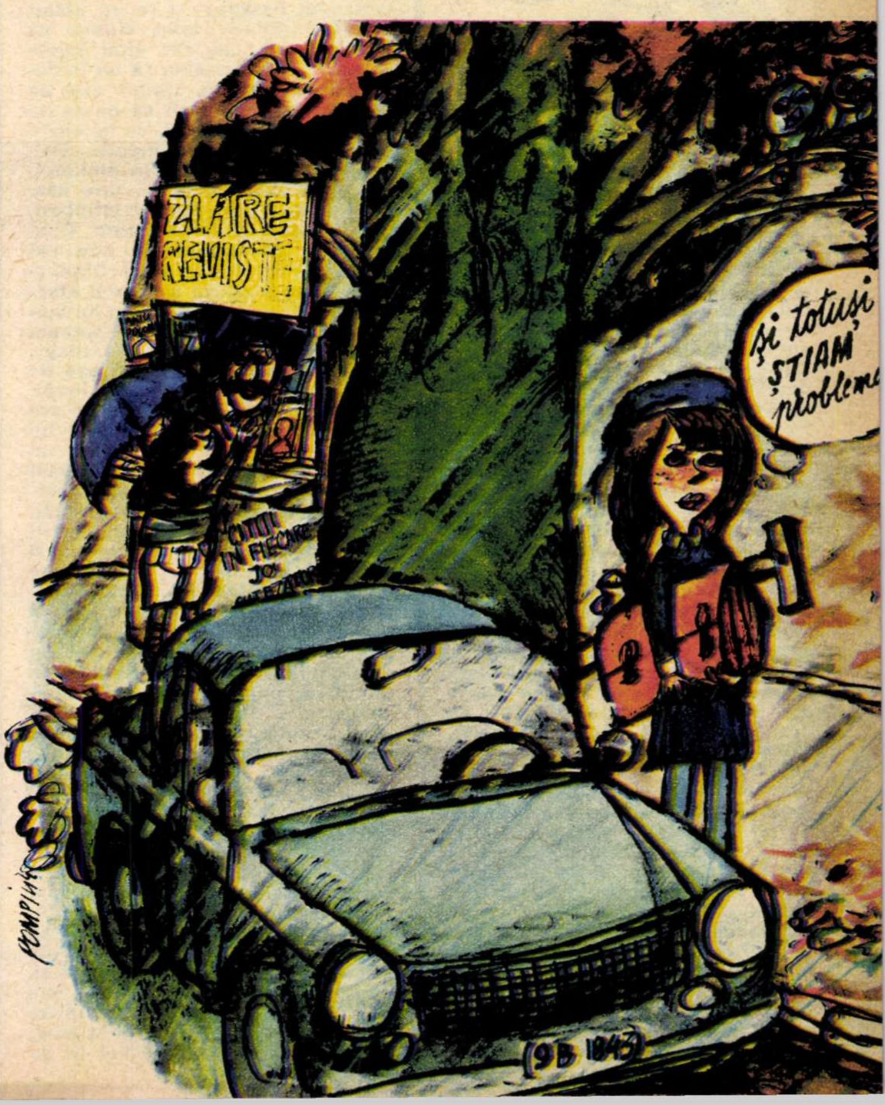

ACORDURI

S-au revărsat spre tine în ritmuri de iubire
Cuvinte simple, calde, din graiul cel străbun,
Acele adînci simboluri ce-avem drept moștenire
Cu zîmbetul pe buze, cu sufletul fierbinte,
Ți-aducem înainte,
In mîini a noastre inimi deschise pentru tine,
Știind de înainte că tu ne duci spre bine.

Ne ești întruchipare de faptă vie, dreaptă,
Prin tine se înalță spre comunista treaptă
A noastră țară mîndră.
Sînt toată o iubire-nflăcărată!
Sînt toată o melodie de nimenea cîntată!

Spre tine țara-nalță arcade de-omenie —
Om pentru oameni, în frumoasa Românie!

RUSU ROMANIȚA
clasa a VIII-a, București

NU VOI OBOSI NICIODATĂ

Nu voi obosi niciodată-nvățînd
adevăr din adevărul istoriei;
nu voi obosi niciodată muncind
deopotrivă cu oamenii adevărați;
nu voi obosi niciodată cîntînd
românescul pămînt , plai de frați,
nu voi obosi niciodată visînd
pacea în lume că-nvinge...

Nu voi obosi niciodată iubind
Omul în inima căruia sîntem toți —
o țară, un popor, un pămînt.

MIHAELA MARINESCU
Costești, Argeș

VIS

Visam că plouă
dar nu ploua
ci se topeau ultimile aripi
ale zăpezii.
Un ghiocel se adăpa la o lacrimă,
iar vîntu-n gîndul meu se limpezea.

CRISTINA IOSIF
clasa a VIII-a,
comuna Mioarele, Argeș

startul

de VASILE NICOROVICI

ROMAN FOILETON

Dinu era în trening, purtîndu-și cărțile într-o tașcă de ciclist, adusă pe șold. A trecut pe lîngă noi repede îndreptîndu-se către ușa de intrare în școală, lîngă care stăteau, în grup. Cezar Dorobanțu — înalt și drept, cu ochelari fără rame, foarte îngrijit îmbrăcat, Lili Maican — cu scufița ei cu ciucure și cu zîmbetul ei sfios de totdeauna, precum și Iulian Mîndrilă — tăcut, cu ochi întunecați și maxilare puternice, din care cauză pare mereu mînios. Cei ce nu-l cunosc se feresc de el, neștiind că e un timid. I-am strigat lui Cezar: «Ai plecat fără să ne aștepți, Cezare!», dar Laura mi-a făcut semn să-l las în pace.

Am urmat-o, intrînd în clădirea școlii, pe care eu o apreciam din două motive: mai întîi, fiindcă avea coridoare spațioase, cu geamuri mari și însorite, de-a lungul cărora se înșirau lămîi, ficuși, portocali, o «adevărată grădină exotică»; iar, în al doilea rînd, fiindcă școala avea laboratoare și ateliere, foarte bine echipate.

Prima oră aveam fizica. Era o oră de recapitulare, anunțată cu o lună mai înainte, așa cum obișnuia să procedeze noul nostru profesor, Bucur Valerian, care m-a impresionat din prima clipă, de cînd l-am văzut intrînd pe ușa clasei noastre. Am simțit că odată cu venirea noului profesor, începe să-mi placă și fizica. «Copii, ne-a spus el la prima lecție, după ce am trecut în laborator, fizica este știința corpurilor materiale și trebuie să te afli mereu între aceste corpuri și între aparate, ca să-i înțelegi frumusețea». După aceea ne-a pus el niște întrebări din lecțiile mai vechi, și văzînd că mulți s-au încurcat la legile lui Faraday, m-a arătat din întîmplare pe mine: «Ia spune, cum te cheamă?» «Aurelian Radu Ionescu», i-am răspuns. Bineînțeles că imediat s-a auzit din spate un glas, glasul lui Trică, mi se pare: «E Relu Istețu'!» «Istețu'? Cu atît mai bine, a spus noul profesor. Arată-mi care sînt aparatele la care se demonstrează legile lui Faraday». I le-am arătat imediat. «Foarte bine. Numai că vezi, Aurele. eu am uitat legile astea. Tu să faci bine să mi le demonstrezi». Eu am zîmbit. «De ce zîmbești? Îți spun cît se poate de sincer. Le-am uitat. Ei, ce facem?» «Păi, am spus eu încurcat». «Păi, haide, să le descoperim amîndoi, din nou, împreună». Și, uite așa, mirîndu-se și tot punînd întrebări, am început să mă descurc. Cînd greșeam, profesorul cel nou mă oprea în loc: «Nu te grăbi. Gîndește-te. Care e cauza și care e efectul». La sfîrșit am constatat cu surpriză că, deși le uitasem, puteam să «redescopăr legile lui Faraday».

Treaba asta mi-a plăcut așa de mult, încît m-am gîndit să-l învăț, la rîndul meu pe Știe-Tot, cum pot fi rememorate legile astea ale lui Faraday. Știe-Tot era de fapt un mic robot, pe care-l construiserăm anul trecut, la un cerc pionieresc. Numai că numele lui fusese rău ales, fiindcă Știe-Tot nu știa decît să facă ochi mari, să zîmbească și să spună: «Bună ziua», «Mă cheamă Știe-Tot» și «Vă mulțumesc». Bineînțeles că aceste vorbe el nu le rostea, ci ele apăreau scrise pe pieptul său, dacă introduceai un ștecher, într-un lăcaș potrivit. M-am gîndit că, potrivit aceluiași principiu, s-ar fi putut alcătui un chestionar de întrebări și răspunsuri, în legătură cu legile lui Faraday.

Zis și făcut. I-am convocat pe toți cei din vechea echipă, cei care-l construiserăm pe Știe-Tot, adică pe Trăian Bărbulescu, pe Lili Maican, pe Titu Ciontea și pe alții, și le-am spus: «E cazul ca Știe-Tot să-și merite numele, să devină mai deștept!» Le-am spus la ce mă gîndisem, ne-am sfătuit în ce fel să lucrăm, am elaborat o schemă de circuite, ne-am apucat de lucru și, după două săptămîni treaba era gata. Și, ca să-i facem o surpriză profesorului nostru, l-am așezat, într-o bună zi, pe Știe-Tot în laborator. Profesorul, de cum l-a văzut, a înțeles cum funcționează și ne-a felicitat. Pentru fiecare întrebare, erau scrise trei răspunsuri: două greșite și unul bun. De îndată ce-l nimereai pe cel bun, ochii lui Știe-Tot se aprindeau și el zîmbea. Dacă însă nimereai pe cele rele, Știe-Tot se strîmba, iar din ochii lui picau lacrimi. Lucrurile erau simple pentru cei care știau legile lui Faraday. Pentru cei care nu le știau însă, situația se complica. Fiindcă odată cu strîmbătura lui Știe-Tot, întreaga clasă se înveselea.

Dar, din cauza asta, spre amărăciunea mea, Știe-Tot se pomeni privit cu ură și hulit de către cei mereu certați cu «legile electricității dinamice». Și asta s-a întîmplat chiar de la prima încercare. Primul chemat să răspundă la întrebările lui Știe-Tot s-a nimerit să fie actualul meu coleg de bancă, Iulian Mîndrilă. Acesta s-a intimidat în fața micului robot așa de tare, încît a dat toate răspunsurile anapoda, spre hazul clasei întregi. Cînd a revenit în banca lui avea obrazul împietrit și ochii întunecați. Cu timpul am observat și la alții asemenea reacții, deși micul Știe-Tot îi mustra cu bunătate.

Dar iată, a venit și mult-așteptata oră de recapitulare la fizică, pentru care mă pregătisem timp de o lună întreagă. Fiindcă aveam ambiția să dovedesc altora, cît și mie însumi, că pot să fiu tot atît de priceput la teorie, pe cît mă arătasem de bun la practică. De cîte ori erai ascultat, tovarășul profesor punea, după cum îi era obiceiul, nota pe care o meritai. «Aurelian Radu Ionescu, ai știut de șapte». Nemulțumit de un asemenea tratament, într-o zi l-am întrebat de ce nu sînt eu bun la teorie. Mie mi se părea, dimpotrivă, că sînt bun.

— Întîi fiindcă nu știi formulele. Iar pe cele pe care le mai știi, le știi numai pe jumătate! îmi spuse profesorul de fizică.

— Dar de ce să buchisesc formulele? am exclamat eu. Dacă am nevoie de-o formulă, deschid cartea ori întreb un robot!

— Și dacă n-ai un robot la îndemînă?

— Păi, dumneavoastră ați spus să nu memorăm mecanic, asemenea unui robot!

— Am spus să nu memorezi, fără să înțelegi mai întîi o formulă. Dar, după ce ai înțeles-o, trebuie s-o memorezi.

— Adică s-o știu ca un robot!

— Din păcate, tu știi deocamdată mai puțin decît un robot! Formulele trebuie să le ai la îndemînă în mintea ta, ca și pe o unealtă cu care lucrezi. Altfel nu se poate!

Și, uite așa, s-a născut în mine ambiția să cunosc materia fizicii la perfecție. Aș fi vrut ca tovarășul profesor să spună: «Ai știut de nota zece, Aurelian Radu Ionescu. Și, fiindcă l-ai meșterit pe Știe-Tot, meriți zece plus». Iar vorbele astea să le audă toată clasa. Însă, în timpul orei de recapitulare, s-a întîmplat un lucru cu totul de neînțeles. Profesorul îi întreba pe toți ceilalți din clasă, iar pe mine mă ocolea mereu, deși țineam tot timpul mîna ridicată. Am crezut că nu mă vede. Dar s-a întîmplat ca la două întrebări să ridic numai eu mîna. Profesorul a remarcat: — «Cum? numai Aurelian Radu Ionescu cunoaște răspunsul?» Atît.

După terminarea orei, am ieșit în fugă, l-am ajuns din urmă pe tovarășul profesor și, cerîndu-mi scuze, am întrebat dacă nu cumva este supărat pe mine. «De ce crezi asta, Aurele?». «Fiindcă nu mi-ați pus nici o întrebare». «Ba, dimpotrivă, am văzut că știi toate întrebările foarte bine. Ți-am pus nota zece». «Cum așa?» am bolmojit eu mirat. «Dar»... «A, înțeleg. Vrei să știi de ce nu ți-am spus nota cu voce tare, în fața clasei, cum am obiceiul...» «Da, așa este, tovarășe profesor». «Fiindcă n-aș vrea ca să devii încrezut. La vremea potrivită am s-o spun și în fața clasei. Să știi că un zece la mine e lucru rar. Mi se întîmplă să pun zece o dată sau de două ori într-un an. Vreau să mi-o dovedești că-l meriți. De acord, Aurelian Ionescu?». «Da, o să vă dovedesc, am spus încet și m-am întors în clasă, gînditor. Era pentru prima dată că, obținînd un asemenea succes, i-am păstrat taina. Și cu toate acestea eram foarte mulțumit!

(VA URMA)

«A mare de tipar
Vine din abecedar»

● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

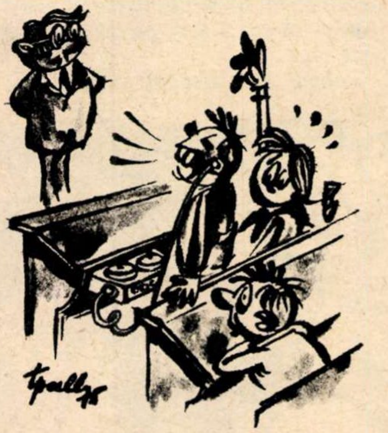

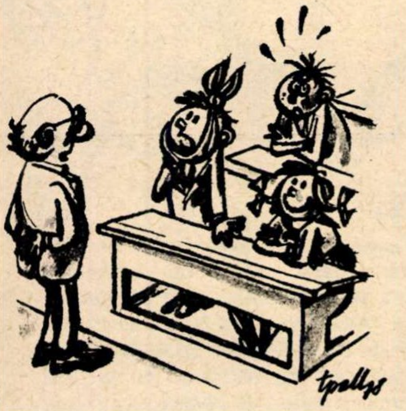

— Cred că m-a tras curentul: Un coleg din spate «suflă»...

Desene de T. PALL

● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

VITRINA LITERARĂ

de GEORGE CHIRILĂ

CA UN FAGURE DE MIERE

Sugestiv intitulată, după stihul eminescian, **Ca un fagure de miere,** *antologia tipărită la editura purtînd numele celui mai mare poet al nostru este un ales florilegiu pe care truditorii cuvîntului scris îl aduc limbii materne.*

Cititorii de toate vîrstele întîrziind asupra paginilor cărţii îşi vor aminti **Cîntecul gintei latine,** *atît de inspirat alcătuit de Alecsandri, ori vor rememora versul înmiresmat al lui George Sion: «Mult e dulce şi frumoasă/ Limba ce vorbim, / Altă limb-armonioasă/ Ca ea nu găsim». Poeţii au prins în sclipirea metaforei şi-n cadenţarea versului simţămîntul trăiniciei fiinţei noastre. Sub ceruri moldave îl auzim pe Alexe Mateevici rostind: «Limba noastră-i limbă sfîntă ,/ Limba vechilor cazanii/ Care-o plîng şi care-o cîntă/ Pe la vatra lor ţăranii». Locuim de la naştere în încăperile cuvintelor, prin aerul lor trec pruncii frumoşi, albinele ţes fagurii, sub bolţile lor meşterii iscusiţi cioplesc melancolii şi nădejdi şi iubire. Arde aici, în miezul acestor cuvinte, adevărul întreg despre noi, despre lupta dusă prin veac de înaintaşi pentru realizarea unirii tuturor românilor într-un singur şi puternic stat. Poeţii de ieri şi de azi sorb cugetare şi temei şi tărie din izvorul cu apă veşnic vie al limbii. Limba noastră, punct de sprijin, punte şi prag, cer şi cerdac, cămasă de mire şi mirare în faţa tainelor lumii, sunet nobil şi distinct, îşi găseşte în carte expresia care-o reprezintă. Tudor Arghezi ne învaţă: «Gătit de sărbătoare cu fir, să luăm aminte/ Că stihul e o nuntă de graiuri şi cuvinte», iar Lucian Blaga se întreabă: «Tu floare mie, cu puteri de zodie,/ unde şi cum găsi-voi singurul cuvînt/ în cercul nopţii să te cînt?» Vasile Voiculescu, Ion Pillat, Alexandru Philippide, Victor Eftimiu, Virgil Carianopol completează prin versuri memorabile sumarul antologiei. Ana Blandiana întrevede în unda cuvintelor: «Gînduri care vor să vie ,/Dor de-o lume cu părinţi/ Şi cu o copilărie.»*

Cei mai tineri cititori, copiii, vor descoperi în carte frăgezimi de rouă, frumuseţe şi lumină pentru visele lor. Poemele semnate de Nichita Stănescu, Constanţa Buzea, Mihai Negulescu, Dan Verona amplifică orizontul unui «fagure de miere» spre care tineri ne întoarcem. Lui George Mirea, alcătuitorul acestei cărţi de har, adevăr şi înţelepciune, i se cuvin cuvintele noastre de cinstire.

Dicţionar politic

ETICA ŞI ECHITATEA SOCIALISTĂ

ETICA este o disciplină filozofică care studiază problemele practice şi teoretice ale moralei. În sens larg, îndeosebi în vorbirea corectă, etica se confundă cu morala. Tocmai în legătură cu acest ultim sens vom face cîteva precizări.

Etica=morala desemnează ansamblul deprinderilor, sentimentelor şi convingerilor, atitudinilor şi mentalităţilor care privesc relaţiile dintre individ şi colectivitate, şi care se manifestă în fapte şi acţiuni, în modul de comportare. Respectarea normelor de comportare este asigurată de acţiunea opiniei publice şi de conştiinţa individului.

MORALA, fiind un fenomen social, s-a schimbat, a evoluat de-a lungul secolelor. În condiţiile lichidării relaţiilor de exploatare a luat fiinţă **morala socialistă,** care promovează norme şi principii proprii, cu un pronunţat caracter revoluţionar: colectivismul, umanismul socialist, atitudinea înaintată faţă de muncă şi grija faţă de avutul obştesc, patriotismul şi internaţionalismul socialist, toate acestea fiind integrate într-un principiu fundamental — devotamentul faţă de socialism. Ea contribuie la antrenarea maselor în procesul făuririi conştiente a propriei lor bunăstări materiale şi spirituale,şi prin aceasta la accelerarea ritmului dezvoltării sociale.

ECHITATEA este cuvîntul care desemnează egalitatea tuturor cetăţenilor în raport cu bogăţiile societăţii, existenţa posibilităţilor egale pentru accesul la instrucţie şi cultură, pentru dezvoltarea personalităţii, dreptul fiecăruia de a primi din partea societăţii bunuri, valori şi servicii în raport cu cantitatea, calitatea şi importanţa socială a muncii depuse în folosul societăţii etc.

Condiţia esenţială pentru realizarea **echităţii** este desfiinţarea exploatării şi edificarea socialismului, condiţii în care apare **echitatea socialistă.** Ea se manifestă ca un principiu fundamental al politicii şi eticii socialiste, şi prin aceasta al politicii partidului comunist. Ea este unul dintre principiile fundamentale ale muncii şi vieţii comuniştilor şi una dintre valorile specifice ale civilizaţiei socialiste.

În concepţia Partidului Comunist Român între etica socialistă şi echitatea socialistă există o unitate indisolubilă. Acest lucru a fost pe deplin confirmat prin adoptarea ca document al Congresului al XI-lea al P.C.R. a **«Codului principiilor şi normelor muncii şi vieţii comuniştilor, ale eticii şi echităţii socialiste»,** în care sînt concretizate, sub multiplele lor aspecte, principiile eticii şi echităţii, specifice societăţii noastre noi.

Răspunzînd îndemnului secretarului general al partidului nostru, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, ca toţi copiii ţării să devină demni constructori ai socialismului şi comunismului în patria noastră, cel de-al IV-lea Forum Naţional al Organizaţiei Pionierilor a adoptat «Codul etic al pionierului», expresie pionierească a spiritului revoluţionar ce caracterizează profilul moral al comunistului. Punînd în practică normele şi regulile Codului lor etic, pionierii îndeplinesc îndatoririle şi răspunderile ce le revin faţă de societate, faţă de viitorul luminos al patriei.

CONSTANTIN POPOVICI

FORMAREA DEPRINDERII DE A ECONOMISI LA ELEVI

CASA DE ECONOMII ŞI CONSEMNAŢIUNI — prietena tuturor oamenilor chibzuiţi şi economi — oferă elevilor instrumente de economisire atractive, adecvate vîrstei şi preocupărilor lor: CECURILE DE ECONOMII ŞCOLARE ŞI FOILE CU TIMBRE DE ECONOMII.

Cu ajutorul lor învăţaţi să nu risipiţi micile sume pe care le aveţi, pentru că fiecare leu înseamnă muncă şi energie consumată.

Cecurile de economii şcolare se prezintă sub forma unor cartonaşe tipărite în culori, cu texte şi ilustraţii din diferite domenii de activitate: ştiinţă, artă, literatură, istoria patriei ş.a., ajutîndu-vă să economisiţi şi totodată să vă îmbogăţiţi nivelul de cunoştinţe. Ele sînt grupate pe tematici în seturi de cîte 10 cecuri, valoarea unui cec fiind de 5 lei, iar a unui set complet de 50 de lei. Puteţi procura unul sau mai multe cecuri, le puteţi schimba cu altele, pentru completarea seturilor.

Foaia de economii are imprimat un timbru în valoare de 1 leu sau de 2 lei şi încă 24 de casete libere în care puteţi lipi alte timbre de economii.

Cecurile de economii şcolare şi foile cu timbre de economii se pot procura în şcoli sau de la oricare unitate C.E.C. din ţară. Cînd valoarea acestora depăşeşte 25 de lei, le puteţi preschimba într-un libret de economii pe care să economisiţi în continuare şi alte sume.

DESCOPERIREA

SCHIȚĂ DE Mircea Săndulescu

—Hai, ce mai stai pe gînduri? Uite, și arătă spre capătul uliței, unde tot colțul era ocupat de gardul vecinului Arvinte, un bătrîn trecut de 75 de ani, care avea cea mai frumoasă livadă de meri din împrejurimi, pe care o călcau băieții înainte de vremea culesului. Într-adevăr, avea niște meri Arvinte să te tot cațări pe garduri, să te tot julești; erai răsplătit. Țandără se uită la ceas aferat și spuse aproape cu o iritare plictisită;

—Dacă nu vii, salut! N-am timp de pierdut cu nătăfleții.

Din grupul de copii care îl respectau pe Țandără, Racu, pe numele adevărat Bogdan, poreclit așa pentru că în cîteva rînduri fiind prea timid se retrăsese din vreo șotie mai deocheată pusă la cale de Țandără, era cel care de o vreme stătea sub influența lui decisivă, ba chiar se poate spune că-l adora și nu-i ieșea din cuvînt, considerînd că tot ce spune Țandără e teribil de adevărat și de bine. Mai ales că Țandără era și posesorul unei clăi mari de păr în cap, în timp ce ei toți erau tunși numărul doi, al unui faimos briceag care-i umfla buzunarul de la spate, și, bineînțeles, al unui buletin de identitate, care, hm! îl clasa în rîndul adulților, ca într-un joc de fotbal cu mici jucători și cu acea mingiuță cît un bob de mac, totul aflat sub bolta sidefie a unui cadran asemănător celui de ceas, încît îți lăsa impresia că acolo, sub mîna ta, pornind chiar din mînă, stă vraja întreagă a acelui lot de jucători, a acelor tribune pe care ți le închipuiai ușor în afara careului de joc, că datorită ție, fotbalist-antrenor-arbitru-minge și spectator într-o singură ființă, se trezește la viață acea lume din palma ta guliverică, duioasă, de un înalt prestigiu și forță. Da, toate acestea formau la un loc ceva care îi confereau lui Țandără drepturi asupra lor, cu ecouri inefabile în toți puștii din jur.

Tatăl lui Bogdan, văzîndu-l cît era de avid să primească o sanie și, primind-o, devenind foarte egoist cu ea, nevrînd s-o dea nimănui, deși o sanie nu se strică, îi spusese: «Ca să posezi ceva cu adevărat trebuie într-o oarecare măsură să disprețuiești acel ceva».

—Haidem! —spuse Țandără brusc și era cît p-aci să fie prea tîrziu, ceilalți o și luaseră din loc. Țandără însă îl aștepta pe Racu spre iritarea celorlalți doi. Avea ce avea el cu Radu și chiar îi și spusese că vrea să-l ajute să se dea pe brazdă, să nu mai fie așa de fleț, măcar dacă îi este văr să facă și el ceva pentru el cît mai stă în sat.

Ajunseseră la gardul grădinii dinspre rîpă. Acolo era locul ideal de intrare. Se uitară cu atenție după Arvinte care era foarte ager și alerga ca un tînăr după ei cu bățul. Cu doi ani în urmă îl prinsese pe unul și bine nu-i fusese. Bașca muștruluială din careul de la școală, bașca cearta de acasă. Dar merele de la sfîrșitul lui septembrie sînt totdeauna mai bune, asta e și gata!

—Nu e. O fi dormind, zise Țandără și dintr-o voltă sări dincolo, urmat curînd de ceilalți trei. Se urcară repede într-un măr podidit de fructe și începură să culeagă și să bage în sîn. Trecură astfel vreo cinci minute și băieții, îndemnați de Țandără, se gîndiră să nu sară prea mult peste cal și să se întoarcă, moșul putea fi aproape, obișnuia să-i pîndească. Racu își făcuse sînul doldora, culesese și el destul, dar încercînd să coboare, deodată descoperi priveliștea fastuoasă a văii, întreaga vale se desfășura la picioarele lui. Din acest loc se putea vedea cu mult mai mult decît din oricare punct al satului și se mai afla și la înălțime. O senzație rară îl cuprinse, văzu rîul ca o panglică argintie prin pietroaiele uriașe, văzu femei bătînd rufe cu maiuri de lemn, sporovăind probabil despre treburile casnice, poate chiar despre ei, copiii, care le dădeau atîtea griji, văzu departe pe dealul din fața o turmă minusculă, și ciobanul cu cîinii alergînd în jurul oilor i se părură atît de asemănători cu fotbaliștii lui Țandără, dar cu mult mai adevărați, mai frumoși, existînd acolo în afara voinței, văzu norii pufoși din cerul de necuprins și se simți invadat brusc de o mare liniște. Nici măcar nu gustase din mere. Țandără ar fi rîs iarăși de el și ar fi spus că-și merită porecla, el mereu dă înapoi ca un rac, de ce naiba nu face ca ceilalți care se uită mereu înainte fără să se codească?

Se dădu jos din măr cu o strîngere de inimă, îngreuiat de fructe, aproape nerăbdător să se descotorosească de ele, să le spele și să le mănînce sau, mai bine, să i le dea lui Țandără ca să-i arate jocul de sub sticlă și să poată face o comparație **între ceea ce a văzut el** *și bucățelele acelea de plastic lipsite de personalitate. Și deodată — abia făcuse cîțiva pași spre gard — înlemni! Arvinte era chiar acolo lîngă el, pe un fotoliu rablagit, cu un picior rupt sub care pusese o cărămidă. Racu se înroși tot și schiță gestul de a scoate toate merele, doar-doar l-o îmbuna. Jordia lui Arvinte era cumplită, o gustase și el în anii trecuți. Și ce gură, ce vorbe grele mai avea moșul, de-ți venea să-ți iei lumea în cap. Dar ciudat, Racu, uimit, observă că bătrînul rămîne în fotoliul lui și nu face nici-o mișcare! Cîteva clipe trecură cumplit de greu și, în fine, băiatul se uită în ochii bătrînului. Și deodată înțelese: era suferind. Palid, fără luminițele sfredelitoare din priviri. Pe făptura întreagă a bătrînului se așternuse un fel de liniște ciudată însă, deși părea slăbit, se uita cu un interes plin de vioiciune la lucrurile din jur ca și cum le-ar fi văzut pentru prima dată. Aproape că nici nu-i dădu atenție lui Racu. Cît despre fructele care-i burdușeau cămașa, nici nu le văzuse. Păreau cu totul în afara preocupărilor lui, deși se știa cu cîtă perseverență și le apărase în anii trecuți. Racu avu senzația că are în fața sa o statuie, o statuie care din cînd în cînd se însuflețește. Numai ochii luceau, luceau privind iarba, rădăcinile pomilor ieșite din pămînt pe alocuri ca să intre iar înăuntru, șirurile de furnici care urcau și coborau cu o grabă plină de fervoare trunchiurile, apoi într-un tîrziu își privi mîinile ciolănoase pe sub a căror piele zbîrcită se profilau vene albăstrii, îngroșate, monturile ca niște creste ieșite dimineața din ceață... Privea cu aceeași curiozitate cum privise și băiatul valea, de sus din măr. Într-un tîrziu, bătrînul făcu un mic semn cu mîna și Racu tresări. Era un semn care părea că spune «Du-te băiete, mănîncă-le sănătos, du-te». Mai zăbovi o clipă neștiind exact dacă a înțeles bine mesajul. Și atunci bătrînul îl privi și pe el, nu numai iarba și trunchiurile buburoase pline de clei. Îl privi surîzînd stins, așa cum, oh, Racu tresări, așa cum privea și tatăl său, în felul acela detașat și oarecum indiferent, pe care de atîtea ori l-a văzut dar n-a reușit niciodată să și-l însușească. «Da, îi spusese el odată, întorcîndu-se de la școală pe ninsoare (era învățător) da, să ai un anumit obiect dar să nu fii sclavul lui! Împrumută-i sania aia cui ți-o cere, de ce ești egoist?» Ascultase aceste cuvinte atunci, observase felul de a fi al tatălui, dar abia acum trebuise să dea ochii cu acest bătrîn, să apară acea priveliște ca să înțeleagă.*

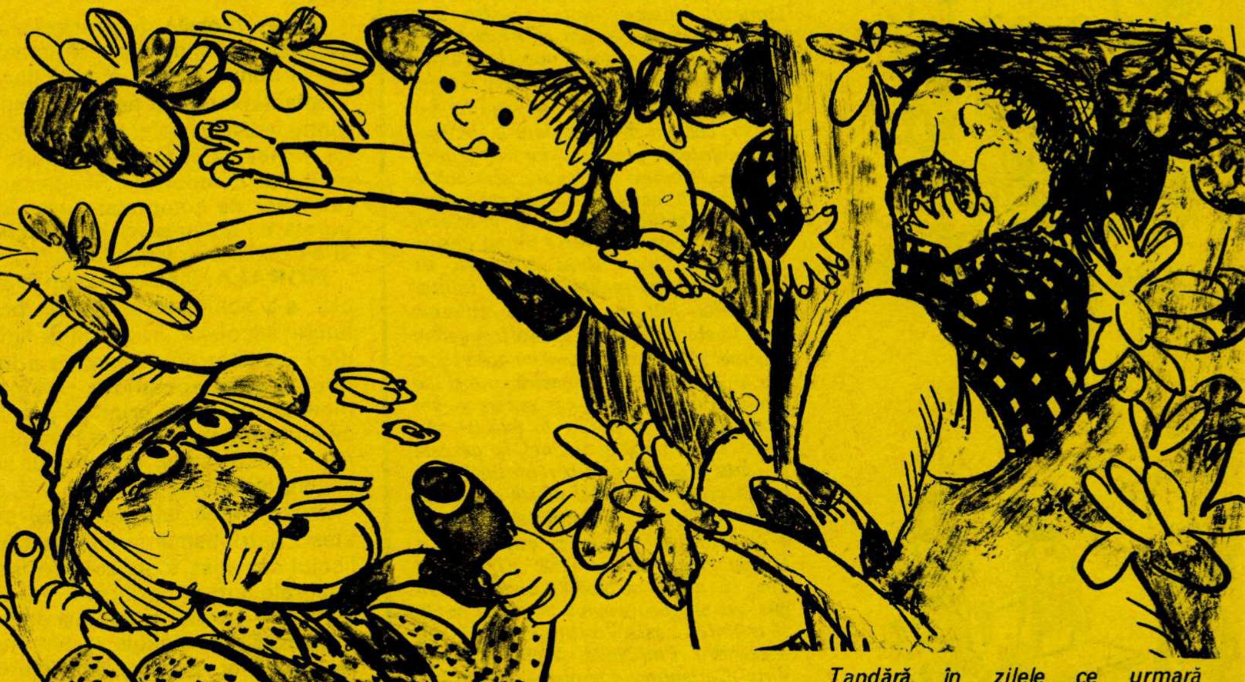

...Apoi, spre uimirea și ciuda lui Țandără, în zilele ce urmară Racu dădu semne de indiferență față de el și implicit față de atuurile lui îmbietoare. Cînd îi ceru să strîngă 25 de lei ca să-i dea pe niște abțibilduri care nu semănau cu niciuna din cele aduse la librăria din sat, el ridică din umeri și spuse că o să mai vadă, trece pe la el dacă se hotărăște.

—Ăsta e un Rac! spuse înfuriat Țandără, cu toată șleahta de copii după el. Nu vedeți, se dă în vînt după o groază de chestii și asta datorită mie care l-am destupat la cap. Cînd să zic că-i ridic porecla buf, cade iar înapoi. Zi-i Rac și pace».

În unele zile de toamnă calme, fără ceață, ducîndu-se pe promontoriul de lîngă livada moșului ca să privească valea prinsă în splendoarea galbenului și a argintului, zulufii bălai ai băiatului priviți dintr-un anume unghi, păreau că seamănă cu șuvițele albe ale bătrînului pe care într-o după amiază îl găsise fără nuia, fără răutate, uitîndu-se zîmbind în jurul său.

Pionieri în întrecerile „Daciadei“

UN LABORATOR AL VIITOARELOR PERFORMANȚE - CLUBUL SPORTIV ȘCOLAR ORADEA

Prima ediție a «Daciadei» — recent încheiată — a evidențiat și în sportul pionieresc un prim și rodnic bilanț al performanțelor, al notelor mari în catalogul sportului de masă.

Note mari, adică titluri de campioni naționali ai «Daciadei», titluri încununînd strădania și munca din timpul antrenamentelor, din timpul acesta neprețuit de scump dinaintea întrecerilor. Pentru că performanțele se cuceresc cu trudă și tot prin muncă perseverentă și pasionantă se pot menține.

În rîndurile de față vă vom prezenta o echipă de campioni — pionierii baschetbaliști, membri ai Clubului sportiv școlar Oradea.

I-am cunoscut la Constanța unde și-au cucerit titlul de campioni naționali ai «Daciadei», în cadrul Festivalului de baschet pionieresc. O echipă care s-a sudat în timpul celor cinci ani de antrenamente. Zece băieți înalți și bine legați,care au demonstrat sportivitate și o excelentă pregătire tehnică și tactică, o deosebită hotarîre în atac. Sînt calități dobîndite în orele de antrenament, în acel laborator unde se pregătesc performanțele, unde se învață mereu și unde mișcarea este descompusă în elementele ei esențiale, repetată cu răbdare pînă cînd execuția este perfectă.

Sigur că succesul de anul acesta i-a bucurat deopotrivă atît pe băieți cît și pe tovarășii profesori-antrenori (Toma Velceov și Emil Ambrus). Căpitanul echipei — pionierul Marius Dolohan — ne-a vorbit atunci despre el și coechipierii săi, despre cele 11 meciuri pe care le-au susținut, despre dîrzenie și voință, despre «momentele acelea inerent dificile» din timpul desfășurării unor meciuri, despre prietenia care-l leagă de fiecare dintre colegii săi.

I-am întîlnit din nou pe acești pionieri harnici acasă, la Oradea, în sala de baschet a Clubului sportiv școlar — adevărat laborator al viitoarelor performanțe. Campionii se antrenau. Nimic spectaculos, desigur. Se repetă pase, aruncări la coș, se simulează atacuri și blocaje. Și repetarea fiecărui exercițiu șlefuiește și cizelează, fiecare nouă execuție pare să fie mai bună decît cea dinainte. O muncă migăloasă care presupune voință și ambiție, dorința continuă de a te autodepăși. Tovarășul profesor Toma Velceov ne-a vorbit și despre performanțele acestei echipe la învățătură. Opt dintre cei zece pionieri sînt elevi de nota 9 și 10, iar ceilalți doi au toate șansele să devină și ei premianți. Cu alte cuvinte, se confirmă și de data aceasta adevărul despre cuplul de aur care există între exercițiul fizic și învățătură.

EMILIA TEODORU

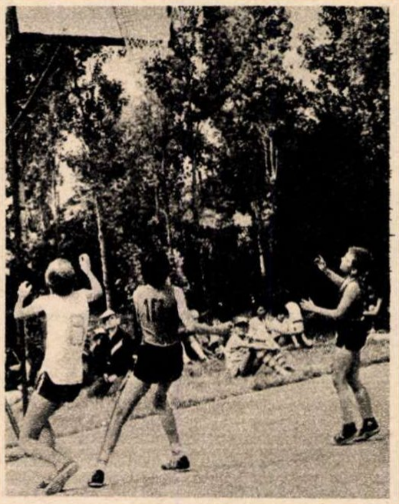

PERMIS DE PIETON

ŞTIŢI SĂ CIRCULAŢI?

DOUĂ TIPURI DE GREȘELI ȘI CONSECINȚELE LOR

În întreaga țară, traficul rutier devine de la o zi la alta tot mai intens, tot mai complex și, în acest context, crește nu numai răspunderea omului de la volan, ci și a voastră, stimați cititori. Aveți obligația ca, în calitate de pietoni sau bicicliști pe drumurile publice, să respectați cu strictețe regulile de circulație. Este o condiție de care, veți vedea, depinde însăși sănătatea voastră!

Din păcate, sînt încă mulți printre voi care nu respectă aceste reguli. Fie că **nu le cunosc** *temeinic, fie că* **nu sînt convinși** *încă de importanța lor și le ignoră, fie că pur și simplu au momente în care* **uită** *de ele — ei greșesc și consecințele sînt, de cele mai multe ori, grave, chiar tragice.*

Dintre numeroasele tipuri de greșeli pe care unii dintre voi le comit pe drumurile publice, de data aceasta ne vom referi doar la două: **traversarea neregulamentară** *și* **joaca în locuri nepermise.**

Cine nu știe **cum se traversează o stradă,** *orice drum public? Numai pe culoarea verde a semaforului sau prin locuri marcate (peste «zebre») ori, în lipsa acestora, pe la capul străzii sau drumului respectiv și totdeauna cît mai departe de vehiculele staționate, în așa fel încît să nu fii obligat să treci nici prin fața, nici prin spatele acestora. De aceea, prima și cea mai importantă condiție a unei traversări în deplină siguranță este* **asigurarea.**

Cine nu cunoaște aceste reguli elementare? Și totuși, unii dintre voi nu le respectă, traversează străzile sau drumurile pe unde se nimerește, de obicei prin locuri nepermise, și prin fața și prin spatele vehiculelor staționate, fără să se asigure și totdeauna în fugă. În felul acesta, deci **neregulamentar** *— au încercat să traverseze strada elevii* **Mihai Stoica** *(județul Argeș),* **Constantin Șerban** *(județul Arad),* **Tiberina Rostas** *(județul Alba),* **Elena Maxim** *(județul Botoșani),* **Marin Sterian** *(județul Buzău),* **Lenuța Vass** *(județul Cluj),* **Valeriu Sburlea** *(județul Constanța),* **Marian Sinescu** *(județul Dolj),* **Liviu Axinte** *și* **Claudiu Ion Nicolau** *(din București), unii plătind această încercare cu grave traumatisme, alții, din nefericire, chiar cu viața.*

Joaca în locuri nepermise, *în imediata vecinătate a drumurilor publice sau chiar pe partea carosabilă a acestora, printre vehiculele staționate sau «agățarea» de cele aflate în mers este o altă cauză a numeroaselor accidente rutiere, cărora le cad victimă copii imprudenți.* **Cornelia Abagiu** *(județul Constanța), alergînd după o minge care scăpase în stradă, a apărut brusc în fața unui autoturism care a accidentat-o grav;* **Cristian Cavadia** *(din București) și-a ales ca teren de joacă partea carosabilă a unei străzi și... a ajuns la spital în stare gravă; la fel s-a întîmplat și cu* **Iulian Ene** *(județul Vaslui) și* **Marian Stănculescu** *(județul Vîlcea) care, cățărîndu-se de platforma unui autovehicul staționat, la pornirea acestuia s-au dezechilibrat și au căzut între roți...*

ATENȚIE, DECI, COPII! DE-O SUTĂ, DE-O MIE DE ORI ATENȚIE! RESPECTAȚI ÎNTOCMAI ȘI TOT TIMPUL REGULILE DE TRAVERSARE A DRUMURILOR PUBLICE ȘI NU VĂ JUCAȚI ÎN PREAJMA LOR, CI NUMAI ÎN LOCURILE SPECIAL AMENAJATE!

C. DIACONU

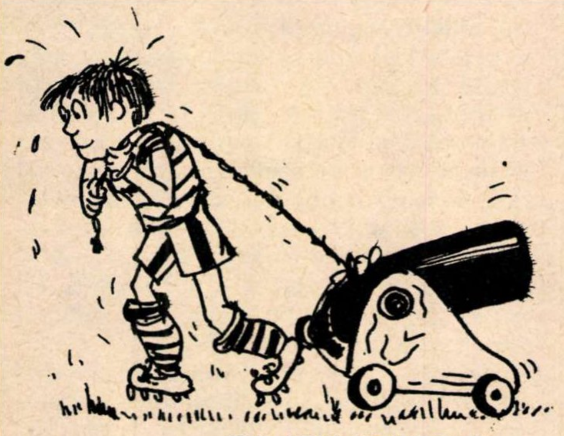

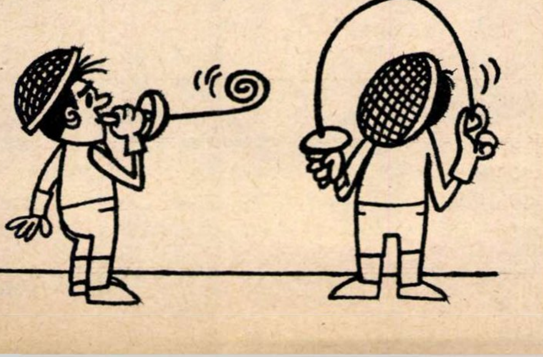

ROD DE TOAMNĂ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1							■			
2					■			■		
3		■		■						
4						■				
5							■			
6	■								■	
7			■		■					
8				■			■			
9								■		
10						■				

ORIZONTAL: 1) «Hambarul» nostru cu recolta de toamnă — Bun de lucru 2) Autorul poeziei «Copac fără păsări» din vol «Steaua singurătății» — În must — Urcă la început 3) Se trage din nou după recoltatul de toamnă 4) Toamnă de toamnă, voioși la strînsul recoltei — Îngrădit pentru vite 5) Strîng recolta lor și a tuturor — Poate fi și germinativ 6) S-au cules din vară, acum doar porumbul 7) Primul must! «Desființat» de tractoare 8) Usucă (pop.) — Vin gol! — A se arăta 9) Agronom în primii ani — Ion Sava 10) Omul ogoarelor — «Boare» de toamnă.

VERTICAL: În marea campanie de toamnă — Dulce ca toamna 2) Ațe! — Vietățile ogoarelor (sing.) 3) Pornește tractorul (pl.) — Cu povara recoltei 4) Bun sau rău îl spune toamna — După ele vine toamna — În vîrf de gard! 5) Calificativ — Toamna este nou 6) Metafora toamnelor bogate — Zorește lucrările agricole de toamnă 7) Așezat între dealuri și cîmpii — Nota șase — Radu Vlaicu 8) Mantie pentru însămînțările de toamnă (pl.) 9) Fină ca făina — Sector în zootehnie 10) Ară, prășește și culege recolta.

CONSTANȚA VASILE

Cutezătorii

Redactor șef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor șef adjunct:
OVIDIU ZOTTA
Secretar responsabil de redacție:
IOAN DONCA

Prezentarea artistică:
POMPILIU DUMITRESCU
Prezentarea tehnică:
NIC. NICOLAESCU

Redacția: Piața Scînteii nr. 1. București 33. Telefon: 17 60 10; ADMINISTRAȚIA: Editura «Scînteia» TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137 telex: 11226, București.

12 pagini, 1 LEU

index 41033

1 DECEMBRIE 1918

E SCRIS PE TRICOLOR UNIRE!

prof. univ. **DUMITRU ALMAŞ**

DIN VEAC, ROMÂNII SE SIMŢEAU ŞI SE ŞTIAU FRAŢI, IAR ŢARA LOR UNA ŞI ÎNTREAGĂ

Strămoşii, străbunii şi străbunii străbunilor noştri au ştiut că trăiesc pe pămîntul lor, pe moşia lor, în ţara lor care, de cînd pomeneşte istoria, s-a numit Dacia, cu Burebista şi Decebal, apoi Dacia romană, după aceea România. Trei nume pentru acelaşi cuprins urcat în Carpaţi, culcat pe piept de Dunăre şi îmbrăţişat de rîuri româneşti, cu străvechi nume dacice: Olt, Mureş, Siret, Prut, Argeş, Someş, Criş.

Dacia lui Burebista şi Decebal era una, pornind din Sarmizegetusa, spre toate cele patru zări. Dacia romană era şi ea una, pornind din Ulpia Traiana Sarmizegetusa, leagănul de zămislire a neamului românesc. Iar dacă, vreo mie de ani, unitatea aceasta, încrustată în geografie şi în suflete, a îndurat vremile cele vitrege şi trecerea unor seminţii migratoare, ea a supravieţuit prin puterea şi vrerea poporului. Căci duşmanii au pus-o la încercare, dar n-au putut-o nimici. Aşa am străbătut opt veacuri, rînduiţi în trei ţări surori: Transilvania, Moldova şi Ţara Românească. Nimic n-a putut înăbuşi nici unitatea limbii române, nici obiceiurile, nici idealurile comune, nici dorul de unitate şi libertate.

Drept grăia umanistul Bonfinius, în cronica sa, scrisă prin 1495, că poporul român «luptă nu atît pentru viaţa sa, cît mai ales pentru a-şi apăra limba». Pentru că limba era cel dintîi semn al frăţiei şi unităţii româneşti. Bine a făcut Coresi în veacul următor, al XVI-lea, scriind şi tipărind cărţi în grai românesc, pentru toţi românii de la Sighet la Giurgiu şi de la Timişoara la Iaşi, cărţi care au călătorit pe calea ciobanilor şi a neguţătorilor peregrini din munte în şes. Bine făceau Mircea Bătrînul şi Vlad Ţepeş, Ştefan cel Mare şi Petru Rareş aducînd firească ocîrmuire românească la Amlaş şi Făgăraş, la Ciceu, Bistriţa sau Cetatea de Baltă. Acolo, în pridvor transilvan, ei se aflau tot în casa poporului român, iar ocîrmuirea lor semăna acolo întăritor sîmbure de unitate românească.

Văpaie a aprins în cugete, la 1600, Mihai Viteazul, înscriind în istorie, ca exponent al voinţei neamului, semnele neşterse ale celei dintîi uniri româneşti. Viteazul a fost înainte-mergătorul întru unificarea României. După el, în lumina faptei lui, cronicarul a pus pana pe hîrtie şi a scris adevărul cel mare, să-l citească toată lumea: transilvănenii, moldovenii, muntenii «tot una sînt!» Fraţi, şi «de la Rîm ne tragem!»

Cu anii, lumina Unirii din 1600 a pătruns în inimile tuturor românilor. Mai tîrziu, Bălcescu, sufletul Revoluţiei din 1848, avea să scrie: «Ţinta noastră socotesc că nu poate fi alta decît unitatea naţională a românilor. Unitate mai întîi în idei şi simţăminte, care să aducă apoi, cu vremea, unitatea politică». Iar Alecsandri scria din Moldova: «Noi nu înţelegem o mişcare a ţărilor noastre decît în vederea unirii tuturor românilor într-un singur corp. Deviza noastră trebuie să fie formarea Daciei». La rîndul său, Andrei Mureşanu scria din Transilvania: «Români din patru unghiuri, acum ori niciodată/ Uniţi-vă în cuget, uniţi-vă-n simţiri!» Iar pe Cîmpia Libertăţii de la Blaj, glasul poporului s-a auzit răspicat: «Vrem să ne unim cu ţara!»

Cu lupta şi voia nedomolită a poporului, s-a croit Unirea din 1859. Primul pas, cu Alexandru Ioan Cuza domn. Întîia treaptă, cu ştergerea hotarului de la Milcov. Şi visul schimbat în aievea. Scria Eminescu, voievodul cel mare al poeziei româneşti: «Nimeni nu are să ne înveţe ce am fost sau ce am trebui să fim; voim să fim ceea ce sîntem — Români!» Şi credea în desăvîrşirea Unirii, pe care a exprimat-o metaforic:

...«Eu văd o stîncă albă, o stîncă de argint,
Lucind prin veacuri negre, prin moarte mări lucind...
Acea sublimă stîncă ce stă cu capu-n cer
E-**unirea României...** E visul meu de fier»...

Desăvîrşirea unirii o voiau ţăranii cînd se aplecau pe coarnele plugului să scoată roadă bogată din brazda străbună. O voiau muncitorii din fabrici şi uzine, creînd bunuri şi bogăţii pentru ca poporul să fie bogat şi puternic. Un ziar socialist scria în 1883: ...«istoria şi dreptul, tradiţiunea şi plebiscitul, trecutul şi prezentul ne dau dreptul de a aspira la o **Dacie română!**» O voiau cărturarii. Ca, de pildă, N. Iorga, istoricul mult iubitor de ţară şi popor: «Nimic nu poate împiedica o naţie de a se întoarce la unitatea ei primordială şi necesară». La lupta întru cucerirea independenţei, strămoşii noştri au pornit cu un marş pe care-l învăţaţi şi voi, dragi copii: «Trompetele răsună/ Prin munţi şi prin cîmpii,/ Româniii toţi s-adună/ Cu sutele de mii».

Cu sutele de mii, cu milioanele, românii s-au adunat cu toţii, acum şaizeci de ani, în anul luminos 1918, ca să desăvîrşească unirea naţională, ca să se prindă în hora Unirii celei mari şi eterne — Hora muncii întru zămislirea belşugului şi întru apărarea unităţii şi independenţei.

(Va urma)

Foto: CĂLIN CREȚU

DIN SUMAR:

- ● *La Porțile de Fier II, prima vatră de lumină e școala ! (pag. 3-6)*
- ● *Noua ediție a anchetei concurs „Artele și copiii“*
- ● *O gazetă „Semafor“ la a 115-a apariție (pag. 5)*

44

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ
EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR
DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

JOI, 2 NOIEMBRIE 1978,
ANUL XII (NR. 579)

Foto: GRIGORE PREPELIȚĂ

Devenită sărbătoare tradițională a întregii țărănimi, a întregului nostru popor, «Ziua recoltei» s-a desfășurat sub semnul prețuirii pe care partidul și statul, întreaga noastră națiune o acordă muncii harnice a țărănimii, a tuturor lucrătorilor de pe ogoare.

În această zi de sărbătoare, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU s-a aflat — ca în atîtea zile ale anului — în mijlocul celor ce muncesc pe ogoare, analizînd împreună cu harnicii lucrători din agricultură experiențele bune acumulate, rezultatele obținute și stabilind măsuri concrete pentru realizarea unor recolte tot mai bogate.

După vizitarea expoziției agricole organizată în municipiul Pitești cu ocazia «Zilei recoltei», tovarășul Nicolae Ceaușescu, tovarășa Elena Ceaușescu, alți tovarăși din conducerea partidului și statului, au participat la marea adunare populară care a avut loc în centrul frumosului oraș de reședință al județului Argeș. Cuvîntarea rostită cu acest prilej de tovarășul Nicolae Ceaușescu cuprinde indicații de inestimabilă valoare pentru dezvoltarea continuă a agriculturii noastre socialiste, pentru contribuția pe care agricultura trebuie să o aducă la dezvoltarea generală a României socialiste.

Sărbătorirea «Zilei recoltei» a prilejuit o nouă și puternică afirmare a sentimentelor de fierbinte dragoste și recunoștință pe care țărănimea, alături de întregul popor, le nutrește pentru partid, pentru secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

O imagine de toamnă: recoltatul fructelor în livada cooperativei agricole de producție. Culegătorii sînt pionieri ai Școlii generale din Răchiți — Botoșani: Liliana Marandiuc, Vasilică Muraru și Liviu Ioan. Despre ei se poate spune: copii vrednici la părinți vrednici, căci prin hărnicie, acești pionieri urmează exemplul părinților lor, muncitori fruntași la C.A.P.

Manualele, caietele și tot ce mai este de trebuință se află în servietă, deci poți ieși **pe stradă** îndreptîndu-te spre școală — dar **ești sigur că n-ai uitat nimic?**

Orele s-au terminat, te grăbești pe **stradă** spre casă, ești încîntat de o notă bună, ți-ai făcut datoria — dar **ești sigur că n-ai uitat nimic?**

Lecțiile sînt gata, temele scrise, îndatoririle gospodărești îndeplinite, ți-ai cîștigat... dreptul de joacă, alergi pe **stradă** în căutarea prietenilor — dar **ești sigur că nu ai uitat nimic?**

SEMNAL

După cum vedeți, în toate cele trei fraze de mai sus apare un cuvînt: **strada** (sau șoseaua, desigur). Ne referim la ea deoarece este o «materie» care nu lipsește din orarul niciunei zile — indiferent dacă e de școală, de duminică sau de vacanță! — dar la care mulți dintre voi meditează prea puțin sau deloc. Rezultatele acestei neatenții pot fi deosebit de grave.

OVIDIU ZOTTA

(CONTINUARE ÎN PAG. 9)

Patrulă scolară de circulație a Școlii generale nr. 1, Costesti, jud. Argeș.

PIONIERI
ÎN AMFITEATRELE RECOLTEI

● Pionierii de la Școlile generale Trebeș, Cașin, Faraoani, județul Bacău, au recoltat peste 20 tone de porumb și 5 tone de legume. În livada Întreprinderii agricole de stat-Bogdănești, pionierii de la Școala generală nr. 10, din municipiul Gh. Gheorghiu-Dej, au cules 4 500 kg de mere, ei numindu-și acțiunea, firesc: «Toamnă bogată».

● Harnici culegători de fructe s-au dovedit și cei 100 de pionieri de la Școala generală Ilfov, județul Mehedinți, care au cules peste 5 tone de mere.

● 3 tone de sfeclă și o tonă de gulii au recoltat, în cadrul C.A.P., pionierii din Fărău, județul Alba.

● «Munca-i dragă tuturor» și-au intitulat acțiunea pionierii din detașamentele claselor a VII-a și a VIII-a de la Școala generală Ceplenița, județul Iași, care au cules zilnic cîte 20 tone de struguri din podgoriile I.A.S.-ului Cotnari.

● Pionierii de la Școala generală nr. 5, Reghin, județul Mureș, au recoltat gulii și sfeclă de zahăr de pe 5 ha; 24 000 kg de prune, 600 kg castane și 700 kg măceșe au cules pionierii din Brîncovenești; 5 000 kg de mere pădurețe au recoltat pionierii din Lunca Bradului, dînd astfel un ajutor substanțial Ocolului silvic; peste 2 500 kg fructe de pădure au strîns pionierii din Aluniș; pionierii din comuna Ibănești au cules peste 1 700 kg fructe de pădure.

● Pionierii de la Școala generală din localitatea Beșlii, județul Buzău, ne transmite utecista Ana N. Ursache de la Liceul industrial nr. 3, Minzălești, Buzău, și-au realizat integral angajamentul de muncă patriotică pe acest an. Împreună cu uteciștii, pionierii s-au aflat în livezile cooperativei agricole la culesul prunelor, pe ogoare, la recoltatul sfeclei de zahăr, în poeni, la strînsul fînului. De asemenea, au adunat importante cantități de fructe de pădure. Astfel, pionierii clasei a V-a au adunat 337 kg măceșe.

● De la Consiliul municipal Botoșani al Organizației Pionierilor, tovarășa Ecaterina Aionițoaie ne transmite: Cei 130 de pionieri de la Școala generală Băiceni au plantat cu căpșuni 4 ha, au sortat și au încărcat zilnic, în remorci, cîte 10 tone cartofi. S-au evidențiat mulți pionieri, printre care Gheorghiță și Viorel Brînzei, Valentin Fandolea și mulți alții.

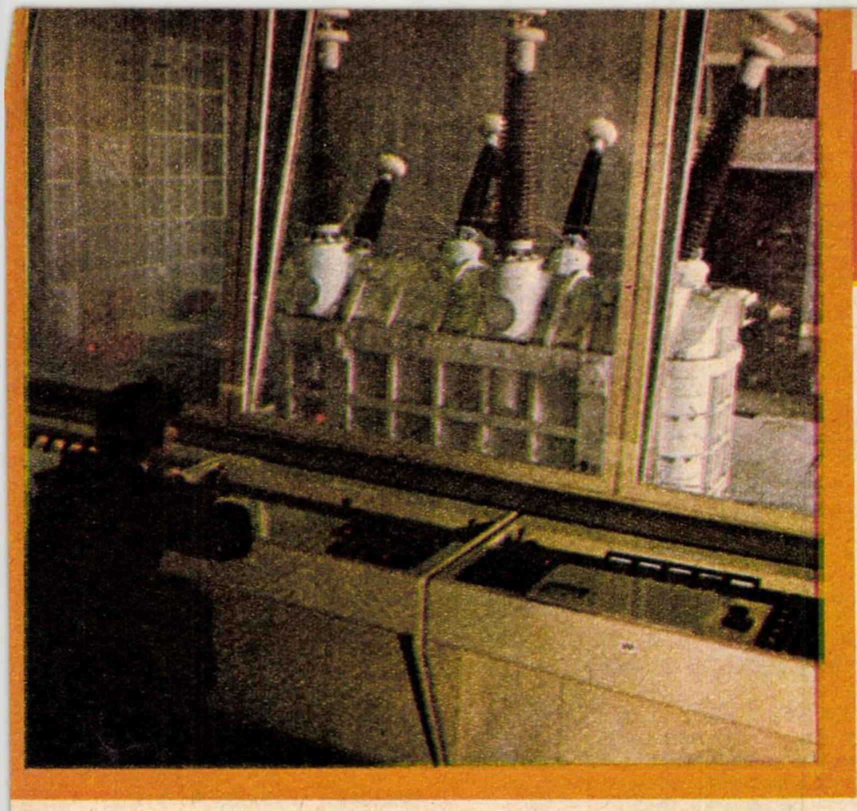

CREŞTEM ODATĂ CU ŢARA!

LA PORŢILE DE FIER II, PRIMA VATRĂ DE LUMINĂ E ŞCOALA!

Reportaj de **ILIE TRAIAN**

«AICI»

Pe acest meleag, în partea de sus a Ostrovului Mare, judeţul Mehedinţi, n-a existat nimic înainte de venirea oamenilor: numai o fîşie de pămînt lungă şi nisipoasă, ocolită de cele două braţe ale Dunării.

De numai cîteva luni, această bucată de uscat bătută de vînturi, a devenit «un loc cu oameni»; aici se va construi viitoarea hidrocentrală Porţile de Fier II.

Pînă acum, acestui colţ de lume nu i se spusese niciodată **Aici.**

LIPSEA DOAR FIRMA

Imaginaţia voastră are dreptate cînd «vede» şantierul unei hidrocentrale construit numai din elemente de mari dimensiuni: baraje gigantice, utilaje impresionante, bărbaţi impunători etc. Dar aici, în aceste momente de început, vedem şi imaginea unui orăşel proaspăt şi pitoresc, răsărit deodată între cele două maluri. Nu doar autobasculante, buldozere, excavatoare şi salopete cu feţele umbrite de legendarele şi atotputernicele lor căşti — ci o aşezare omenească cu tot ceea ce înseamnă viaţă complexă şi completă: locuinţe, iarbă, flori, poştă, dispensar, magazin, sală de cinematograf, şcoală.

O şcoală obişnuită: clase curate, bănci, ferestre largi.

...«La început eram puţini — povesteşte inginerul Mihai Cojocaru, şeful şantierului «Centrale». Era încă vară. Au sosit apoi din ce în ce mai mulţi. Oamenii erau mulţumiţi: magazine, poştă şi celelalte, aprovizionare excelentă. În preajma lui septembrie, cineva a întrebat: «Şcoală avem?». «Avem» — i s-a răspuns. Şcoala era gata, dar n-avea firmă. Am făcut-o repede, am scris-o noi aici şi am prins-o vîrtos de betonul pereţilor. Acum, totul era în regulă. Aveam şcoală.»

La 15 septembrie 1978, inaugurarea a avut loc în prezenţa întregii suflări: dalele de beton din faţă, pietrişul, amenajarea claselor — totul fusese realizat cu participarea

(CONTINUARE ÎN PAG. 6)

TRIBUNA CITITORULUI • TRIBUNA CITITORULUI

ARTELE ŞI COPIII 1978

Pentru a contribui la semnalarea unor valoroase lucrări literare, muzicale şi de artă plastică adresate vouă, dragi cutezători, vă invităm să răspundeţi la întrebările chestionarului din această pagină, indicînd acele creaţii, apărute sau difuzate în acest an, pe care le apreciaţi în mod deosebit.

Răspunzînd acestor întrebări, vă veţi constitui într-un larg juriu al vîrstei cravatelor roşii cu tricolor, care va contribui la stabilirea premiilor pentru cele mai bune lucrări din domeniul literaturii, artelor plastice, muzicii — apărute în perioada decembrie 1977 — noiembrie 1978, premii acordate de Consiliul Naţional al Organizaţiei Pionierilor.

Folosiţi acest prilej pentru a ne comunica, de asemenea, şi impresiile voastre despre aceste lucrări, despre eroii preferaţi, despre lucrările care nu v-au plăcut, despre ceea ce aţi dori să citiţi în viitor.

Taloanele completate, însoţite, eventual, de scrisorile voastre, se primesc pînă la data de 30 noiembrie a.c., pe adresa «Cutezătorii», Piaţa Scînteii nr. 1, Bucureşti.

Redacţia oferă participanţilor la anchetă premii în obiecte: un aparat de radio portabil, rachete Badmington, albume de artă, cărţi cu autografe ale scriitorilor premiaţi.

CARTEA ÎN CARE NE OGLINDIM

CARTEA ÎN CARE NE OGLINDIM ESTE CARTEA NOASTRĂ ÎNDRĂGITĂ, UN PRIETEN DEVOTAT MEREU ALĂTURI DE NOI, CARE NE AJUTĂ SĂ NE FORMĂM, CARE NE INSPIRĂ ÎN COMPORTĂRILE, ATITUDINILE, ACŢIUNILE NOASTRE. DECI:

1. Care este, pentru tine, «Cartea în care te oglindeşti»?

Titlul . . . .

Autorul . . . .

2. Care este eroul literar cu care doreşti şi te străduieşti să semeni?

Eroul . . . .

din lucrarea . . . .

ARTELE ŞI COPIII 1978 **Cutezătorii**

Eu, (numele şi prenumele) · · · · · · · · · · · · · · ·

cititor al revistei «Cutezătorii», localitatea · · · · · · · · ·

Şcoala · · · · · · · · · clasa · · · · **APRECIEZ ÎN MOD DEOSEBIT URMĂTOARELE LUCRĂRI LITERARE, ILUSTRAŢII ŞI CÎNTECE ADRESATE NOUĂ, PIONIERILOR, APĂRUTE ÎN ANUL 1978:**

PROZĂ

Titlul volumului · · · · · · · · · · · · · · · · · · ·

Autor ·

POEZIE

Titlul volumului · · · · · · · · · · · · · · · · · · ·

Autor ·

LUCRĂRI DRAMATICE

Titlul ·

Autor ·

ILUSTRAŢII DE CĂRŢI ŞI DIN REVISTE PENTRU COPII · · · · · · · · · · · · · · · · · · ·

MUZICĂ CORALĂ PENTRU PIONIERI . . . .

. . . .

MUZICĂ UŞOARĂ PENTRU COPII . . . .

. . . .